

& g. litteræ quandā cognationē habent: nam cū dicamus centū & trecentos potestā dicimus quadringētos g. pro. c. ponentes. Itē iter cū aspiratione & c. sine aspiratione est g. Nā in c. leuiori exterior fit pulsus i. ch. asperiōri interior. In media g. inter utrunq; supradictorum

locor: unde in uicē p se positæ in quibusdā dictio nibus inueniunt Gubernator p Κυβερνητησ gobio p gobio cere ατρο του χαρπε in. Cum q. quoq; eandem uim habere c ostendunt obliqui casus in quibus q in c. transit: ut quis cuius & in uerbis quibusdā & eorū eandem participiis ut lo quor locutus sequor secutus.

C pro centum in numeri copulatione ponitur.

Caballus dictus. quod ungula terram cauat & sic & sonipes: uel a cauis pedibus dicitur.

Caballi aues nocturnæ: hæ ululæ dicuntur.

Cabiedes: nudi.

Cabilla cabillatio.

Cabistercus: uacuum & inane: & illud intestinum quod stercus capit.

Cabo equus castratus.

Cabro quasi uespa longa est.

Cabro uermis dictus a cabone: id est equo q; ex equo creentur.

Cacabus & cucuma a sono feruoris dicuntur in græcis & latinis habentur. incertum est a quibus sit mutata.

Cacabus uas de testa: et de æramento sicut olla.

Cacephatō dictio obscæna uel incōposite sonans ut iuuat ire & dorica castra tenere: mala. n. fuit cōpositio ab ea syllaba icipere: quā supior fuerit.

Cacephatōn obscæna enūciatio uel incomposita dictio in malā significationē. ut atrige aures turpis est enūciatio: quia pertinet arrigere ad genitalia fit autem sensu & littera.

Cachuchia κακουχια nomen sumpsit a corporis passione: nā græce malum uel uexatio dicitur: fit enim intemperantia ægrotantis uel medicamēti: dicitur & κακωσισ hoc est afflictio.

Caceuti: graciles: rabidi.

Caciemis: discipuli cacii fuerunt pro similibus ponitur: castores significat.

Cachinare: ridere: nam chachinus est tacitus solutusq; risus.

Cachinno: nis. ipse derisor.

Caco κακος græce malus.

Cacosyntheton κακος υνησ φοη uitiosa compositio dictionum ut uersaq; iuencum terga fati gamus & asta pro asta uersa.

Cacosynthetō græce mala cōpositio dicitur: quā primæ syllabæ finis ē in alterius picipio: ut mater terra.

Cacus qui dam ferus fur latēs in auentini montis spelunca ignes emittens: homines perdens quē alcides interfecit.

Cacumen: summitas: quasi capitis acumen.

Cadauer a cadendo morte dictum: uel caro data uermibus.

Cades ubi fons iudicii est.

Caderidai. uersus.

Cade interpretat sanctū uel sanctificās uel sanctificatio.

Cadere ruere: inde casus casualis liter cadus caducus: componitur accido. incido: occido. excido. p cido. succido. concido. recido: & quæ ab istis fiunt & filicidium atq; mica.

Cadus uas uinariū: situla lignea.

Cadus græce amphora: tres urnas capit.

Caduca hæreditas ide dicitur: quæ hæredes eius ceciderunt: unde dicitur caducarius: qui eam accipit.

Caducū dicitur quod ab uno cadit i alterq; p hæreditatē.

Caducum flos malorum.

Caduceum dictum q; cadere faciat lites uirga uolatilil uel uirga mercurii: quod est uulnus.

Caduceator. qui lites pacificat.

Caduceatus: legatus pacis causa missus.

Caducus: lunaticus a cadendo dictus morbus.

Caduca frustra ex adipe. cada. n. græce aruia dicitur.

Cadurtum dicitur tentoriū quo merces proteguntur.

Cælum dicitur a cellando quod celat secreta: uel quia cælatum sit signis: id est stellis. unde cælitus aduerbium. Cælum per æ scribitur.

Cæsaries capilli a cædēdo cæpes cæsaries.

Cæsar a cæsarie capitis cum qua natus est: ut quia cæso utero matris natus est.

Cætus: multitudo per cæ scribitur.

Capharnum interpretatur ager cōsolationis uel uilla pinguedinis.

Caicus: fluuius græciæ.

Cayetæ portus promōtorium italiæ forte a caye ta nutrice æneæ ibi sepulta dictum.

Calphas interpretatur inuestigator uomens ore seu sagax.

Cain interpretatur iniquitas odora.

Cain interpretatur possessio uel augmentatio: seu lamentatio.

Cainani heretici: qui cain adorant.

Caister fluuius indiæ.

Caistri: genus auium.

Cala græce latine lignum.

Calabria prouincia iuxta apuliam

Calabri: uersus obscæni.

Calacte oppidum uel genus uasis: ide calactinus

Calagariis: ciuitas hispaniæ.

Calamula canna: de qua cantatur.

Calameus ianuarius mensis.

Calamus cana a canendo dictus. hebræum est.

Calami haste cadelabror: in modū calamoꝝ facti.

Calamus & penna instrumenta scribæ q; liquore ponat: unde naute clare proponere dicunt.

Calamus i ezechiele mētura & cubitoꝝ & palmi.

Calamus aromaticus ad similitudinem calami.

Calamitas a calmo: qui intus uacuuus exterius nitidus eē dicitur: ita calamitas inanes & uacuos reddidit homines: uel quasi cadamitas a cadendo.

Calamitas: miseria erūna. aduersus casus.

Calamizare non lecta cantare.

- Calamistrum acus ferrea: quæ calefacta contorquet capillos: unde & calamistrati dicuntur qui crines calamistro contorquent ut crispi sint.
- Calamitosus: exitialis flebilis. improbus periculofus.
- Calamites herba neptæ calidissimæ uirtutis. unde ex ea fit antidotum: quod diacalamites uocatur: nam & menstrum mouet.
- Calamitæ genus ranarum.
- Calamistricos uel cariscos in modum nucis deformatos.
- Caladrius auis tota alba: cuius interiora oculorū curat. caliginē: in infirmū aspicit si uiuere debet.
- Calaman nomen loci uel ciuitatis.
- Calare: ponere uocare.
- Calastica genere purgatoria.
- Callas: fabricarum foramina.
- Calati: ciati. camistri de uirgis: angusti in fundo latenti in ore.
- Calaticum ordeis genus. i. distichum quia duos ordines habet.
- Calazia gēma grandis i igne posita frigus seruat.
- Calathus: canister: uel cartallus.
- Cala græce lignum: unde deriuatur calatus poculi genus.
- Clator: minister sacrorum.
- Calbæ: armillæ quæ militibus ob uirtutem dantur.
- Calbino: memor.
- Calcaneus est sub talo dictus a calco: quod terram calcat: uel a calce. i. una parte.
- Calcantum gemma dicta quod calcis est thymum. i. flos nunc uero fit multis modis.
- Calcariæ. i. calcinariæ a calce uiua dictæ.
- Calcaria stimuli aialium dicta: quod in calce ligantur hoc calcar huius calcaris facit.
- Calcar uinum: quod prius e duobus libatur.
- Calchas diuini peritus. Prisc. hic calchas calchanos græce: latine chalcantis.
- Calce proprium est.
- Calcis calcidos ciuitas in euboea prouincia.
- Calcis prima pars platea a callo dicitur: idē deriuatur calciare. inde et calcus. i. calciamentū inde calcare componitur & calcitrare quasi calce retro ferire.
- Calx uiua dicta: quod intus ignem habeat.
- Calcitis gemma aerii coloris.
- Calciamenta dicta: quod i callo. i. in ligno fiēt uel a calce
- Calciamenta fiunt ex pellibus mortuorum aialium & mununt pedes: significat sanctorum patrum nobis data exempla.
- Calcedonius pallidā ignis habet effigiem: subruilat in publico. fulgorem dat i nubilo uirtutem fert fidelium occulte famulantium: gemma est.
- Calculus smaragdus: gemma lapis.
- Calculus lapillus terre admixtus dicitur: quod sine molestia sui breuitate calcetur: unde calculus minima pars ponderis: dicitur & sic scribitur.
- Calculi in lusu tabulæ dicti: quod per uias ordinales eant quasi per calles uel quod leues sint.
- Calculus minima pars ponderis geminis granis lentis appenditur.
- Calculus numerus ratio sententia uel carbo uel lapideus gladius.
- Calculator numerator: computator a calculis. i. lapillis: quos antiqui tenentes i manibus numeros componebat: inde calculatorius liber de numero tractatus
- Calculus: ubi mortuum ferunt.
- Chalcos æs bene ergo aurichalcū aureum æs.
- Chalcidicū metropolis dicitur a chalcidos ciuitate græciæ.
- Calcophomos lapis: qui pulsatus ut æ sonat.
- Chaldæi ab arfaxat orti sunt qui antea caldæi a cæseth filio nachor fratris abrahæ dicti sunt: idē chaldæi & chaldaicus.
- Chaldæi interpretantur captiuantes uel quasi demones
- Chaldæi interpretantur feroces.
- Calcos oppidum brytanniæ.
- Caldicum: fori deambulatorium.
- Calles iter pecorum semitæ in syluis uia trita pecorum uestigiis: unde a callo pedum uel a calcan-do dicuntur.
- Cales oppidum in campo sidicino ubi uinum abundat: inde calenum dicitur bonum uinum uel uas.
- Calleo. es. lui. intelligo callide. ingeniose nosco.
- Callidus: ingeniosus inde calliditas.
- Caleo. es. lui. per unum calorem patior: inde calidus & caleo & calor deriuatur.
- Caleon: quasi humilis leo. uel quasi callidus ingeniosus & fortis.
- Caletra ubi uestiæ nascuntur.
- Caleph interpretatur quasi cor.
- Caligo umbra nebula de spissitudine aeris facta dicta quod maxime aeris calore gignatur: unde calligare obscurare & caliginosus.
- Caligæ uel caligulæ. i. sandalia a callo pedum uel quasi a calligando: quia ligantur dicta.
- Caligadama promontorium.
- Caligarius: artifex.
- Caligaris uero clauus sine his calciamenta confusi non possunt.
- Caligarios a calo. i. ligno uocant: unde fiunt.
- Chalybs ferrum uel fornax uel gens: a qua ferrum ducitur uel furca ferrea.
- Calybs populi gens pœtica: apud quos iuenit ferrum & sunt multa metalla. Prisc. hic calybs bis.
- Calices poculorum genus ex ligno ante factum Prisc. hic calix cis. unde fit diminutiuum calculus electiora pocula.
- Calindrum: capillatura: suppositus crinis pro naturali ornatu capitis uel quo ad ornandos crines capitis utuntur.
- Calicularius herba: hæc insana dicitur a græcis iochiamus uulgo miliindrum.
- Callidus uersutus in disputando ingeniosus subdolos: inde calliditas. calidus uero affectus calore feruidus.
- Caliroe locus ultra iordanem: ubi sunt aquæ calidæ potantibus comodæ fons. proximus hierosolymis
- Calliope nomen musæ: optima uox interpretatur: uel sonoritas. i. mercurius.
- Calliope interpretatur pulchra facies uel pulchra uox callion καλλιον pulchrior ψωπος uox.

Calliroe meretrix quædam.
Calisto elice urfa mater Archadis.
Calypso insula contra trogloditas sita.
Callitrices: genus simiarum.
Calit usitatur.
Calix uas a calida portione dictus significat potio-
nem uel passionem.
Calix significat: qd preter modū & mensurā nihil
fiat: uel in peccatoribus nisi p dei prouidentiam.
Calydon: ciuitas in græcia.
Calnum clarissimum.
Calones negotiatores nauiculæ uel cellæ militū
uel homines qui ligna militibus portant nā græ
ei lignum cala dicunt.
Calon oppidum ethruziæ.
Calones etiam dicuntur cothurni genus calciame-
torum. hic calo.
Calopodie forme sutorū dictæ a calo: idest ligno
& pede.
Calpe in ultimis finibus oceani mōs: qui dirimit
europam ab affrica. hispaniæ promontoriū pars
europe.
Calta genus floris uel herbæ uiola.
Caludia dies festus.
Calulum uinculi genus: uel ubi mortui ferūtur
a coacto loro dictum.
Caluaria: ab ossibus caluis dicta per defectionem
& neutraliter pronuntiatur
Caluariæ locus dictus: q̄ in eo damnati capite trū
cabantur.
Calumniari: causari: præpedire. accusare falso a cal-
uendo. i. decipiendo dictū cōe antiquitus.
Calumnior tibi & te inuenitur.
Calumnia accusatio falsa: crimen falso obiectum.
Caluere. amare concremare: frustra decipere.
Caluitur: frustratur. moratur. decipitur.
Caluo uis inde cauillo pro caluillo.
Caluus capillis leuiatus & rufus: inde caluicium:
idest dissipatio.
Callica: gemma uiridis coloris.
Callus: densa cutis.
Calx cis. inde calcar.
Calx calcina lapis est inde calculus diminutue dē
Calx cis lapis coctus: aqua accendit oleo extinguit
Cam interpretatur callidus filius Noe fuit.
Cama lectus breuis.
Camafus amphibalus.
Cābio bis campsi ponit carissus: & a græco esse uī
καμπερο: unde & cāpso as solebāt antiqui dicere
certo pugno: iter inchoo: uel flecto latenter afe-
ro: mō uero cābire p commutare dicimus.
Camba: inflexa: tortuosa.
Cambuta: sustentamen uel baculus flexus pedū
uel crocia.
Cambre: nomen fabulæ.
Camera a curuitate dicta: est enim uolumen itor-
sum respiciens canus enim græce curuus dicit.
Camera q̄si camura. i. curua dicit lapidea domus.
Camedracontes genera serpentium.
Came laucus: uestimentum papæ.

Camella: herba quedam.
Camælon quasi lacerta est quadrupes in ignē mis-
sa non ardet sub aspectu mutat colorem.
Camellus καμηλοσ dictus q̄ qñ oneratur: ut
humilis fiat: acubat: q̄a græci chama χαμαί de p̄s
se humi humile dicunt: siue quia cauus est dorso
Camellus funis nauticus.
Camellus significat diuitem sæculi onustum uel
distortum.
Camelopardus dictus quia camello: & pardosi-
milis sit.
Carmelon: cardus syluaticus.
Camera ciuitas siciliæ: inde camerinus. Vergili.
Camerini dicunt a q̄busdā qdā habitatores eden
i. paradisi sanctissimi hoies uiuunt annos. cxx.
Camæne musæ a canendo dicte quasi canentes a
mœnz: uel amœnum canens melos.
Cameunia: stonæ lecti.
Cameunia: uigiliæ: in hyeme.
Camedrios: herba breuis.
Canilla: sacerdos fuit.
Canillus: minister factorum.
Camœmelos: herba.
Caminus græce fornax a caumate dicitur.
Camipetos: herba hanc latini cucurbitatē uocant
q̄ ex parte odorem cucurbitæ ferat.
Chamis lignum sine ferro: quæ cantum dicitur.
Camisia dicitur q̄ in his dñs in chamis. i. lectis. i. no-
stris siue q̄ prius fiebant a canabis.
Camisium uestis sacerdotalis usq; ad talos. unde
& talaris dicitur: dicitur uero a similitudie cami-
siæ quotidianæ: quia de lino sit stringēs superio-
ra & inferiora: & significat munitionem cogitatio-
num & operum.
Chamos græce curuum.
Chamos idolum moabitatum.
Campania: prouincia italiæ: habet terras toto an-
no uernantes.
Campanum: genus æris a campania.
Campage: calciamenti genus: quo utebantur dia-
cones romani: uel quibus a pontifice licentia da-
retur: ceteris uero non.
Campanus morbus similis lepræ: qui i campania
nascitur. Campanus a campania sicut hispanus
ab hispania.
Campana pōderatio. hæc tñ duas lāces nō habet
sed est nigra signata libris & unciis uniuicūq; aut
ponderi certus est modus p̄priis nominibus de-
signatus dicta quia prius in cāpania reperta est.
Campester in campo se habēs. Priscia. hic campe-
ster uel hic & hæc campestris & hoc campestre.
Campestria succinctoria dicta: q̄ hi qui in campo
contendunt: his genitalia tantum operiūt: hæc
& perizomata dicuntur.
Campitum: fundus qui in campo est.
Campus loci spatium & planicies. dictus græce q̄
breuis sit pedibus. i. humilis non montuosus.
Campi significat sanctos uel diuinas scripturas:
quia pastum animarum præbeant: interdum la-
tam uiam: quæ ducit in interitum.

- Campfareiter** flectere.
Camura curua: inde camera dicitur.
Caminius apud hebreos mensis quartus.
Camus genus freni dictus q̄ sit brevis. nam cha-
 mo græce brevis.
Canaam interpretatur motus eorum siue zelus: a
 quo afri & phœnices & cananeorū. x. gentes ipse
 est filius cham.
Cana uetusta fortis sancta religiosa dicitur autem
 canus cana canum: a candido inde canicies.
Cannam ueteres dixerunt arundinē. Sciendum
 tñ quod de lingua hebraea nomen sumpsit quod
 est calamus cana syluestris coma arūda uel sagit-
 ta: inde cannetum. i. arundinetum.
Canabum a similitudine cānæ dictum: siue a græ-
 co canabos: quod idem est.
Canalis dicta: q̄ cana sit in modum cannæ melius
 est forminini generis:
Canas mala.
Cananai interpretatur uelut commotio. dicti a
 chanaan.
Cananæus interpretatur possidens siue possessio
 ita est dictus simon a uico cana: ipse est zelotes.
Cana uiculus galileæ.
Canabs a similitudine cannæ: hæc canabs bis ge-
 nus herbæ: unde pannus efficitur uulgo.
Canaton: canna alba.
Cancer forceps: aut ulcus ad similitudinem cācri
 animalis: canceris debet facere.
Cancer cri masculinum animal & hoc cancer can-
 ceris de morbo antiqui dicebant:
Canceromata: apostē: ta: retrogradiētia ut cancer.
 hoc cancer ris. morbus. hic cancer cancri. aīal di-
 ctus: quia intestina in modū concharum habet.
Cancri uero domus cancri dicitur.
Cācer siqñ ostreū diptycū suū ad solis radios ape-
 rientē inuenerit clanculum se immittit ut cōclu-
 sionē impediatur: & inter uiscera depascit.
Cancer est quartū signum dictus q̄a cum ad eum
 sol uenerit: retrograditur in modum cancri.
Canerarium quasi putrescat: ipsum est cancer.
Canellare concidere forare.
Cancelli ligna subtilia in transuersum facta ī mo-
 dum ratis: nunc uero & de lapidibus fiunt.
Cancellarius qui in cancellis primus est.
Cācellus cātorum excellēs locus: unde cācellarius
Cancros græce milium.
Cancri cancelli.
Candauia mons epiri.
Cādela a cādeo cādes: sicut suadela a suadeo es.
Candelabrum a candela: quam sustinet dictum.
Candeo es ui canūidus sum uel ignitus: uel fer-
 ueo neutrum.
Cādido uero cādidaui actiuū. i. cādīdum facio.
Candidus quasi candori datus studio: Nā albus
 natura est.
Candidus sine macula. albus cum pallore.
Candes uasa fictilia.
Candius uestis regia.
Candētū galli appellant spatium centipedum.

- Caneo** nes canui: inde canesco.
Canetum inter nigrum nitidumq̄ colorem
Cannæ uicus apulæ: in quo consulibus paulo &
 uarrōe ānibal romāos uicit: & ex annulus aureis
 eo & q̄nq̄ modios impleuit quos carthaginē misit.
Canere dicere. carmine respondere modulari uel
 uaticinari.
Cania prouincia græciæ.
Canictæ fursures.
Canis a græco dici uidet: apud illos enim cyō cy-
 nos ΚΥΩΝ ΚΥΝΟΣ dicit: licet quidam a canore la-
 tratus dictum existiment: hic & hæc canis cuius
 diminutiuum canicula facit.
Catulus autem fit a catus: quod a cane per deno-
 minationem assumitur.
Catellus uero a catulo.
Canis significat diabolus iudæum uel gētilem:
 & in alia parte procuratorem ecclesiæ pro cōsue-
 tudine latrantem.
Canis terrenū animal & marinum piscem & cæle-
 ste sydus significat equiuoce.
Canicula uel canis nomē stellæ: quæ uicina tauro
 quæ & syrius dicit æstiuis mēsisbus medio cētro
 cæli ē: & dū sol ad eā ascēderit duplicatur calor: &
 dissoluūtur corpora: unde canis dicitur corpora
 morbo afficiat canicula annum suum qui cyni-
 cus dicit cōplet annis. M. cccclx. & quater. ccclxy.
Caniculares dies sunt. lxxiii. in quibus molestæ
 sunt purgationes a tertio idus iulii usq̄ in idus
 septembris
Canibus nihil sagacius. plus. n. sensus cæteris aīa-
 libus. habent nāq̄ soli sua nomina: recognoscūt
 suos dominos diligunt. dominorū tecta desēdūt
 pro dominis suis se morti obiciunt uolūtariē cū
 eis ad prædā currūt dominorū. corpora ē mortua
 non relinquunt: horū postremo natura est extra
 homines esse non posse.
Canes albanæ terræ ingentes sunt tantæq̄ ferita-
 tis: ut tauros præmant: & leones perimant.
Canini dentes sunt qui in uigesimo anno existūt
 uel fortes inter præcisores & molares.
Canier leo.
Canifater iustum.
Canistrū fixis cānis cōtexit. unde & dicitur.
Canicies senectus: q̄si cādīcines a candore dicta.
Cano mensis ianuarius hebraice.
Cano nis. cecini cōponit. inde succino. occino: cō-
 cino: quæ tamē in ui faciūt p̄teritū. secundū uero
 quosdā in ni inde canēs cātus: cāturus canendus
 cātor cantrix. cantio. cātīlena frequētatiua canto
 & canrito. cor. cinnus quoq̄ inde componitur.
Canō græce regula. cōsuetudo cōprobata siue in-
 stitutio: inde canonicus: idest regularis:
Canopus oppidum ægypti a canapo gubernato-
 re menelai dictus. inde canopeia ægyptus dicitur
Canopos sydus clarum inde lucet.
Canorus rarū. suauis. dulcis cātus gratus a cano.
Canosia: nomen stellæ fulgidæ.
Canopeū rete subtilissimū. quo repelluntur culi-
 ces & muscæ circa lectulos dormientium.

Cantare est tñ uoce uel clamoribus insonare. **Ca**
nere aut modulari: interdum uaticinari.
Cātare corde. psallere operibus domiuo. **Augu.**
Canticū est uox cantārium in lætitia laus.
Cāticum psalmi ē. cum id quod organum modu-
latur. postea cantans eloquitur.
Canticum cāticorum hebraice syrasiti dictū quod
omnibus canticis præferatur.
Cantor dictus quod uocem modulatur in cantu.
Cātulena cantus lenis: cantici compositio.
Cantarida uermis terrenus.
Cantara corbes. cuna. uel cerostata uasa ecclesia-
stica.
Cantharus uas quoddam cum annis. græcū est ut
quidam dicunt: uulgo butribus dicitur. dicitur
tamen a cantando.
Cantharus uas uinariū uel animal.
Cātaram camera domorum.
Cantarius uel cātarinus equus castratus.
Cātarinum genus ordei. i. exaticum.
Cautus ferrum circū rotas uel ligna uulgo cauil-
læ secundæ declinationis est. pro canere uero
quartæ.
Cantabries tenuissimæ aquæ.
Cātabris similis passio infirmitas
Cātaber populus hispaniæ quidam & uascones
cum exiguis armis: quos uicit augustus.
Cantabri gens hispaniæ a uocabulo urbis & iberi-
amnis: cui insidunt appellati.
Cantes pprie sunt fistulæ quæ sonus artem mu-
sicam edidit. deæ quoq; cantes dicuntur.
Cātabarum far caninum: quo canes pascuntur pur-
gamentata tritici.
Cānus nanum. a cādido dictus: unde canicies ca-
neo & canesco.
Canus equus qui ex cādido & nigro est:
Canusium oppidum in uberimis locis est: unde
caulinus nanum.
Caonia regio in Epiro a Caone filio Priami dicta
sic: quem frater eius helenus insciēter interfece-
rat hanc postea possidēs ex eius nomine uocauit
hec prius molossia a molosso filio pyrri.
Chaos confusio reg: chaos græci dicunt materiā
cæli & terræ confusam.
Cappadocia regio a ciuitate eiusdē nois dicit. hec
in capitæ syriæ sita ab oriēte armeniā tāgit: ab oc-
casu asiā minorē. ab Aqlone mare cimercium: &
remystrios cāpos: quos habuere amazones a me-
ridie uero taurū montē: cui subiacet cilicia & isau-
ria usq; ad cylicum sinum: qui spectat contra insu-
lam cyprum.
Cappadoces a mosoch filio iaphet orti sunt: unde
urbs meleca dicitur apud eos.
Capa dicta q̄ capitis est ornāmētū: uel quasi capi-
at totum hoīem: uel duos apices ut. k. habeat.
Capana a rusticis sic dicta q̄ unū tñ capiat. idem ē
& tugurium uel domus.
Cappatis. ge. scæ. fructerū genus similis lentisco dl-
cta quod habeat in summitatibus rotunda semi-
num capitula.

Cappa a græcis dicta nobis. k. littera latinis super-
flua.
Caperare interrogare cōtrahere. inde caperatum
contractum. rugosum. rigidum. erectum.
Capareus promontorium ifulæ euboæ: ubi græ-
ci naufragauerant.
Capedo spatium ut inter parietes a capio pis. ide
componitur intercapedo.
Capedo interuallum. cuta. ardor.
Capedines animalia dicta q̄ manu capiantur.
Capedulum uestimentum capitis.
Capella: diminutiū ē a capra. capella uero pro ec-
clesia dicta quasi capiens laus. i. populū uel laudē
uel quasi capāna quia paucos capiat.
Cape accipere. actiuum est inde dicit captiosus ca-
pax cior simus. citas & capulo as inde copula. di-
citur ēt frequētiū capto as. captabilis cōponit
icepto as. deriuat captus. capta. p̄tū. a quo captiuus
ua. uum. captiuitas. captura. capulus. caput. unde
capito onis. capitāus capitalis. capitolium. capi-
tulum. capitellū capitularis capuciū capister. accu-
men capillus a quo capillaris. capillatura. corona
na unde coronas. cōponitur biceps. triceps an-
ceps præceps. inde præcipitiū & præcipito as. cē-
triceps. occiput sinciput cōponit p̄cax p̄cacitas p̄-
cus. i. inscutor mulier. carcer. unde carceratus:
carceratus cōponit. cathena cathella cathēatus
ra tū. Muscipula muriceps modicus. cap. capra. ca-
pella caprarius capreus capriolus capricornus ca-
pella pro ecclesia q̄si capiens populū. uel laudē
pro laude uel populo. capus campestris compo-
nitur capicola capigena. cāpana priceps. p̄cipitiū
participio. participatio participator. trix. occupo.
pas. municipes municipiū. reciprocus reciproco
reciprocus catus. a quo reciprocatiū reciprocabi-
lis intercapedo pedita māica princeps: unde p̄ri-
cipor ciparis. mācipio. inde mācipium. anticipo
ātipator ātipatrix. Faux. inde suffoco. crux cru-
cio excrucio. forceps. Cælum cælitus cælestis. cæ-
licus: cōponit cælicola cælebs cælipeta excelsus
p̄cipu°. principiu: accipio. acceptio acceptor trix
Similiter excipio incipio: cōcipio p̄cipio uel præ-
cipio recipio intercipio anticipo decipio. suscipio
furca furcifer.
Capenas pro capenatis. huius capenatis. commu-
ne est & gentile.
Capera oppidū uicinū Romæ iuxta fōtē egeriæ.
Capessere libenter accipere. obaudire. desiderati-
uum a capio.
Capesso is capessui & capessi.
Capetolcos december mensis.
Caper a carpendis uirgultis.
Cap fructus manuū uel curuati sūt ista hebraica.
Capilli dicti quasi capitis pili.
Capillus ueneris dictus q̄ post allopeciā α λ λ ω /
π ε κ ι Δ α lapsos capillos recreet herba est.
Capillare concidere.
Capillamenta sumitates arborum.
Capito nis proprium a capite deriuatur.
Capistrum a capite iumentorum dictum: quod

caput stringat,
Capis pis. s. femininum. est diminutiuum eius capidula genus est pontificalis uasis.
Capis & canycus principes troianorum.
Capitatum quod caput habeat.
Capitas: amplitudo: a capiendo.
Capitalis astutus. uersutus superbus.
Capitale caput pecuniæ.
Capitis diminutio. i. prioris status pmutatio que sunt tres maxima. media. minima. Maxia est. cum libertas & ciuitas amittitur: ut deportatio cū exulat. Media in qua ciuitas amittitur: sed retinetur libertas: ut in latinas colonias transmigratio. Minima autem cum nec ciuitas nec libertas amittitur: sed prior status iminuitur: ut adoptio: mercenarius miles alterius & cetera.
Capicēsus taxatio possessionum: uel qui caput suum deducit ad censum ad honorē. ad diuitias.
Capitecensus corona quæ capite geritur.
Capitiū summitas tunicæ: capitis foramē in ueste.
Capitilauū dies palmarum: quia tūc moris erat lauādi capita infatium propter futurā unktionem.
Capitolium Romæ uocatum: quod fuerit romanæ urbis caput.
Capitolinus capitolio feruiens.
Capitella dicta: quod sint columnarum capita: græcē epythilia.
Capitulum diminutiuum a capite: inde capitellū. item & diminutiuum.
Capitulū quod uulgo capitulare dicitur: idem est.
Capitulū dictū quasi alterius sententiæ caput.
Capitulum est breuis multorum cōplexio: sic dictū quia breuiter capiat totā summam.
Capitula librorum dicta: quod breuiter capiant & continent aliquā sententiā: siue quasi caput & titulus maioris scripti unde clericorum capitulum dictum quod capitula ibi exponantur.
Caplosus: elisus.
Caplum funis a capiēdo dictū: quod eo indomita iumenta comprehendantur.
Capo uulgo dicitur gallus castratus.
Capo uel capus ex gallo gallinatio fit castratus.
Caprificus arbor appellata quod parietes quibus nascitur carpit. Alii caprificum putant dictum: quod ficus arbor eius remedio focundetur.
Caprificus infocunda arbor in faxeis monumentis nascitur.
Capreoli quod capiant arbores: sunt enim cincinni siue uncioli: quibus se innectere & suspendere solent arboribus uites: ut sine lapsu fructus sustineant suos.
Capros & capras a carpēdis uirgultis dicuntur: uel quod capient aspera.
Capræ sunt ibices quasi auices: eo quod ad instar auium alta petant: hæc si quando aduersitatem præferint de altis cacuminibus sese præcipitantes suis se cornibus recipiunt illæsas.
Capra domestica. Caprea uero siluatica dicta: quasi capiens arduas: cuius filii capreoli dicuntur. acutum uisum habet herbas eligit quas comedit. ad

alta nititur. fidem significat capræ interdū significat iustos ex gentibus.
Capricornus decimū signū cuius figurā aiunt a loue iter sydera locatā: eo quod a capra sit ipse nutritus.
Capra amaltheon louē puerum dicitur nutritisse: unde cum geminis hædis dicitur in cælum delata.
Capricornus ni secundæ declinatiōis quis cornu sit quartæ: signū est in cælo: cuius cauda in effigie piscis format: ut in extrema sui parte pluuias designemus: altera parte hircus simulatur.
Capræ sunt quedam insulæ uel ciuitas cāpaniæ.
Caproriæ nubile castrum uiennensis regionis.
Capronæ: iubarum equorum.
Capfa urbs in scēnicia.
Capfax: sextariorum. xii.
Capfit: lædit cepit.
Capso: capio.
Capfus carruca undique contexta quasi capfa.
Capfa dicta quod capiat inde: atque cōseruet aliquid.
Capfella diminutiuum: inde captio: dolus: insidiæ. coniuratio: conspiratio: consilia.
Captare. frequenter capere.
Captatio: rumor aura popularis.
Captius quasi capite diminutus: qui ab ingenulatis fortuna excidit.
Catus. i. musio dictus: eo quod acute uideat in nocte.
Capua urbs cāpaniæ: quia capys rex albāorum cōstruxit: unde & dicitur: uel quod omnē uitæ fructū terra eius capiat. hæc inter tres maxias Romæ & carthaginem numerata est.
Capus: falco auis: a capiendo.
Capularis: senex cōtiguus morti: uel reus capulo ferri dignus.
Capulus dicitur: uel quod caput est gladii: uel quia ibi capitur ad tenendum.
Capulus locus in quo mortui feruntur. dictus quod super capita hominum feratur.
Capulum: funis unde indomita capiuntur.
Caput dictum quod capiat cunctos sensus.
Caput mentē significat: quæ est caput animæ.
Capis masculinū rex albāorum: qui capuā cōstruxit.
Carra ciuitas mesopotamiæ: pluraliter hæc carræ.
Carabrio genus animalis muscæ similis.
Carabus nauicula discurrēs in pado. i. linter. ē autem ex uimine & corio
Caracalla: cappa.
Characterismos informatio uel descriptio futurorum cum quadam illusione.
Charactera stilus.
Character ferrum coloratū. quo notæ pecudibus inuruntur. Character autem græcē latine forma dicitur. imago uel effigies.
Charaxere: exinanire. scribere.
Caraxatum. i. scriptum.
Charaxia. exinanita.
Characteriæ sunt synodiæ locutiōes: sicut dicit donatus: quas græci characteras dicunt.
Carracutiū uehiculum altissimarum rotarum quasi carrum acutum.
Caradriō auis tota alba cuius interiora oculos ca-

lignosus curar: si uiuere debet infirmus appropin-
 q̄t illi: uero mori: fugit ab eo. p̄ medias noctes i
 medio sublimis celi dicit uolare: significat x̄pm.
 Carbasus lini species mollissimi: & candidissimi:
 sed n̄sc̄ pro uelis ponitur. nullo humore corrup-
 pitur: nulla ætate uincitur.
 Carbasa uela de carbaso lino. Carbasus pannus.
 Carbo dictus: q̄ careat flama: cum pruna extincta
 fuerit: carbo uocatur.
 Carbunculus gemma dicta: quod in ortu suo ru-
 bet ut ignis: post niger fit ut carbo extinctus. hu-
 ius genera sunt multa.
 Carcamis nomen loci ciuitatis.
 Carcan & calano catfath & emath ciuitates sunt in
 oriente.
 Carcer a coercendo in singulari hominum: in plu-
 rali equorum custodia: unde carceralis carcerari-
 us carceratus. Vir: tamen ruunt effusi carcere cuc-
 rus. Est aut̄ undecunq̄ carcer arcens.
 Carchesia pocula a loco carchesi uel spelunca.
 Carcaridus: amnis armenia.
 Carcedonia gemma.
 Cardemon agryoni. nasturcium agreste.
 Cardia græce cor.
 Cardia cordis passio: cum formidabili metu uino
 sanatur.
 Cardia inde cardiacus morbus est.
 Cardies celi extremæ partes axis: dicti q̄ sicut
 cor uoluantur.
 Cardo una pars ostii: ubi uertitur.
 Cardea: dea cardini præficitur.
 Carduus. genus hærbae spinosæ.
 Cardi sunt quasi ferrei pectines: quibus homines
 laniantur.
 Carduelis auis: dicta q̄ carduis & spinis pascitur:
 idest acanthis.
 Carex hærba acuta uulgo liscæ: caricis corripit pe-
 nultimam.
 Carectū locus hærbae caricæ plēus locus spinosus.
 Careratores: idest lanarii: q̄ carariunt. i. capiunt
 uel diuidunt.
 Carensis: passor. a caria. i. pane.
 Carenum dictum q̄ feruendo parte careat. tertia
 enim parte musti amissa quod remāet carenum
 est cui contraria est sappa: quæ feruendo ad terti-
 am descenderit.
 Carere: non habere: unde cariturus.
 Carcor pro careo antiquitus.
 Careo res rui cassum cassu: quamuis cariturus ra-
 rum faciat.
 Cario filum species pigmenti.
 Carians putrescens.
 Cariet inueterascit unde caries.
 Caria prouincia Asiae minoris: quā hermus fluui-
 us discernit a phrygia regione.
 Charvdbis mare uertiginosum i scilia dicta græ-
 ce q̄ gurgitibus occultis naues absorbeat: ter in
 die stringit fluctus & ter uomit.
 Charybdis charybdis causa alternitatis.
 Carybdis uoratrix foemina fuit: quā hercules in

mare præcipitauit quia boues eius furata sit.
 Caryce ficos a copia nominata: sunt enim uiginti
 uel triginta fructus fici in una massa.
 Carientes illudentes.
 Caries putredo uetustas uel ossa. Caries dicta q̄
 eueniat lignis uirtute carentibus.
 Cariotum inde idest uetustum.
 Carientimos tropus quo dura dictu gratius pro-
 ferunt: ut interrogantibus nobis nū aliquis nos
 quæsierit: respondeat bona fortuna unde inteli-
 gitur neminem nos quæsisse.
 Carina mediū nauis a currēdo dicta quasi currina.
 Carinus quasi carens Noe ἡδύ. i. sensu.
 Carinus gratiosus: ἀπο της χαρησος. i. gratia.
 Carinator: maledicus. conuiciator.
 Carinates: argurantes.
 Carisa uetus læna percallida: unde infallaces ancil-
 læ catarisæ appellabatur.
 Caristo as tauri: Galeatus fulgeo.
 Charistia dies inter cognatos festus.
 Charisteum marmoris gēus uiride dictum q̄ gra-
 tum sit sculptoribus gemmarum: eius enim uiridi-
 tas reficit oculos.
 Carystos ciuitas in græcia euboea: ubi strictum
 est mare.
 Carismata. dona spiritualia. gratiarū donatiōes.
 Carisma huius carismatis.
 Charite dicunt græce tres unius nois ut alii putāt
 credendum tamen magis est hesiodo qui illas in
 theogonia nominat in hæc uerba.
 τρις δε δι ευρυνομυ χαριτας τ̄ε κ̄ε χαλλι-
 παριουσ.
 ωλεανδου κουρη πολυηρα τονει λος εδου-
 σα.
 α γ λ α ι η η χ αι ευφροσ υνην θαλιη τερατε-
 ινω.
 των και παρ βλεφαρων ερος ει βετανδερι-
 χομενωσ.
 λυσι μελεσ χαλδη δη παρρυδι λεχρυδου-
 ηται.
 Latine sic uerti ipsi uersus possunt.
 Trisq̄ ioui charitas præstanti corpore nata.
 Oceano tulit Eurynome. si nomina quæris.
 Aglaie prima: Euphroisq̄ Thalieq̄ sequuntur.
 Ex oculis pulchrum aspiciunt intentius harum.
 Syderi irrorat amor lasciuus ocellis.
 Carix herba acuta sparto similis.
 Carit. patet. manifestat.
 Carmelus qui hebraice chermel d̄ mons ē in con-
 finio palestinae atq̄ phœnicis. sed nō ille de quo
 nabal carmelus. ille. n. est mons galileæ.
 Carmelus cognitio circūcisionis interpretatur.
 Carmelum maris proprium loci.
 Carmāni populus uersus meridiē remotissimus.
 Carmi interpretatur uinea mea.
 Carmentis ipsa est Nicostrata mater Euandri di-
 cta q̄ carminibus futura prædiceret. hæc primū
 litteras repperit latinas postq̄ cum filio de Arca-
 dia uenit ad Italiam: a qua carmentalis porta ro-
 mæ dicta est.

Carmios november mensis.

Carmen uocatur quicquid pedibus continet distictum quod carptim pronuncietur: unde purgantes lanam qua dilcerpunt carmiare dicimus uel ide distictum quod qui illa caneret mente carere existimabatur. Carminum uarietates apud boetium. xxyii. sunt. Primum genus est elegiacum: quod constat primo uersu heroico secundo prima perimemeri heroica secunda dactylica: ut hic: Carmina quod quondam studio florere peregi: Flabilis heu moestas cogor inire modos. Secundum dactylum tetrametrum: quod constat spondeo: dactylo: catalecto. Item dactylo: spondeo: ut hic. Heu quod precipiti mersa profundo. Tertium quod constat primo heroico: secundo alcmatio dactylico tetrametro a catalecto. i. quattuor pedibus dactylicis nulla remanente syllaba: ut hic. Tunc medicis liquerunt nocte tenebrae: Luminibusque prior rediit uigor. Quartum ponit faleuticum constans spondeo dactylo tribus trocheis ut hic. Quisquis composito serenus aeuo. Quintum anapesticum pintharica principaliter constat anapesto. recipiunt tamen frequenter spondeum: uerget raro pteleumaticum: apud comicos autem & dactylum: sepiusque cum ultima superest syllaba in duas soluitur breues ut hic. O stelliferi conditor orbis. Sextum glyconium: quod constat spondeo choriabo pyrre hichio: ut hic. Cum phœbi radiis graue: & hæc. Fœlix quod potuit boni: & ite: Vela natici ducis. Septimum est dactylicum dimetrum: catalecticum: cui nomen est adonio. ut Nubibus atris: uel sic Quisquis uolet perennem. Octauum genus iambicum est hiponactium constans trimetro catalecto. Iambica uero metra imparibus quoddem locis possunt recipere iambum & tribrachyn & frequenter apud comicos anapestum ita tamen ut multorum breuium iunctura nitent huiusmodi metrum disponit hoc modo hæc cum superba uerterit uices dextera. Quisquis profunda mente uestigat uerget. Nonum est asclepiadeum: quod fit spondeo & duobus choriambis pyrre hichio siue iambo: cui & peregratium subiecit constans spondeo dactylo spondeo: ut hic. Si quatas rapidis, flatibus incitus pontus uersat arenas. Decimum est saphicum: quod constat trocheo spondeo dactylo duobus trocheis. Miscuit autem huic secundum semper uersum glyconium de quo superius dictum: ut hic. Cum polo phœbus roseis quadrigis: lucem spargere coeperit. Undecimum est iambicum anacreontium: quod constat dimetro catalecto: cui secundum uersum suppositum pheregurium: quod paulo ante commemorauimus: ut hic. Quisquis uolet perennem cautos ponere sedem. Duodecimum anapesticum parthemia cum est: quod constat dimetro catalecto ut hic fœlix nimium prior ætas. Tertium decimum saphicum continuatum: ut hic. Vidimus quod quatas dederit ruinas quis id dimetro adonio terminauerit sic Sydera donat. Quartum decimum iambicum archilochicum constans dimetro a catalecto. ut hic. Quicumque sola mente precipiti peti summamque credit gloriam Quintum decimum phaliscum constans tribus dactylis & pyrre hichio: ut hic. Qui serere ingenuum uolet agrum. Sextum decimum iambicum archilochium

constans trimetro a catalecto: ut supra memorauimus cui mixtum elegiacum: ut supra exposui constans: ut hic quis fluente diues auri gurgite. Non expleturas cogat auarus opes. Septimum decimum phaleuticum. posuit subiecitque ei dactylum archilochium tetrametrum catalecticum: ut hic quis se tyrio superbus ostro: comeret & niueis capillis. In quo tamen quo pro spondeo siue dactylo impibus locis trocheum reperies. Duodeuicesimum dactylum alomanium constans trimetro hypercatalecto. hypercatalecticum autem uersus est: cui syllaba superest habetque subiectum sibi pheregratium: quod ita constat: ut supra memorauimus spondeo: dactylo spondeo: sed in loco proximo proximo spondeo est ubi anapesticum contra regulam in trimetro traditam inuenimus: ut hic. Omne hominum genus in terris simili surgit ab ortu. Undecimum iambicum anacreontium constans dimetro catalecto eodem semper repetito: ut hic. Habet hoc uoluptas ois uicesimum asclepiadeum: cuius supra regulam posui habetque subiectum sibi iambicum archilochium dimetrum & a catalectum ut hic. Heu quæ miseros tramite deuios abducit ignorantia. Primum & uicesimum heroicum hexametrum recidens locis omnibus dactylum siue spondeum uel trocheum: ut hic O qui perpetua mundum ratione gubernas. Secundum & uicesimum dactylium alcmanium constans tetrametro a catalecto suppositumque sibi habet iambicum archilochium. de quo antediximus: ut hic. Sunt: & n. penam uolucres mihi quæ cæssa cõscendant poli. Tertium & uicesimum trochaicum alcmanium constans dimetro a catalecto: sane metra trochaica locis imparibus trocheum tribrachum & nonnunquam dactylum paribus cum supradditis tamen etiam spondeum & anapestum recipiunt huic generi subdidit boetius de quo supraddictum est feregratium: quod pro spondeo interdum recipiat anapestum ut hic. Quos uides celsos sede soli culmine reges: Quartum & uicesimum est faleutium habens subiectum elegiacum: ut hic: Quid tantos iuuat excitare motus & propria fatum sollicitare manu? Quintum: & uicesimum est mixtum uariis pedibus: quod incertum est quo debeat censeris uocabulo. Aut n. dactylum adonium quod pro dactylo uel spondeo anapestum recipiat. Aut dactylum archilochium tetrametrum: quod ite pro spondeo siue dactylo anapestum indifferenter admittat. Nam anapesticum ratio sentite dissuadet: quando tam spondeo uel dactylo quam anapesto fit compositum: ut hic. Si uis celsi iuri tonantis quæ nam discors fœdera rerum. Sextum & uicesimum archilochium constans tetrametro catalecto: ut hic puro clarum lumine phœbum. Septimum & uicesimum archilochium constans tetrametro catalecto bucolico & tribus trocheis. Tetrametrum autem bucolicum est cum quartus pes dactylus est: qui partem finiet orationis Quod apud boetium genus ultimum inuenitur: eiusque initium est. Quam uariis terris aialia permeant figuris. Obserua autem quicumque legeris finale syllabam in omnibus metris indifferenter accipi. Dimetrum ergo uel trimetrum uel tetrametrum in metris iambicis trochaicis & anapesticis pro duplices: in reliquis pro simplicibus computat Carminum quoque uarietates. xix. sicut in odis horatii

Prima oda ē monocolos id est cantus unius mēbri
 Nā uersus asclepiadeus q̄ dicit̄: cōstat spondæo &
 duobus choriambis & pyrrhichio uel iābo. usus ē
 aut̄ ac metri compositione his tribus odis. Mecæ-
 nas attanis ædite regibus. Exegi monumentū ære
 perennius. Donarē patheras gratiq; commodus.
 Asclepiadeus dictus ab asclepiade poeta. Secūda
 oda ē dicolos tetrastraphos. i. cātus duobus gene-
 ribus metri compositus a quarto facta replicatiōe
 habet. n. tres primos uersus similes: quibus nomē
 ē saphicum: & constat trocheo spondæo dactylo &
 duobus trocheis. Quartus uero qui adonius dicit̄
 constat dactylo & spondæo. usus est hoc metro in
 xxyi. odis. Iam fatis terris niuis atq; diræ Grādinif
 misit pater: & rubēte dextera sacras iaculatus arces
 Terruit urbem & cætera Mercuri facūde. Quem
 uile potabis. Integer uitæ: partius iūctas. O uenus
 poscimus sit quid. p̄ficos odi. nullus argento. Ne
 sit ancillæ. Septimi gades ulla si uiris. retius ocium
 Martiis. mercuri. nate herculis. faune. Non uides
 montium. Impios. pindag. Diues ē mihi phœbe.
 Tertia oda est dicolos distrophos. i. duplici gene-
 re metri scripta a secundo facta replicatione. Nam
 prior uersus: qui glyconius dicit̄ constat spondæo
 coriābo pyrrhichio siue iambo: Secundus asclepia-
 deus dicitur. qui in primo dictus est: usus est hoc i
 .xii. cantibus. sic te diua potens cypri. sic fratres he-
 lenæ lucida sydera & cætera. Dum tu lydia mater
 sœua & thuræ. donec gratis: uxor pauperis. Quan-
 tum distat in tactis opulentiore quo me festo inter-
 missa quem tu mepo. Quarta oda est dicolos di-
 strophos: primus enim uersus dicit̄ archilochius
 cōstas tetrametro heroico & tribus trocheis extre-
 mo uel trocheo uel spondæo. Secūdu uero habet
 pentimemeri iambicā & similiter tres trocheos ex-
 tremo uel spondæo uel trocheo. Superflua ē una
 syllaba: hic t̄m̄ usus est hoc metro. Soluitur acris
 hyems grata uice ueris & fauoni: trahuntq; siccas
 machinæ carinas. Alterno terram qnatiūt pede:
 Dum grauis cyclopum uulcanus ærdens urit offi-
 cinas. Quinta oda est tricolos tetrastraphos. i. tri-
 bus generibus metra scripta a quarto facta replica-
 tione: nam duo primi uersus asclepiadei sunt: ter-
 tius feregratius constans spondæo dactylo & spō-
 dæo. Quartus glyconius. usus est hoc metro. yii.
 odis. Quis multa gracilis te puer in rosa: p̄fusus liq-
 dis urget odoribus Grato pyræ sub antro Cui fla-
 uam religas comā & c. O nauis dianā uitas. Quid
 fles o fors. Audiuere. Sexta oda est dicolos tetra-
 strophos: primi. n. tres uersus sūt asclepiadei. Quar-
 tus glyconius: usus est hoc metro nouies. Scribe-
 ris uario fortis & hostiū. Victor mæonii carminis
 a lite quā rē cūq; ferox nauibus. Nauibus aut eqs
 miles te duce gesserit pastor. quis desiderio. Albie
 nolis extremū diuis. Iam ueris. Septima dicolos
 est distrophos. prior enim uersus heroicus est: se-
 quens tetrametrū ex quattuor pedibus constans
 & dicitur faliscus: utitur hoc his tribus. Laudabūt
 alii claram rhodon aut mytilenē Te maris. Quid
 tibi. Octaua est dicolos distrophos. prior enim

uersus constat coriābo & bacchio: uel amphibra-
 chy: secundus uero constat ex epitricto secundo ex
 duobus coriambis & hic t̄m̄ hoc utitur metro. ly-
 dia dic per omnes te deos corosibarim cur prope-
 res amando. Nona dicolos est tetrastraphos: Pri-
 mi enim duo uersus qui alcaici uocantur cūstant
 pentimemeri iambica & duobus dactylis. Tertius
 dimeter iambicus hypercatalecticus ex duobus iā-
 bis uel quattuor iambis & syllaba. Quartus pinda-
 ricus ex duobus dactylis & duobus trocheis. Vti-
 q; hoc metro tricesies quater. Vides ut alta stet ni-
 ue cādīdum Soracte nec iam sustineat onus sylue
 laborātes geluq; flumina constiterint acuto. O mī
 uelox. Musis. natis hic tibi quid dedicatum o diua
 nūc est motū Aequā: nondū. O sape: nō semp qd
 belicosus ille nephaston. heu heu. cur me bacchum
 in remotis. Non usitata. Odi Angustā. Iustū descē-
 de. Delecta. Heli. O nata. Cælo supinas: Tyrreni
 qualem ne forte quæ cura. Phæbus. Decima ode
 monocolos est. Hoc metrū constat ex spondæo &
 tribus coriambis pyrrhichio uel iābo: utiturq; eo
 ter. Tunc quæsieris nefas quem mihi quē tibi nul-
 lam uare. O crudelis. Undecima ode dicolos di-
 strophos est. Nā prior uersus cōstat amphimacro
 & monometro iābico: Secūdu uero trimeter est &
 iambicus claudus. Iābicus aut̄ uersus non solū iābi-
 cū sed heroicū recipit pedē cum solutionibus suis
 locis. simparibus & tribrachim cunctis. hoc tantū
 usus est in hac. Non ebur neq; aureū mea te uidet
 in domo lacunar. Duodecima monocolos ē. Me-
 tro cōtinetur quod cōstat ionico minore uocatur
 q; synaphia: & hoc metro t̄m̄ hic. Miseræ est neq;
 amorī dare ludū. Tertiadecima dicolos est distro-
 phos: nam prior uersus est heroicus: sequens hēt
 pentimemeri: & hoc semel utitur. Diffugere ni-
 ues: redeunt iam gramina campis. Arboribusq; co-
 mæ. Quartadecima est dicolos distrophos prior
 enim uersus trimeter est: iābicus sequēs dimeter
 & hoc utit̄. ix. Ibis liburnis inter alta nauium ami-
 ce propugnacula. Beatus ille parentis lupis. Quid
 me rementis quoq; rogo te qn̄ repostum mala so-
 luta. Quintadecima dicolos est distrophos: prior
 enim uersus trimeter est iambicus integer: sequēs
 uero constat pentimemeri heroica & dimetro iam-
 bico & hoc semel utitur: pecti nihil mea sicut an-
 tea iuuat. Scribere uersiculos amore p̄culsum gra-
 ui. Sextadecima dicolos est distrophos. Nam pri-
 or uersus heroicus est: secundus & dimetro iam-
 bico & pentimemeri heroica: & hoc utitur semel.
 Horrida tempestas cælum contraxit & imbres.
 Niuesq; deducunt iouem nunc mare nunc syluæ.
 Septimadecima dicolos distrophos. Nam prior
 uersus heroicus est integer: secundus dimeter iā-
 bicus: & bis eo utitur. Molis inertia cur tanta dif-
 fundis in tuis obliuione sensibus. Nox erat. Oc-
 tauadecima dicolos ē distrophos. Nam prior uer-
 sus est heroicus: secundus trimeter iambicus & se-
 mel utitur hoc. Altera iam teritur bellis ciuilibus
 ætas suis & ipsa roma uiribus ruit. Nonadecima
 monocolos est: quæ constat trimetro iambico nō

est: quod semel utitur. Iam iam efficaci do manus sci entia. Monocolos est: quoties oda in uno metro sine alterius admixtione est. Dicolos quae duobus metris scripta est: Tricolos & tetracolos similiter: Nota autem finali syllaba indifferenter uti & quod iambicus uersus dicitur: & si omnes spondaei sunt una tantum iambo existente Sunt & alia plura: & in centimetris rithmus per se sine metro esse potest. Metrum uero sine rithmo esse non potest: quod liquidius ita definitur. Metrum est ratio cum modulatione. Rithmus cum modulatione sine ratione. Metrum dactylicum hexametrum: quod heroicum dicitur: quod eo maxime heroum. i. uirorum fortium facta caneretur: caeteris omnibus pulchrius celsiusque: unde opusculis tam prolixis quam succulentis: tam uilibus quam nobilibus aptum esse consuevit. Constat autem dactylo spondaeo trocheo. spondeum locis omnibus praeter quintum suscipit. dactylum: praeter ultimum: trocheum tantum ultimo: quod tamen habet in loco spondaei: Nam. xxiiii. temporum esse debet. quod est libra plena: ut clumina multa polos radianti lumine complent. Heroicus post homerum dicitur: Nam antea pythius uocabatur eo quod appollinis oracula hoc uersu sint aedita. huic familiariter adheret metrum dactylicum pentametrum: ita ut nunquam sine eo ponatur. Quod recipit spondaeum loco primo & secundo: dactylum oibus. Catalecticum in medio: & in fine ut laetanturque piis agmina sacra choris. Constat autem duplici pentameteri prima dactylica uel spondaeica secunda dactylica. hoc autem & superius metrum, ubi coniuncta fuerint: elegiacum carmen uocatur quia miserorum congruat modulationi. Nam elegios miseros uocant: priorque uersus hexameter sequens pentameter: qui suum semper debet finire sensum. Metrum dactylicum faleutium pentametrum constat spondaeo. dactylo & tribus trocheis ut Cantemus domino deoque nostro cuius gloria cum honore pollet. Metrum dactylicum saphicum pentametrum constat trocheo & spondaeo dactylo & duobus trocheis cui post tres uersus: additur semiheroicus uersus sicut aegypto perunte quodam. Mortis & densa tenebris operata: Quam dei uiui sacra gens agebat: lux erat orbi. Metrum dactylicum tetrametrum catalecticum constat spondaeo dactylo catalecto dactylo spondaeo: ut sanctus Ambrosius: Squalent arua soli puluere multo. Pallet siccus ager terra fatiscat. helyae meritis impia saecula Donasti pluuia: nos quoque dones. Metrum iambicum senarium recipit iambum omnibus locis: Tribrachium omnibus locis praeter nouissimum dactylum & anapestum locis tantum imparibus: pyrrhichium tantum ultimo. Senex fidelis prima credendi uia. Abraham ueri saeminis serus pater. Metrum iambicum tetrametrum recipit iambum oibus locis. Spondaeum tantum impibus At solis ortus cardine ad usque terrae limitem. & Ambrosius splendor paternae gloriae: Deus creator oium. Iam surgit hora tertia: Aeternae rerum conditor. Recipit aliquando hoc metrum etiam tribrachium locis omnibus praeter nouissimum:

dactylum & anapestum impibus tantum. Geminae gigas substanz alacris ut currat uiam. Metrum iambicum tetrametrum colopho quod anacreontium dicitur anapestum duos iambicos & semipedem recipit. Age iam praecor meae comes irremotarem trepidam breuemque uitam domino deo dicemus. Metrum trochaicum tetrametrum recipit trocheum locis omnibus spondaeum omnibus praeter tertio curritque alternis uersiculis: ita ut prior. iiii. pedes. posterior tres & syllabam: Hymnum dicat turba fratrum. hymnum cantus personet. christo regi concinentes. In quo aliquando tertio loco prioris uersiculi spondaeum reperies. factor caeli terrae:

Carnes dicitur quia carae sunt: siue a creado. cremetum. n. saemen est masculi: unde a graecis creas kpe a sigma uocatur: haec caro huius canis antiquitus unde carnucula & carnucula. inde carnificor componitur: commune antiquitus. Carnifex dicitur quod carne faciat. Inde carnificium. i. macellum: unde antiqui carnifex laniator spiculator.

Carinos byzantinorum lingua noueber mensis dicitur Charonthis: qui & orchus graece.

Charon portitor inferni: nam acheron est fluuius. Carulus nauicula in paludibus: Carulus rex franciae fuit.

Carpa cepulla.

Carpatia nauis a carpados insula dicitur: sicut a rhodo rhodia.

Carpatium mare inter aegyptum & rhodum a carpatho insula illic posita dicitur.

Carpados insula una ex cicladibus a meridie posita: dicitur propter celerem fructuum ubertatem.

Carpentum pomaticum: uehiculari genus.

Carpentarius: qui facit carpenta. speciale nomen est.

Carpere consummare: occidere: dilaniare: diuellere.

Carptim sparsim.

Carptare: fauciare: ferire.

Carpensus: insula hispaniae.

Carpenus arbor: quae dicitur carmus.

Carpitus fundus: qui in campo est.

Carpobalsamum fructus siue saemen balsami.

Carpophorus deus paganorum graece: latine dicitur frugifer.

Carpogratiani haeretici a carpograte. quod dixit christum de utroque sexu progenitum.

Charta latine: graece καρτήρ chartes: unde est tractus. Chartagae usus in mephite ciuitate aegypti primus inuentus est: sicut ait lucanus conficitur bibula memphitis charta papyro. bibulam autem papyrus dixit: quod humorem bibat.

Chera dicitur: quod carptim papyri tegmen decerptum glutinatur: cuius genera multa sunt.

Chartes graece masculinum est.

Charthago puice noua urbs dicitur: quae a Dido ne duce & caeteris phoenicia uenientibus. i. a tyriis in africa dicitur prius constructa: haec antea dicta est Elissa post tyrus. de hinc carthago: nunc a gothis subuersa caretro dicitur.

Carthago ante urbem romam. lxx. ad duos annos ab helissa condita inuenitur. haec sexcentesimo

septuagesimo septimo anno: q̄ condita fuerat: a scipione deleta est. Quæ autem nunc est ab urbe condita dc. xxvii. iussu senatus reparata est. xxii. demũ anno q̄ fuerat euerſa deductiſq; ciuium ro manorum familiis: qui eam incolerent: restituta est & repleta magno ante prodigio præcedente. Nã cum menſores ad limitandũ carthaginẽsem agrũ miſſi ſtipites terminoꝝ indices fixos nocte. a lupis reuulſos corroſoſq; repperiſſent: aliquan diu hæſitatũ eũtrum romanæ paci expediret car thaginẽm reformari.

Carthago. ginis. inde carthaginensis.

Carteros græce: latine: durus: inde carterus latine deriuatur.

Cartallus coſinus uel caniſter.

Cartalus græce fiſcella latine.

Cartillago oſſis ſpeciem habet: fortitudinem nõ habet ſicut diſcrimẽ narium & auriculæ.

Carteriæ ſũt i cacumie arboris p̄ q̄s funes trahũt.

Carus amibilis: dilectus: unde & caritas. nam græ ce dilectio dicitur.

Carrum a cardine rotarum quattuor uel q̄ currẽ do ſonet. uel quaſi currus.

Cafa eũ agreſte habitaculũ palis harundinibus uir gultisq; contextũ: quibus poſſint tueri a ui frigo ris uel caloris. Vir. atq; humiles habitare caſas.

Cafa hoſpitiolum.

Caffare: euacuare: priuare: caſtrare: unde caſſatus: & caſſabundus: inſtabilis: dubitans titubans.

Caffo a careo reſ ſum ſu. u in a fit caſſo as.

Cafania interpretatur uberatio.

Cafcum: antiquum: uetus: uacuum.

Cafdei hi ſunt: qui &: caldæi nũc dicũtur a caſeph filio nachor.

Caffes ratiã lepoꝝ uel telæ araneæ: a capiẽdo di. tã: cuius ſingularis hic caſſus huius caſſis facere debet: ſed pluraliter tm̄ declinatur.

Cafeus dictus q̄ careat ſero: uulgo formaticum.

Cafia hærbã odorifera ſimilis coſto: unde fit caſiũ oleum uel unguentum.

Cafia flores olentes odoris genus quod decoquitur in oleo & fit unguentum.

Cafia naſcitur in arabia uirga robuſta corticis pur purei: ſoliis ut piperis. Eſt autem uirtute cynna moni ſimilis. ſed potentia inferior: unde p̄ cynna moni uice duplex eius pondus in medicamẽto admifcetur.

Caffidilis pera paſtoralis.

Caffis ſidis fœmininũ eſt & græcũ: a cuius actõ fit hæc caſſida.

Caffis & rãtis gẽus & calea d̄i a capiẽdo uel capite.

Caffis de laminis: galea uero de corio: nã galeros corium dicitur.

Caffis a tuſcis a capite dicitur.

Caffin apud ſcythas uix dicitur.

Cafiopa inſula maris magni.

Cafium medicamenti genus.

Cafius mons iuxta peluſium & alius propinquus antiochiæ eſt. cuius uertice ſol proſpicitur quar ta adhuc uigilia.

Caſſeu nouember menſis: q̄ & nonus dicitur.

Caſſoi: q̄ poſtea philiftiim nunc phaleſtini. idẽ & allophili. i. alienigenæ appellati ſũt. hoꝝ ciuitas regia eſt aſcalon.

Caſma hiatus terræ: dũ rumpitur terra. unde caſ mare uerbum.

Caſnomia muſca uenenofa.

Caſnar ſenex: caſnari ſenes oſcoꝝ lingua.

Caſperia ciuitas italiæ campaniæ.

Caſpia regna in aſia ſunt. quibus aditus eſt ad idi am inter duos montes crotam & proconenſum: ubi anguſtum eſt mare.

Caſtalius fons boetiæ ſub monte parnaſo muſis ſacratus: qui pegafæus uel heliconauſ dicitur.

Caſtanea a græco dicitur. hanc græci τὸ καστανὸν caſtanõ dicit q̄ fruſtus gignit i mõm teſticuloꝝ.

Caſtra ſunt: ubi milites iteterint dicta quaſi caſta uel q̄ ibi caſtretur libido. Caſtrũ uero ſingulari ter oppidum. inde caſtellum diminutiuum.

Caſtrũ inde caſtrenſis dignitas honor caſtrorum.

Caſtellũ caſtellanus: ſicut oppidum oppidanus.

Caſtitas: corporis incorruptio. Continentia uero poſt corruptionem abrenunciatio. Alii caſtitatẽ in coniugiis ſpirituãlibus: continẽtiam in uirginibus itelligũt. Illa autem eũ uera caſtitas: quæ nec mente pollutur.

Caſtrimagia. gula concupiſcentia.

Caſtus primum a caſtratione dictus: poſtea placu it ueteribus etiam eos ſic nominari: q̄ perpetuam libidinis abſtinentiam pollicebantur.

Caſtimonia pudicia.

Caſtimonium ſanctimonium.

Caſtigare: corrigere. hinc caſtus dicitur correctos habens mores.

Caſtifer: qui flagellum portat.

Caſtulo onis: urbs eſt hiſpaniæ.

Caſtor aial eſt nimis manſuetũ maſculinũ: dictum quia dum uenator eũ ſequit̄ morſu dentiũ ſeipſũ caſtrat: ut euadere poſſit teſticulis ante faciem ue natoris proiectis: quoꝝ gratia uenator eũ perſe quabatur. Sunt enim apti medicaminibus. hos ſi broſ uel ponticos canes dicunt.

Caſtoꝝ eũ medicamẽtum: quod fit de teſticulis ca ſtorum.

Caſtor per ædem caſtoris.

Caſtor & pollux apud paganos dii ſunt habitis quos etiam inter ſydera finxerũt. quod ſignum dicitur gemini.

Caſula: ueſtis cucullata: quaſi minor caſa: eo q̄ to tũ hoĩem tegat: idẽ cuculla quaſi minor cella.

Caſſus a careo eſ magis eũ nomẽ ſicut laſſus q̄ p̄tici pium maxime cũ uanũ ſignificat: inde caſſo as.

Caſſum: inane uacuum.

Caſſus a cadendo dictus. per eos enim inflexa no minat uariantur: & cadũt tam lenſu q̄ littera.

Caſus eſt ruina cuiuſcunq; rei. In nomine uero ca ſus dicitur inflexio.

Caſus eſt declinatio nominis uel aliã: cauſalium diſtionum: quæ maxime fit in fine.

Caſus lapſus: ruina: fortuna. omne periculum: d iiii

- Casus** uel fortuna est causa p accidens: rarius euenientiū. in his rebus: quæ ppter aliquid aliud fiunt ut qui causa uidendi amicū exiuit. lapide sua grauitate cadenti percussus est.
- Casus** ē inopinatus euctus ex cōfluētibus causis in his quæ ob aliquid aliud gerunt sicut cū unus abscondit aurę: alter effodiēs terram ob aliud idē inuenit. hoc igitur fortuitu creditur accidisse. sed non de nihilo: nam proprias habet qui prius posuit: & qui post effodit.
- Casus** dicitur secundum quosdam: q̄ sine causa eueniat.
- Cata** κατὰ iuxta: sed apud græcos significat ab cū in pluribus compositis ad.
- Cata** multorum cantatio.
- Cata** funis cū plumbo. quo altitudo tentatur.
- Catabathynon** accolæ mōtem uocāt prope castra alexandri interpretatur descensus.
- Catabole** proprie dicitur. cum quid se sublimi in ferius iacitur. uel cū aliqua res exordium sumit unde hi qui ædium fundamenta iaciunt: catabolæ. i. deorsum initia fūdamentorū iecisse dicunt.
- Carabulum** clausura aīalium ubi desuper aliquid iacitur.
- Cataclysmus** diluuiū uel euerfio.
- Cataclysmus** græce hyems: pyrosin uero æstas.
- Catachisis** abusiua.
- Catachresticos** usurpatiuę.
- Catachresis** usurpatio nominis alieni ut paricidā dicimus: non qui patrem occidit sed uel fratrem & piscinam quāuis pisces non habeat.
- Catachresis**. i. abusus & usurpatio dicitur.
- Cata** enim ab chresis usio nominatur.
- Catacecis** doctrina.
- Cataforas**. i. africa tertium clima cæli.
- Catadupla** locus ubi nilus de monte cadēs nimum fragoris facit.
- Cataphrygis** hæreticis nomen prouicia phrygia dedit: quia ibi steterunt auctores eorū mōtanus priusca & maximilla: qui aduentū sancti spūs non in apostolos: sed in se uenisse asserunt.
- Catagrapho** græce scribo.
- Catalectus** cui uersus est cui una syllaba deest in fine ut nubibus atris. uel sic. Quisq̄s uolet pennem. Acatalecticus cui nihil deest. hypercatalecticus q̄ abundat.
- Catalepsia** passio epilepticorū: sed in hoc differt q̄ non spumant cataleptici sicut epileptici qui: & pos & per nares spumas piiciunt. Catalepticorū passio a tibiis uel pedibus inchoat: q̄n gressū mō uēt tibiā & dolorē uel frigidiorē siue grauedinem sentiūt: fit aut̄ uel ex nimio sanguine: uel ex colerū feruore: q̄ cōclusi in stomacho nō habentes naturalē exitum caput grauant & sensu priuant.
- Catalon**. totum.
- Cata** antis: contrarius.
- Cata** logus subscriptio. conscriptio.
- Catalogus**: numerus ordo uel series.
- Catamitus** ganymedes: mollis fuit: inde catamiti dicuntur wolles.
- Catamerinos** quottidianus.
- Cataplestatio**. i. conuuium.
- Catapulta** sagitta spicata. uel epulum.
- Cataplasmata**: medicamentum dictum: q̄ inductio sit sola.
- Cataplus**: aduentus nauium.
- Catapota** genus calicis.
- Catapodia** dicta: q̄ modica potes seu inglutiat.
- Catapates** ē linea cum massa plumbea: qua maris altitudo tentatur.
- Cataractæ** cæli fenestræ uel tonitrua.
- Catarox**: hæretici: qui ppter mundiciam ita se nominauerunt: gloriantes. n. se de suis meritis: peccatorum ueniam negant: Idem sunt catari.
- Cathartica** græce purgatoria latine.
- Catarrus** fluor reumæ iugis ex naribus: qui dum a faucibus uenerit: brachos dicit: dum a thorace uel pulmone tuffis.
- Catastoeue**: destructio.
- Catastoeua** confirmatio ppositæ rei. Anasceua reuicit: nō fuisse aut nō esse quod factum pponitur.
- Catasta**: genus pœnæ similis æquuleo.
- Catastagnos** est catarro interius uisces distillant uel pcutiens: si i stomacho tuffim cū nausea puocat si i pulmone cum grauedine thoracis & tufficula uehementi & spatis spumosis aliquibus cū raucedine & si sanguinem expuerint ad phthisin ueniunt & tabidi moriunt. r. Aliquotiēs expuūt & excreant pingue saniem.
- Catastrophæ** cōuersio stomachi. i. subuersio quod est diaria solutio uentris: ut quicquid ibi acceptum non coctum digerat.
- Catameros** per partem.
- Catidon** κατὶ δὸν græce latine uidi: inde cataus .i. ingeniosus: & catus q̄ acute uidet in nocte.
- Cataxa** a coxa claudus.
- Catetizare**: doceres instruere: imbucere.
- Catecuminus** instructus siue audiens pro eo q̄ ad huc doctrinā fidei audiat: nec dū tñ baptismum pceperit. Nā catecuminus græce auditor interpretat.
- Cathedra** excelsa sedes iudicis præsidētis eē solet
- Catheia** lingua perfarum hasta uel cælum.
- Chateia** quam horatius chaiām dicit: est. n. genus gallici tali: qd' si ab artifice mittatur. rursus ad eū redit qui misit.
- Categoris**. a' criptio: accusatio. prædicatio
- Categoriæ** græce: latine prædicamenta dicunt: q̄ bus p uarias significatiōes oīs sermo cōclusus ē.
- Cathællæ** catænulæ colli sunt inuicē se cōprehēdentes i modū cathænæ. unde & dicunt.
- Cathænia**: collare muliebre.
- Cathæna** dicta q̄ capiēdo teneat utraq; uestigiane p̄grediant. uel q̄ se capiēdo pluribus nodis teneat: inde cathænula: & concathænare.
- Caræpænon** κατ' ἑωαῖ ἰόν latine per laudem
- Caterua** multitudo inde cateruatim multipliciter congregatim collectim: & cateruarius qui i cateruis populi subsistit: & cateruare. id est aggregare colligere.
- Caterus** ppendicularis linea est recte descēdēs: uel

quæ ab angulo dicitur.
 Catialis collis: ubi nunc lacus funditus est.
 Catillo as cui deglutire uel sonare: ut catulus.
 Catillo gulofus a catellis dictus.
 Catimisci & cymbia poculorum genera sunt.
 Catigera rector doctor.
 Catine ciuitas siciliæ: quæ libidinosa fuit.
 Catine proprium est inde catinensis.
 Cataypposis per quandam imaginationem ostensio
 quod ad unumquæq; attinet.
 Catinum uas fictile: lanx. i. salinum.
 Catyppis oppidum orientis.
 Catillare per alienas domos in frontare: gyrare a
 catulis circueuntibus.
 Cathmia genus lapidis: unde cypriu æs efficitur.
 Cathmus filius agenoris: qui ab Asia ueniens in
 Europam Thebas condidit in boetiam frater eu
 ropæ & fornix.
 Catholicus: rectus.
 Catholica græce uniuersalis uel generalis.
 Cathomi: uirgæ ferreae.
 Cathorin september mensis lingua cappadocum
 Caricæ nodon: id est secundum totum mons: cuius
 ins quidem usq; in orientem unum iugum uidetur
 sed multa sunt nomina.
 Catones duo dicuntur fuisse amatores uirtutis:
 maior censorinus auunculus minoris: philoso
 phorum peritissimus: Minor nepos eius rigidus
 dictus est & uticensis: qui uticæ se interfecit.
 Catoblepa bestia quædam: cuius aspectus uitam aufert.
 Catricula: fucus. circueunto. frans
 Catrophilon græce fastidium cibi.
 Catus: marina belua.
 Catus denominatiuum a cane. i. doctus. sapiens.
 acutus: inde cato dicitur.
 Catuli abusiue dicuntur quorumlibet animalium filii: nam
 proprie canum sunt dicti. per diminutionem a ca
 tus quod a cane per denominationem assumit.
 Catellus uero a catulo & catulaster.
 Catux: sublimis.
 Caua: uacua: inanis: inde cauare. i. uacuare: fodere
 Caucasus mons scythiæ ab india usq; taure porre
 ctus pro gentium & linguarum uarietate dictus: nam
 cum in oriente in excelsum confurgit: caucasus dicitur
 qui & ipsorum lingua: pro niue candidus dicitur.
 Cauula: lyxæ serui militum.
 Cauula: singulariter masculinum.
 Caucasus mons: qui inter colchos: qui sunt super cimero
 cum mare & inter albanos: qui sunt ad mare caspium
 primum attollitur: cuius quædam usq; in orientem unum ui
 detur iugum: sed multa sunt nomina: & multi hoc ipsum
 tauri montem credi uolunt: quia reuera parthoatras
 mons armenia iter taure & caucasum medius con
 tinuare taure cum caucasum putat: sed hoc non ita esse
 discernit fluuius euphrates: qui a radice parthoatras
 montis effusus tendens in meridiem ipsum ad si
 nistram: taurum excludit ad dextram.
 Cauulus petra: quæ in uesica fit.
 Cauulosi hi sunt: quibus tumor in uesica & aposte
 ma est sunt illi: qui cum urinam faciunt: uelut furfures super

natant: uel qui stranguria siue diffuria laborant.
 Caucasus: uasis genus.
 Cauda pars extrema: inde caudatus.
 Caudæ: in insula parua iuxta cretam a meridie.
 Caudea iucea: quod iucea cauda emergat: dicitur scirpus.
 Caudex arboris radix uel ramalia in radice iuncta
 ueteres enim codex nos caudex: sicut illi clodus
 nos clodus.
 Caudicatus radicans.
 Caudicæ nauiculæ ex uno ligno cauato factæ. di
 ctæ quæ quattuor usq; ad decem hoies capiant.
 Caudex: petra.
 Caudinum oppidum est: unde caudinus. na. num.
 Cauea theatrum spectaculi locus: ponitur per aliquor
 animalium clausura: quæ uulgo capia dicitur quasi cauea
 Cauerna: caueæ partes.
 Cauere præteritum caui. declinare. uitare habetque
 se negationem: ut caue fiat pro ne fiat.
 Cauillatur: mordet: deridet: conuiciose iocatur. ar
 gumentis: tergi uersatur: caute perscrutatur.
 Cauillatio: iocus urbanus.
 Cauillu idem est quod cauillatio: iocus cum conuicio.
 Cauillo diminutiuum a caluo pro caluillo.
 Causis: uis aiacia.
 Caula cancellum ante iudicium uel ingressus.
 Caulis cancelli tribunales. ubi sunt aduocati.
 Caulæ munimenta ouium uel sepimenta ouiliu.
 ouile enim græcum est. ois enim ouis est. aulæ
 græce receptacula sunt.
 Caulis generaliter herbarum uel olerum medius fru
 tex: qui uulgo thyrsus dicitur quod a terra sursum
 conscendat: ex quo dicitur quoddam genus ole
 rum specialiter.
 Caulis quia thyrsus eius amplius cæteris oleribus
 coalescat.
 Caulis dicitur generaliter quicquid in oleribus na
 scitur a uulsi primis foliis: dictus quod coalescat: ma
 sculinum est: nam. y. liquefit.
 Cauli cauliculi. cauliculi uero sunt ramusculi.
 Caulona: regio assyriæ.
 Caulus uel agrestes uentus corus dicitur.
 Caulonus mons uel oppidum calabriæ.
 Cauma. tis. καυμα calor æstus. græcum est.
 Cauum profundum cum ambitu.
 Cauum dicitur uacuum natura. inde cauatum manu.
 Cauno: negociator.
 Caunus cabellus.
 Caupo negociator tabernarius a capiendo nimum
 dictus: unde cupa cauponum taberna.
 Caupillus lignum cauatum quasi cymba lembus.
 carabus breuis.
 Caupo caupona: quod significat tam ipsam taber
 nam quam mulierem cauponula facit: ut leo leæna dra
 co dracæna leno lena: strabo straba.
 Caurus pro corus uentus est.
 Causa est animi impulsus a: id aliquid agendum: rō
 uero gerendorum ordo ex causa uenientium.
 Causa dicta a casu: a quo uenit: est enim origo & ma
 teria negotii: quæ dum præponitur causa est: dum
 discutitur iudicium: dum finitur iustitia.

Causula diminutiuum.

Causa aut argumento aut probatione constat: argumento quando nec testibus nec tabulis dat, probationem sed sola inuestigatione inuenit ueritatem: unde & dictum argumentum: id est argutum inuentum, probatio autem testibus & fide tabularum constat.

Causarum genera sunt quinque, honestum, admirabile, humile anceps, obscurum.

Causæ genus honestum est cui statim sine oratione nostra fauet animus auditoris, admirabile: a quo est alienatus animus eorum qui audituri sunt. Humile: quod negligitur ab auditore. Anceps in quo aut iudicatio est dubia: aut causa honestatis uel turpitudinis particeps: ut beniuolentiam pariat & offensam. Obscure in quo aut auditores tardi sunt: aut difficilioribus ad cognoscendum negotiis causa cernitur implicata: causarum status sunt duo: rationalis & legalis. De rationali oriuntur conjectura: finis: qualitas: translatio. De fine iudicialis & negotialis. De iudiciali absoluta & assumptiua. De assumptiua concessio: remotio criminis: relatio criminis compensatio. De concessione purgatio & deprecatio.

Causa est propter quam unumquodque sit. causarum tria sunt genera, deliberatiuum demonstratiuum & iudiciale. **Causa** dicitur a chaos: quod fuit principium omnium rerum: inde causa dicitur origo uniuscuiusque rei.

Causa sine ratione potest esse ratio uero non sine causa.

Causales & rationales: quas quidam sub una specie ponere uoluerunt: hoc differunt: quia præcedit causa: ratio sequitur.

Causales conjunctiones proprie sunt: quæ causam antecedentem causatiue significant. res uenientes ex causa antecedente.

Causarius: litis amator.

Causeus: reus.

Causari: calumniari. exigere in causam ducere.

Causidicus: orator: defensor, patronus.

Causis καύσις græce interpretatur incensio latine.

Chaos latine caligo græce chaos dicitur: huius chaos facit confusio caligo cuius abstractus usus & Ouidius in metamorphosis, sic heret quoque chaos.

Causos incendiosos, græcum est.

Cauterium καυσπίον dictum quasi cauturium quod urat & prouida sit in eum seueraque cautio: ut dum uidetur: cuius sit auaritia refrænetur. Quod interdum pro signo: interdum pro cura adhibetur: ut uis morbi ignis ardore siccat: inde cauterio as. i. inuro dano.

Cautio a cauendo dicta breue uel charta recordationis.

Cautes saxa aspirata ut maris, dictæ a cauendo a nauigantibus scilicet quasi caute.

Cautus a cauere, sollicitus, præcauens.

Cæa insula in oceano omnium frugum fertilissima.

Cebetes quem uirgilius nimis diligens cum alexandro alexin uocauit.

Chebron ciuitas iudeæ, ipsa est arabe a numero ita uo-

cata: quod ibi tres patriarchæ sepulti sunt & quartus adam. Ipsa est mambre ab uno amico abrahæ sic dicta.

Chebron ciuitas interpretatur coniunctio uel coniugium καλεισθω dicitur. i. clausus sit.

Cecidit preteritum decado uerbo: succubuit perit ad terram elisus est.

Cecini preteritum de cano, prædixi, cantauit.

Cecrops regnauit in attica, hic urbem athenas in hellape condidit ex suo nomine cecropiam uocauit, hanc etiam minerua dicitur construxisse.

Cecropii uel cecropidæ athenienses græci a cecrope **Cecumini**, i. mali feruores. Nam cacos malum κακὸν dicitur græce æstus.

Ceculum uinum campaniæ uel uetus dictum quod cæcet & confundat ingenium.

Cæcula serpens dicta: quod parua sit nec habet oculos. **Cæcus** dicitur: quod careat uisu: quod utroque oculo non uidet: inde cæco as. i. cæcum facio, actiuum est.

Cæcum intestinum dicitur: quod sit sine foramine.

Cecutientes: lypientes, parum uidentes.

Cedar filius hismael fuit: interpretatur tenebræ uel mæror. Hieronymus tamen sic scribit cedar interpretatur: cum mundus totus in maligno positus sit.

Cedar regio saracenorum trans arabiam sita: quæ mari ægyptio contigua est.

Cædes occisio a cædendo per æ scribenda.

Cædo dis, cæcidi cæsum, i. incido seruo uerbero.

Cedo dis cessi cessum, locum do dimitto, per e scribitur cedo pro dic nihil amplius habet per e solum

Cedrus arbor alta: cuius lignum iocundi odoris est & diu durans: nec a tinea unquam exterminat huius ligni resina cedria dicitur: qua libri illi nec tineas patiuntur: nec consenescent.

Cedrinus de cedro.

Cedrus magni odoris & imputribilis uirtutes & signa exhibentes significat: quod dicere possunt: christi bonus odor summus deo.

Cedrus suo odore serpentes fugat.

Cedri significant excellentioris potentiam uiros & in malo.

Cedrus in creta africa atque in syria nascitur.

Cædula charta.

Cephalenia insula maris magni.

Cephi monstra quædam ethiopiæ.

Cephesus fluuus.

Chein χείν uel licatores uel fundere græce.

Cella dicitur: quod nos uel aliquid occulte celet, i. apotheca: inde deriuatur cellarium.

Cellarium dicitur: quod in eo colligantur ministeria mensarum: & quæ necessario uictui supersunt.

Celare: occultare, denegare uel sculpre: designando incidere.

Cælatum in sculptum a cælio: quod est ferramenti genus: quod uulgo cælionem uocant.

Cælare pro sculpre pro æ: pro abscondere per e tamen

Celeber: frequens, festiuus, uenerabilis, preclarus a cælo: inde celebritas: quod non ibi terrena: sed cælestia tantum agantur.

Celebrare etiam inde dicitur, i. cælo dignum fieri, & celebrabile, i. dignum celebrari.

- Celeber & celebris dicitur brior rimus.**
Cælebs cælo aptus. cōiugii exps: uel cælo beatus.
 hic & hæc cælebs bis. quasi cælestium uitam du-
 cens: unde cælibalis.
Chelæ brachia scorpii: quæ faciunt libram.
Celena: locus campaniæ.
Celepra myrteum genus frugis.
Cele græce genus uasis uimineū. uel uilis supellex
Celeno una harpyiarum raptrix fuit.
Celer uelox.
Celeritas animorum & factorum uelocitas: uelo-
citas autem pedum a cillere.
Celer uel celeris & hoc celere & secundū utrunq;
comparatur celerissimus pro cellerimus.
Cellere: affligere uel macerare super stare. inde cō-
ponitur excello pcello. i. ualde macerare.
Celes cithara: qua canitur.
Celes oues aues.
Celes celicole.
Celeuma clamor nautarum. siue carmen sup mor-
tuos. uel super lacum.
Celeus rex eleusinæ ciuitatis p̄ triptolemi q̄ rusti-
ci opis instrumēta monstraſſe d̄r doctus a cerere
Cælia insula est Aug.
Cæli significant animas sanctas quandoq; aliquā
do libros utriusq; testamenti.
Celia potio ēa calefaciēdo dicta ex succo tritici p
artē cōfecta fuscitat. n. ignea illa uis germinis ma-
defactæ frugis: ac deinde siccatur: & post i farinam
redacta molli succo admiscet: quo fermentata sa-
por austeritatis & calor ebrietatis adiicitur.
Chely græce brachium dicitur. idē chelys lyra di-
citur. utruq; tamen græcum est.
Celiarchos īmortalitas.
Cælibatus uirginitas castitas dictum q̄ cælo di-
gnus sit quis.
Chelydrus serpens: q̄ fumare uia facit. dictus q̄
terra & aqua moreſ: quasi cheridros: χερσοσ
enim terra. hydor aqua d̄r græce. sp̄ directus am-
bulat: nā si torserit se: dū currit. statim crepat.
Cælicola dictus q̄ cælum colat: est. n. angelicus.
Celicola commune est.
Cælicolæ larum pluraliter: facit tñ p̄ concisionem
cælicolū quod maxime fit in patronymicis & cō-
positis ut graiugenū caprigenū omnigenū trinū
dinum: amplex: æneadū dardaniidū ausonidū.
Cæli significant euāgelistas uel sanctos a terra ele-
uatos ferentes dominum.
Chelidon χελιδων hirundo.
Chelidōia hirūdinina hærba est: cuius fucus ocu-
lis mederi dicitur: Nam ulcera in oculis & asperi-
tudines siue albugines extenuat hirundinina di-
cta siue q̄ aduentu hirundinū uidet̄ erumpere: si-
ue q̄ pullis hirundinū si oculi auferuntur: mater
eor: hac eis hærba medet̄: quod sic expiri potes:
si pulli eius de acu oculū pungas: uidebis. n. illi
co matrē ipsiſ florem huius hærbæ oculis appo-
nere pro luminis reparatione.
Chelidonia hærba ortulana odorifera.
Chelidonia gēma ex hirundinū colore uocata.
- Chelidoniacus gladius dictus: q̄ sic in modū cau-**
de hirundinis.
Chelys iustitiæ iudicium.
Cælitus de cælo. aduerbium.
Cælius tuscorum lingua september mensis.
Cæliū ferramēti genus: unde cælare. i. sculpere d̄r.
Cælius mons in urbe roma.
Cælios excelsus.
Celonis genus nauis: quam græci celecram dicūt
idest uelocem.
Celox species nauis. formininum est.
Celonitis gemma oculus indice testudinis uariuf
& purpureus.
Celonium stagnum siciliæ retro abiicit proximā
tes odore.
Celtiberi populi sunt: qui deuouentes se suo regi
non post eum uiuere uolunt.
Celtiberi disti a gallis: q̄ prius celtici dicebant: &
ab iberis hispaniæ fluuiio: ubi confederunt: quo-
rum ex nomine uocata est celtiberia regio.
Cælum dictum: q̄ tanq̄ cælatum uas impressa lu-
mina habeat: Alias autem a celādo superiora cæ-
lum græce uranos dicitur.
Cælestis & cælitus denomiatiua a cælo & cælitus
aduerbium.
Celsus a cælo dictus: q̄ sit sublimis.
Cemata pecuniæ.
Cema pondus retinet trium scrupulorum.
Cæmentum a cædēdo dictum: q̄ crasso lapide sur-
gat minorum lapidum congregatio uel cæsuræ
lapidum. uel mēdacium cogitationum. uel mol-
liores petræ.
Cæmentarius: qui uictum manibus quærit: q̄ cæ-
mentum operatur.
Cæmentaria: ecclesia.
Cemerias syluas obscuras.
Cemme preces conubii.
Cæna dicitur a cōione uescientium.
Cænon Κοινον græce cōe dicunt: qa antiquitus
semel in die. i. sero communiter comedebant.
Cæna αρωτον καιρον græce noua.
Cænaculum superior pars domus: dictum a com-
munionē uescientium: unde & cænobium cōgre-
gatio multorum.
Cenchrias: generosus.
Cencris serpens semper rectum iter faciens.
Cenes interpretatur inspectio.
Ceneto: æstimo. iudico.
Cænix χοινηξ nomen mensuræ Καινοσ quotiēs
sextarius quater assumitur. græcum est.
Cænō Κοινοσ græce latine significat nouum uel
commune uel mixtum.
Cæno ouum. neutrum.
Cæno as aui. tus sum.
Cænobiū monasterium plurimog; dictum q̄ cōi-
ter uiuant. Cænon. n. græce commune dicitur.
Cænobitæ genus monachorum: quos cōiter ui-
uentes possumus appellare.
Cænū: fordidum lutum. uorago. profundum. in-
de cænofus.

- Cœnolentus:renouatus.**
Cenos ΚΕΝΟΣ inanis & uacuus:ide cenodoxia ia
stantia seu uanagloria.
Cenodoxus.inanis.glorie cupidus.
Chenophalis genus monstri:dicti quia canina ca
pita habeant.
Cenosura minor urfa dicitur arctos cartum.
Cœnosus:lutulentus.a.cœno.
Cenothaphia simulacra:quæ græci uocant mor /
phonica.
Cenothaphium inane sepulchrum.
Censer e: iudicare.sententiam proferre.
Censores patrimoniorum & morum iudices.
Censores apud ueteres romanos erāt: erat enim
dignitas iudicialis.
Censorinus quasi censura dignus.
Cœsorius q sensum qrit uel ex censura pulcher.
Censi dicuntur:quorum patrimonja publice ano
tata sunt.
Censuales sunt officiales:qui censum per prouin
cias exigunt.
Census pecunia opes facultas.
Censū apud romanos Tullius seruilius ordinauit
Censura iudicium cum seueritate uindicta.
Censura honor quidam a censendo.i.iudicando.
Centaura a chiron e cœtauro reperta genus hæ
bæ:adem lignifios & fel terræ uocatur.
Centauri dicti αὐτοῦ τοῦ κεντέιντη αὐρα: q pri
mi equis sedentes dum e flumine potarent hoc
nomen habuerunt.dicitur etiam cōsistum ad ex
primendam humanæ uitæ uelocitatem qa equ
us uelox sit
Centauris species uocabulum ididit:ide est homo
equo mixtus.dicitur enim monstrum fuisse: hi
alii peltronii:alii laphitæ dicuntur.
Centauri a latinis breuitate dicti:nā hippocœtau /
ri dicere debemus ἵππος equus ΚΕΝ ΤΕΙΝ pun
gere αὐρα:rota chalcariis.quia cum superius es
sent homines inferius erant equi.
Centaurus etiam species nauis cuiusdā dicitur.
Centum significat perfectum numerū: unde do
minus:qui reliquerit domū uel filium & cætera
centuplum accipiet:uel quia retragonus ē.x.de
cies.x.Centū dī latine græce ΕΚΑΤΟΝ quod ē tri
culus.Centum zona ellicia ueneris quæ legiti
mas nuptias ligat.
Centones apud grāmaticos dici solent:q carmini
bus Homeri scu Virgilit ad. p̄pria more centena
rio:ex multis hin inde cōp̄tis in unū factiūtur
corpus ad facultatem uniuersūsq; materiæ.
Centofiltrum collectio illius:qui uillissima uecti /
galia colligit in foro.
Centesimas dicunt lucrum in parte usuram.
Centiceps centicipitis.
Cētimanus a manus cōpositum eius seruaui de
clinationem huius centimanus. Notatur igitur
nullum aliud proprium uel adiectiuum uel mo
bile quartæ declinationis esse.
Centrū ΚΕΝΤΡΟΝ stimulus græce.i.radius ferreus
Centrum græci dicunt in cuius medio cūcta uer /
- guntur:ide est punctum.**
Centrū medium cæli uel circuli cuiuslibet rei aut
cumulus absidos.
Centipeda genus aialiu a multitudine pedū dicta
Centuria mēsurā terræ uel uineæ habens p̄ sin
gulas partes.xx.pedes.
Centuria ager.cc.iuger. q apud antiquos centū iu
geribus existerat post duplicata nomē retinuit.
Centurias dicimus ptes exercitus i centenos mili
tes diuisas unde & q his p̄sunt centuriones dicū
tur:ergo succenturiati sunt nō q in prima sed i se
cunda centuria sunt quasi sub prima centuria. &
Centurio qui cētum militibus præest: qui præest
cohortibus militum uel manipularius.
Centurus centaurus.
Centussis componitur ex cētum & assibus mascu
linum est.
Cenum:acutum.
Cephalea colla uarte destinata.
Cephas:hebraice:petrus græce:latine agnoscens
syriace caput:quod in capite sit constitutus apo
stolorum.
Cephalagea κεφαλαγα capitis passio.
Cephalen κεφαλη enim græce dicunt caput.
Cephalagria inde.i.humor capitis:& cephalia: id
est uena capitalis.
Cæpa dicta q̄ non aliud sit q̄ caput:ide cæparium
& cæpula quasi diminutiuum.cæpe huius cæpe
in plurali hæ cæpæ harum cæparum.antiquitus
ēt hæ cæpa pæ inuenitur i singulari & cæpicus
& cæpicium.
Cephus signū æthiopū rex pater andromadæ pp
ipsam inter sydera locatus dicitur.
Cæpio quod non est in usu facit cæpi pimus.lu
pinum cæptū.Cæpi pro incipiendo per cæ scri
bitur.similiter cæptus.pro capiendo per e solam
Inceptus per e solam.
Cepostua latine dicitur ortus sancti iohannis.
Cæra materies fuit litterarum illarum:quæ par
uulorum nutrices fuerunt.
Ceraunus figulus græce:nam latine cæra a græco
ΚΕΡΟΣ ceros:quod est idem.
Cerasa poma dicta a ceraso urbe ponti:quā Iucl
lus deleuit:unde & hoc genus pomi i italiā de
uexit:& a ceraso ciuitate cerasi.m appellauit.
Cerasus Κερασος arbor ipsa fœmininum.cerasū
fructus eius neutrum.cerasus hærbæ.
Ceras τὸ κερασ cornu græce.
Cerata τὰ κεράτα cornua græce.
Cerastes serpens dictus:q̄ in capite cornua habe
at primæ declinationis.
Ceras.adis corripit penultimam.neutrum est pro
prium loci.
Cerates mēsurā duorum calculorum uel unius si
liq̄ & dimidiæ & sic scribitur quem semibo
lum dicunt.
Ceraunia urbs græciæ.
Ceraunia mōs maxius sub quo imensæ sūt petræ
Ceraunia montes epiri uel loca: quibus ionium
mare ab hadriatico separatur: ubi fulmina ca

dunt: a crebris dicti fulminibus: græce enim Κεραυνος dicitur fulmen.
 Cerauneus lapis flammeus a calore dictus inuenitur ubi fulmina cadunt.
 Ceraunus nota: q̄ in libris apponit: quotiens multi uersus improbant: nec p̄ singulos obelatur.
 Ceraunia: uuae dictæ: q̄ rubeant.
 Cerberus inferorū canis: tria capita habere: dī p̄ tres ætates infantia iuuentutē senectutem: dictus quasi κρεοβορος: id est carnem uorans.
 Cercophytecus simia est caudata. i. mainon.
 Certior comparatiuus a certus.
 Cerdoniaci hæretici dicti a cerdone: hi abnegant x̄pm̄ natum passumq̄ sed simulasse passionem.
 Cerdones sutores. cerdo donis.
 Chære græce: latine aue dicitur.
 Cere proprium ciuitatis: quæ Agellina dicitur.
 Cereale papauer dictum: quia longum. hæc cibo ieiunium quasi cerere continetur.
 Cerealia arma instrumenta pistoria.
 Cerealius pistor a cerere. i. frumento: quod aptat.
 Cerebrum medulla capitis: diminutiuum eius ce rebellum.
 Cerebrosus in cerebro patiens.
 Cerefolium genus hærbæ.
 Cerenum ni interpretatur hæres.
 Ceres. i. terra quasi creans a creandis frugibus dictam asserunt appellantes eam noibus plurimis dicunt. n. eā opem q̄ ope terra melior fiat dicunt p̄serpinā frugem uesta q̄ uariis uestita sit rebus. Eandē ignem dicunt quia eundē habet uelut ex ethere. & ideo uirginem putant. quia ignis inuisibile sit elementum nihilq̄ ex eo naki possit quia cuncta consumit.
 Ceres dea a paganis dī q̄ usum frugibus inuenisse dicitur: ideoq̄ accipitur pro frumento.
 Cæreus a cæra dictus: ex qua fit: quasi cannella est
 Cerite penultima breniatur. neutrum.
 Ceritis proprium est loci: sed ceres tis penultima producta patrium.
 Cerethei & pheretei pugnatōres doctissimi.
 Chæret gaudet græce.
 Cerimonie apud latios dñr̄ sacra oīa q̄ apud græcos orgya dicunt. dicta q̄si carimonia eo q̄ his q̄ in sacris offerunt: in quotidiano carent hoies.
 Cerimonium & cerimonia pluraliter dictæ. quod nos uitii carere faciant.
 Cerinta uilis hærbæ genus.
 Cerritus insanus amens ira cereris percussus.
 Chermel hebraice dicitur: qui & carmelus. Requie ubi de carmelo superius diximus.
 Cernere: aspicere. considerare longe.
 Cerno creui: quod est a cresco apud antiquos.
 Cernida cribellus pollinis.
 Cernida cribellum ad pollinem.
 Cernui: focci sunt sine sola.
 Cernuus accliuus: humilis pronus. in capite ruens
 Chæro gaudeo græce.
 Cæroferarius a ferendo cæreum dictus acolythus græce.

Cerognothi Κερογγοθί: tempus nosce.
 Ceroma unguentum athletarum. inde ceromatiscus ex eo perunctus.
 Cerostata candelabra uasa ecclesie a cornibus dicta græce.
 Cerota: firma. reparata.
 Cherfydros masculinum genus serpentis.
 Certa: clara. manifesta.
 Certitudo: propalatio.
 Certare: pugnare. quasi certum se dicens habere.
 Certamen pugna agonalis.
 Certatim studiose uel cum certamine.
 Certamina lusus a frequentia eorum quos græci agonas dicunt.
 Ceros Κηρος græce masculinum est.
 Cæra latine cherubin plenitudo scientie dei interpretatur uel sancta mens in excelsis dei.
 Cherub in singulari generis masculini. in plurali cherubin & est generis neutri.
 Cheruci lineæ in malo nauis.
 Cheruces funes nauium.
 Ceruisia genus potionis a cerere.
 Cerui dicti αρωτόων Κερατόων apo ton ceraton: id est cornibus.
 Ceruus æger ramusculos oleæ dum mādīt: sanat. ceruus fugiens spinera penetrat illæsus oculis caligantibus serpentē deuorat & i eo æstu & uene ni ardore ad fontē uadit mersusq̄ in eo caliginē & quæq̄ supflua exiit. Ad hæc cū amoris incendio detinet priore subsequētis caput renes suos sustentante natando uel per deuia syluæ ad cæternas regioēs deuenit. Fideles cerui significant.
 Ceruus significat sanctum & christum.
 Cerui furcæ sustentacula.
 Cernix dicitur: quod per eam cerebrū ad medullam spinæ derigatur: quasi cerebri uia.
 Ceruix i singulari collū: in plurali supbiā significat
 Cervical dicitur: q̄ sub ceruice ponatur a ceruicis græco.
 Cervicatus superbus.
 Ceruigium nauigium.
 Cherulas colles uel ualles.
 Ceruli dicuntur quidam pisces in ægypto.
 Cerula nigra uel alta maria a cæreæ colore. Nam cerula est uiride cum nigro.
 Cerulus dicitur ipse color.
 Ceruleus uero: quod ex cerulo constat.
 Ceruleus niger cum colore uiridi marinus color est fuscus. Cerulus nature. ceruleus fingitur.
 Ceruleus bestia marina.
 Cerusa q̄dam materies apta ad pingendū q̄ ex plūbo stannoq̄ conficit hoc mō. In uase. n. aceto acerrimo iposito sarmenta aminea collocabis: sup sarmenta tabulas plumbi uel stagni tenuissimas ponas deinde uas diligentissime claude illinq̄ ne quid spiraminis exeat. post aut̄ dies. xxx. uas aperi & ex distillatione tabularum innatā ceruam iuenies: quā eiectam inde & arefactam teres: & iterum aceto admixto in pastillos diuides.
 Cæsa incisa occisa a cædor ris destructa.

Cæsa sic appellant hastas galli.
Cæsa est græcum pluraliter & commata articulū:
 id est paruam distinctionem significant.
Cessabundus: instabilis. uacillans.
Cæsar augusta terra conensis hispaniæ oppidum.
Cæsarea una palæstina altera philippi quā ipse philippus frater herodis in honorē cæsaris condidit:
 & ex utriusq; noie uocauit: q & paneas dicitur. Tertia
 est cappadociæ: quarta mauritaniæ oppidū: quā
 iuba rex maurorum condidit.
Cæsariati: comati.
Cæsaries coma a cædendo dicta. uitorum est tm̄.
Cæsar interpretatur possessio principalis.
Cæsar nomen a iulio cæpit: q bello ciuili amoto
 primus romanū singulariter obtinuit principatū
 dictus aut a cæso matris utero: quo eductus ē: uel
 q cum cæsario natus sit: a quo sequētes romano-
 rum imperatores dicti sunt: q a comati eēnt. Qui
 eūq; enim ex alto utero nascebantur cæsiones uel
 cæsares dicebantur.
Cæsonia uxor cæsaris.
Chefionomaton: multitudo nominum coniu-
 storum diuerso sono una re significantium ut in
 esaja. Ve genti peccatrici: populo graui iniquita-
 te: femini neq;
Cestidium: creditum.
Cæsim per cædes. quō uicissim per uices.
Cæsius lentiginosus quasi cæsus facie.
Cæsia: lenticulosa.
Cespes: terra gramine.
Cespito as auis: cadere: offendere.
Cestos κε δοος zona ueneris. **Ceston** betonica
 uel lacturia dicitur a quibusdam.
Cæstus conum quoddam: quo inuicem pugnan-
 tes se cædunt: unde dicuntur cæsti brachialia pan-
 crationum.
Cæstus lora: quibus mala plumbea ligabatur: un-
 de pugiles ludebant.
Cæstus: picturarum arma.
Cæsus percussus incisus maculatus a cædo cecidi.
Cæsuræ fiunt in uersu: in quibus cæditur. i. diuidi-
 tur: ut poola & commata.
Cetarii piscatores dñr abusive: uel q salsamenta pi-
 scium. i. liquamen undunt. tractum a cete.
Cetaria uiuarii in qbus cete & alii pisces sunt: uel
 officina in q liquamen ex piscibus conficitur.
Cete marinæ belluæ græce dicta ob immanitatē
 corporis scilicet: p̄r ntō hæ cete: sicut tempe grō
 horum cete: latine uero cetus dicitur.
Cete ingētia in p̄fundo atlāticū tm̄ infinite magni-
 tudinis: q si qñ supernatant fluctibus īfulas adna-
 re putes & montes altissimos ad cælū uerticibus
 eminere: quibus uisis nauatæ terrentur.
Cæteri: reliqui ex eodem numero.
Cæterum. nam. sed.
Ceteus interpretatur abscissus. Aug.
Cethei quidam sapientes uerborū inuentores.
Cethim filius niuam: a quo cethei. i. cyprii.
Ceticurii cyprii apud quos & urbs cintiū uocat.
Cetra scutum quoddam loreum.

Cetus ille fuit: qui andromadā uolens interficere
 a Perseo interfectus est.
Cetus genus belluæ marinæ græce cete dicitur. **Cæ-**
tus uero. i. multitudo per cæ scribitur.
Cetura interpretatur thymiana.
Ceu: sicut. quasi.
Ceuco es: turpiter agere.
Ceuens. criffans. clunem agitans.
Ch. ph. th. prius scribebāt græci. post ī singulas eas
 fecerunt. χ. φ. θ.
Cyacea nouember mensis.
Ciemus prouocemus. concinnamus.
Cyanea gemma scythiæ.
Cyane dea sicula. **Cianeæ** locus ī mari: ubi saxa ua-
 gari dicuntur: quæ simplegades dicuntur.
Cyarios gens immysia.
Cyaticus rex oprimi imperii.
Cyathus unciā retinet & tres scrupulos pōdus. x.
 drachmas appēdit: a quibusdā dicitur calatus.
Cyathi calices maiores & angustiores sialis.
Cybanaris: quasi tunica ferrea.
Cibaria: comædatus alimenta.
Cibare. cibum dare.
Cibarius panis qui seruis datur non delicatus.
Cybelus mons phrygiæ troiæ.
Cybele ipsa est terra dicta græce a cibo. i. solido uel
 αρω του κύβαι εις: id est oratione capitis: quæ ī
 eius sacris fiebat.
Cibele dicta a cibelo primo sacerdote uel a cibelo
 oppido.
Cibus dicitur quia capitur bucca: unde cibo. bas
 cibarius a um.
Cybus græcum est. Est autem in geometria figu-
 ra: quæ longitudine latitudine & altitudine con-
 tineret sitq; corpus solidum. hoc etiā dicitur tessē-
 ra bis bini bis. latine cubus.
Cibotus κίβοτος græce nos arcam dicimus.
Cicadæ ex ciculorum nascuntur sputo quæ æsta-
 tē rumpuntur.
Cicatrix obductio uulneris liuor dicta q obcecet
 uulnus.
Cicendela scarabeorum species dicta q uolans cæ-
 det: id est lucet: unde dicitur cicendele quia simi-
 liter luceat ut cicendelia quæ uitreas lampadas
 uocamus.
Cicer græcum est genus leguminis.
Cicinus olor. i. cignus.
Cyclades insulæ sunt in ægæo mari dictæ q in cl-
 clo. i. in orbe sunt positæ: sūt autem. liii. quorum
 metropolis est rhodie.
Cyclades dictæ quod licet spatiis lōgioribus a de-
 lo in orbem tamen circa delon sunt positæ. Nam
 orbem ciclum græci dicūt quidam autē propter
 scopulos: qui circa easdem sunt: circundantur at
 a pelago mirtoō tenētes a septétrione: ubi ē tene-
 dos in meridiem: ubi ē. mare carpathiæ Milia. d.
 Ab oriente ubi est prima rhodus in occasum ubi
 est cithera. M. cc.
Cyclas dis genus uestis a rotunditate dicta sursum
 stricta deorsum ampla.

Cyclopes: qui unum in fronte habent oculum. hi & agiopagite dicuntur: quos india gignit.
Cyclopea saxa: i quibus cyclopes habitauerunt i sicilia
Cyclops pis penultimam producit Virg.
Cyclus græce orbis dicitur uel gycus κικλοσ græce circulus latine.
Cyclus ideo dicitur: quod in orbe digestus est: & quasi in circulo dispositum ordinem complectat anno rû sine uarietate & arte unde factum est ut quæ materia simplici in formitate facta ciclica uocaretur.
Cyclicæ dicuntur artes a græcis: quia origo earum sicut circuli lateat: & quia indissolubilis sunt materiae: ut licet desint: quæ eas capiunt: ipsæ tamen non pereunt.
Cygnus quidam iuuenis: qui deus mutatus in olorem aue quo nomine ipse olor nominatur.
Ciconiæ aues dictæ a sono: quo crepitant quasi ciconiæ: quem rostro faciunt.
Ciconia pelargos πελαργος dicitur. Antipelar gosis uero græce latine retributio bonorum interpretatur: uirtus itaque retributionis in his attendatur a uibus pietatisque clementia quæ depositos patris artus per longæ uisum senectutis plumam tegmine alarumque nudatos remigio circumstantes soboles propriis penis fouent: ac collato cibo pascunt. hæc etiam quasi tessera militare dicuntur: & circa orientem a cornicibus dirigi.
Ciconia ab hispanis lignum longum uocatur quo in hortis hauriunt aquas. Idem hortulanum telonem uocant
Ciculi sunt aues a uoce propria nominata. hi ueniendi tempus habent miluorum scapulis suscepti pro breues & paruos uolatus ne per longa aeris spacia fatigati deficiant ipsi cuculi uel tuci dicuntur.
Cicum granum mali punici aut umbilicus lupini.
Cicur placidus mansuetus prudens. plurimum cicures.
Cicuris: domesticus fus.
Cicurare: mansuete facere.
Cicunia: fulica.
Cicuta genus herbarum dictæ quæ in thyrsu geniculato nodos habeat cæcos. id est occultos. ut canna: inde cicutius herbis uenenatus.
Cicutiens lippiens.
Ciddaris: mitratiara. pileus sacerdotalis. cuphia.
Cidnus fluuius ciliciæ ex tauro monte means.
Cydonia mala ab oppido: quod est in creta dicta ex quo pomo cidonicum conficitur. fit quoque ex eo uinum: quo desideria languentium falluntur. nam uinum repræsentat.
Cydon: numerus annorum.
Cydones: puerorum amatores dicuntur.
Cieo es & cio cis cuium eiusdem significationis Sed a cio cis quartæ declinationis producit penultimam cuium. a cieo uero breuiatur.
Cieo es idem cibus cibo ac citus citior. & cito aduerbium componitur concitus: unde concito dicitur. cito ac: inde componitur follicito ras follicitus exercito ac incito ac incitamentum suscito concito recito & quæ ab his fiunt. a cieo es fit concio ex cio & accersio ac: & quæ ab his fiunt. cuius est ciuicus cuius ciuitas componitur conciuus.
Cygneus: candidus.

Cygnus mensura retinens. viii. scropulos.
Cygnus auis genus: quæ & olor dicitur quæ totus sit albus plumis a canedo dicitur eo quod carmina modulatis uocibus fundat.
Cygnus poeta quidam fuit.
Chiliarchos χιλιαρχος tribunus qui mille uiros habet.
Cyllaris: equus pollucis.
Cyllenus mons archadiæ: inde cillenius mercurius a loco dicitur.
Cillere mouere.
Cilix: pirata de cilicia.
Cilices quidam populi: quos uicit Pompeius. piratae erant a tharsis filio ruuam orti sunt dicti a cilicia regione: ubi posuit eos Pompeius.
Chilia χιλια græce mille dicuntur.
Chiliaste græce milliarum hæretici sunt quæ dicitur mille annos epulatos sanctos cum christo corporaliter.
Cilia dicta quæ celent. tegant oculos uel a cillendo id est mouendo.
Cæliaci qui passionem uentris patiuntur græce enim χοιλια uenter dicitur: inde cæliacis. id est sicut uentris solutio.
Cilicia afixæ minoris prouincia iuxta taurum montem a cilice quodam nomen traxit: quem iouem dicunt fuisse. plurima iacet campis recipiens ab occasu lyciam: a meridie mare scythicum a tergo tauri iuga.
Cilices pro piratis & piratae pro cilicibus ponuntur.
Cilicus ca cum de cilicia.
Ciliciu dictum quasi caprae piliciu: uestimentum est.
Cylindrus in geometria figura quadrata habens superius semicirculum in solido.
Cylindrus lapis uolubilis in modum columnæ quo area coæquatur.
Ciliu: unde argentarii uel sculptores operantur: a quo celata uala dicimus qui uulgo cilio dicitur.
Cillones homines angusti capitis & longi.
Chiliones uero aspiratione breuioribus labiis homines uocantur.
Cylus cithara.
Cyma: cacos. malus.
Cymarus græce princeps uillæ.
Cima capita olerum græce: uel quasi coma.
Cymbala acitabula: quæ percussa inuicem se tangunt faciuntque sonum per. y.
Cymba: nauicula.
Cymen quo corrupto uocabulo cimbios appellamus.
Cymbia quæ & urceola poculorum genera: uasa dicta ad similitudinem cymbæ.
Cym nomen uici indeclinabile neutrum.
Cymæa græce quæ & cumana latine cognomēto Amalthea una de decem sibyllis: quæ. ix. libros attulit Tarquinio: quibus erant decreta romana.
Cymea ciuitas capaniæque: & cumæ pluraliter latine dicitur.
Cymedia gemma: quæ inuenitur in cerebro piscis eiusdem nominis.
Cimeras: uas frumentarium.

- Chimæra** nomen nauis: nunc alias monstrum. i. bellua. ore leo. postremo draco. medio capella. capite uomens ignem q̄ bellorofontes interfecit: riphonis & hētrix filia fuit.
- Chimæra** mōs cilicæ: qui locis quibusdam ut fertur leones & capras nutriens: quibusdam ardēs: quibusdam plenus erat serpentibus. hunc bellorofontes habitabilem fecit: unde chimæram dicitur occidisse.
- Cymæria** una ex sibyllis: quæ italiæ fuit.
- Chimerinoro** picos q̄ntus circulus cæli: qui a latinis hyemalis dicitur: quia cū huc sol uenerit hyemem facit.
- Cimex** uermis de similitudine cuiusdam hærbae dictus: cuius fetorem habet.
- Cimæ kéi uai** græce iaceo. kimenos κειμῆνος iacens positus. kimisis κειμῆσις dormitio: idē kimiterion. i. pausatorium uel dormitorium.
- Cimiterium** ubi iacent & dormiūt mortui. unde dicitur græce cimiterium quasi cimisterio: uel q̄si mortuæ carnis tritio aut tuitio.
- Cimiliarcha**. i. thesauri custos.
- Cimi** hærba: propter similitudinem cimicis dicta.
- Cymia** uasa modica.
- Cymici** hæretici dicti ab immundicia. contra humanam enim uerecundiam in propatulo cū uxoribus coibant ut canes.
- Cyminum** itali dicūt: galli uero cuminum uirtutem habet calidam.
- Cyminum** græce cuminum latine.
- Cyminus** mons & lacus est.
- Cymothoe** una nympharum.
- Cinabrium** puluis rubri coloris. quidam hoc dicunt esse minimum.
- Cinnamomum** dictum q̄ in modum cannarum sint rotundæ uirgæ eius tenuissima. hoc aromacum frangitur in modum nebulæ seu pulueris uisibile spiramen mittit.
- Cinnamomum** breuis arbuscula est sed miræ uirtutis & odoris cuius fructus stacte dicitur quicquid ab eo tangitur illæsum ab omni putredie & uermibus seruatur.
- Cinnama** unguenta.
- Cinnamo** neutrum pro unguento.
- Cinari** ut quidam putant acitabula: quæ percussa in modulos concitantur.
- Cynabat** syrorum lingua lulius mensis.
- Cincinni** capilli dependentes.
- Cincinnosus**: cui capilli crispi dependent.
- Cinctura** lata zona: minus lata semicinctium: minima cingulus.
- Cincturus** pro cinctus paratus.
- Cinædi** dicūt molles & euirati ministri mōis deū.
- Cinei** orti sunt a iethro genero moysi.
- Cinæus** nomen gentis.
- Cineres** ossa reliquæ animæ.
- Cinereus** dosinus uel dosininus equus.
- Cynere** eth mare galileæ uocatur.
- Cinericæ** oues cineris colorem habentes.
- Cinga** fluius.
- Cingere**: circumire. circundare.
- Cingulum** quo serui publici cingebātur obliqua purpura.
- Cingulum** hominis generis neutri. Nam aialū genere fœminino dicimus hæc cingula cingulæ ut equi & asini.
- Cynici** quidam philosophi parcissimæ uitæ nam cynos canis dicitur qui parcissimum est animal.
- Cinis** ex incendio dicitur ex eo enim fit: hic cinis uel cineris.
- Cynips** pis proprium.
- Cinyphæi** hirci maiores a flamine africæ: quod & cinyps dicitur: ubi plurimi sunt.
- Cynocephali** homines: qui canina capita habent similes simiis uel genus simiarum.
- Cynoglossa** hærba: quæ latini linguam caninam uocant eo q̄ ad morsu caninū iuuet trita cū sale.
- Cynodontes** canini dentes.
- Cynomia** græce musca cania uenenosa: cynon. i. græce canis dicitur.
- Cynomolgus** arabia auis dicta q̄ in fruticibus cinami nidus ponat.
- Cinoth** lamentatio hieremias. latitudo interpretat.
- Cynthius** auctor troiæ quidā fuit uel apollo uel mons apollinis.
- Cynthius** andromade pater.
- Cynthia** luna a cynthio monte deli.
- Cinnus** tertio oris.
- Cinus** & prinus latine ilex & lentiscus arbores.
- Chios** insula ubi bonum uinum nascitur qd̄ chium uocatur: in qua fons est hebetes faciens.
- Cio** cis cini citum. cio es similiter quartæ declinationis & secundæ. i. uoco clamo accio ascio scis inde ascisco.
- Cyone** urbs peloponnesi.
- Chios** uuas grandes magis q̄ multas hēt: nomen dictū q̄ multū uini fluat: χεω enī est fundo.
- Cyparissus** idē & cypressus & cupressus arbor dicta q̄ caput eius in rotunditate surgat: imputribile lignum.
- Cypressus** uel cyparissus: puer fuit quidam quem siluanus amauit: a quo arbor ipsa est dicta.
- Cyprus** insula a ciuitate cypro: quæ in ea ē nomē accepit: ipsa est paphon in carpathio mari uicina austro famosa quondam diuitiis & maxime ære quod ibi prius inuentum est.
- Cyprus** insula ab oriente mari syrio: quod missicū sinum uocant: ab occidente pamphilico: a septentrione aulone cylico: a meridie syriæ & phœniæ cis pelago cingitur.
- Cyprius** a um de cypro: ubi nobiles uites affluentes sunt. Cyprus cypricus cyprius uero cypriaus facit.
- Cyprus** interpretatur mixtura.
- Cyprium** æs.
- Cyprus** ē arbor aromatica: cuius læmen simile coriandri album & sublucidū: quod oleo coctum & expressum cypros uocatur uide regale unguentum paratur. a flore cypro uocatum: cuius odorē proprie refert.

Cyprius sisipa: quod est tenet.
 Ciprus lignum inornatum & magnum.
 Chir græce manus dicitur. inde chiraga manuum
 rigiditas.
 Ciragrica manuum dolor.
 Cyras interpretatur lacerator.
 Cirrha & nisa duo capita parnasi montis. i. cirrha
 apollo in nysa liber colebatur.
 Cyrhat^o puer q cyrrhos. i. capillos adhuc ferebat.
 Circa iuxta erga. circa ad inuisibilem materiã uel
 locum pertinet. erga ad animi effectum circũ ad
 tempus. circiter ad numerum.
 Circæ insula orientis.
 Circæ filia solis: q̄ dicta est mutasse socios ulyxis.
 Circæus est mons: ubi circæ habitauit.
 Cyrcesso castrum imminens eufrati.
 Circiliones dicti: q̄ agrestes sint: quos scotopitas
 uocant bonosi hærelim sequentes: qui christũ filiũ
 dei adoptiuum nõ propriũ esse dixerunt.
 Circinus apud carpentarios dicitur q̄ uergendo
 circulum faciat Circinus circulus: ferrum uel li-
 gnum duplex unde sunt circuli.
 Circiter plus minus. prope fere ad numerũ referũ
 Circilis: qui thracius uetus dicitur eo q̄ choro sit
 iunctus. hunc hispani gallicum dicunt.
 Circulus dictus eo q̄ circunductione currat: inde
 fit circulus per syneresin.
 Circulus est figura plana quæ sub una linea conti-
 netur: ad quã ex uno puncto: qd̄ intra ipsam est
 oēs quæ rectæ dicuntur lineæ: æquæ sibi sunt.
 Circulus armilla uel strænum.
 Circum eo. circum iui. circuitum.
 Circum præpositio: quæ præponitur & separatur
 ut circũfero circum montem τειπ significat: &
 aduerbium loci τειπ circum ex hoc circiter fit:
 qd̄ significat peri pro iuxta sed tẽpori solũmodo
 adiungitur ut circiter kalendas.
 Circa quoq; peri significat quãdo pro iuxta poni-
 tur: uel circa forum templum circa. x. annos com-
 posita tantum postponitur. ut quo circa loco con-
 iunctionis causalis: & circumcirca q̄ est aduerbi-
 um ᾱν̄ τ̄ι τειπ significat.
 Circenses ludi dicti q̄ in circũeundo enses positi
 erant: nam ex una parte aqua: ex altera enses per
 medium uerba.
 Circus rotunditas quælibet. Circus romanus a
 circuitu equorũ eo q̄ ibi circa metas equi currãt.
 Aug. Circuitus significat rerum temporalium
 cupiditatem: quæ in septem dierum spatio qua-
 si rota uoluitur.
 Circulator qui famam portat uel circuit.
 Circuncelliones genus monachorũ uagantium
 dicti q̄ circum cellas uagentur: Solent. n. discurre-
 rere hac & illac sedes nusq; habentes.
 Circuncelliones hæretici in sano amore martyrii
 semetipsos interimẽtes: ut martyres uocẽtur.
 Circunluo is. i. circumfluo.
 Circuncisio in carne præputii abscisio: quod solis
 iudæis sit concisio extantis pellis uirgæ.
 Circuncisio uulnus: cum aliquid circunducto fer-

ro abscinditur.
 Circunforanus: quia aduocationũ causa circũfora
 & cõuentus uagatur.
 Circũlunio locus: quem aqua circunluit.
 Circũpedes obsequia feruorum.
 Circunquaq; rex omni parte undiq;
 Circunscribere: damnare: bonis propriis priuare
 cõcludere: in præiudiciis mittere delere.
 Circũscriptoriæ: callidæ. subrepticæ.
 Circuntextus uestis species: quæ græce cyclas dici-
 tur dictum: quod sit rotũdum palium.
 Circunuenire: decipere.
 Cyræneus interpretatur hæres.
 Cyrenæa regina fuit Libyæ quæ ex suo noĩe ciui-
 tatem condidit: quam cyreenen nominauit.
 Cirri nõ cæsi capylli: quos græci mallones uocãt.
 Cyrillus quidam poeta fuit a quo dictum est cyril-
 lium metrum quod constat pentametro hyper-
 catalecto: ut regna superna patris laudat chorus
 angelicus Κυρι δ̄σ dominus adonai kyrieleison
 domine miserere.
 Cyrintiani hæretici a cyrinto quodam mille ãnos
 post resurrectionem. in uoluptate carnis futuros
 prædicant: unde græce chiliastæ latine milillia /
 rii dicuntur.
 Cyriocoralli: ornamentum corona.
 Cyritat: populum āloquitur.
 Cyrene insula dicta a cyrno herculis filio. i. corsica.
 Chirocleus quidam liber paruus. dictus q̄ clausa
 manu possit teneri. Nam chirmanus Κλει u clau-
 do dicit græce. Prudentius hunc fecit.
 Chiron græci dicunt genus auri cuiusdam qd̄ he-
 bræi ophat uocant.
 Chirodita græce latine manicata.
 Chirognis: fumibus.
 Chirographum manus inscriptio: idest cautio in-
 ter creditorem & eum q̄ mutuatur ut depositum
 non possit negari.
 Cyrogrillus erinatus spinosus maior eritio.
 Chironomõtes pantomimi sunt qui manibus ge-
 sticulant. nam chir manus. ioculatores sunt.
 Chironomon gesticator:
 Chirotheca uanti idest manus theca.
 Chiron quidam græcus fuit qui medicinã iumẽ-
 tog: inuenit: inde pingit media parte hõ: & me-
 dia equus: dictus chiron quia chirurgus fuit.
 Chirorgium ferramentorum incisio sine medi-
 camento.
 Chiron centaurus achillis magister.
 Cyurgia manuum operatio latine.
 Chiros græce latine chirus o in u chiri facti geni-
 tium sic similia.
 Cyrus rex persarum primus qui laxauit captiuita-
 tem hebræorum.
 Cyrus strango.
 Cyrus arbor nucis cyrrus circinnus idest reflexio
 capillorum.
 Cyrsum genus uehiculi.
 Cyrsum urbs mauritanïæ.
 Cis nomen patris faul.

- Cisfalpel** interpretatur peritus.
Cissalpina galia quæ infra alpes est. sicut transalpina que ultra alpes dicitur.
Cisseus rex thraciæ.
Cis præpositio unde citra: sed cis solet adiungi propriis nominibus fluminum uel montium: reliquis citra magis. ut cis rhenū uel alpes. citra saniam. A citra uero citer ceterior citimus.
Cis componitur & separatur: & magis locale uim habet. ut cisalpes cis rhenū: possumus tamen ea uti per translationem in tempore & in aliis ut cis definitum tempus & cis legem naturæ sicut ultra deriuatur ex hoc & citra.
Cismos græce latine diuisio. scissio. corruptella. uitium.
Cisos: hederæ.
Cis rhenū de ista parte. i. maguncia. intra rhenum.
Cista grandis corbis. inde cistula cistella.
Cistella a costis uel canis: quibus textitur dicta capfella.
Cisterna locus aquam colligens.
Cita uelox dicitur a cio: unde cito as: uoco moneo actiuum est.
Citharæ & psalterii repertor tubal fuisse peribet: a græcis autē apollo repertor creditur: quæ pectori humano prius fuit similis: unde dicitur nam: pectus dorica lingua cithara uocatur: paulatim aut plures extiterunt species eius. ut psalteria lyre: barbitis: scænicæ & pectides: quæ dicuntur indicæ quæ & feruntur a duobus simul: & aliæ plures.
Citarim cursim.
Cithara & citharædus citharista citharizo.
Citaxus similis taxo.
Cythera insula ueneris: una ex cycladibus.
Cytherea uenus a loco: quia ibi orta est.
Citherius interius. exterius. ulterius uel quasi proprius.
Citharō mōs Boetiæ iuxta thebas: pars parnasi.
Cithii cyprii a cythio urbe interpretatur calcaborthe
Cytisus genus arboris a cytiso insula: ubi abundat.
Cytisus genus fructicis. hærba odorifera.
Cithisum frumentum.
Cithocacia hærba dicta quæ cito uentri purget quam uulgo ciconiam uocant.
Citorius mons passagoniæ: buxi ferax.
Citor hebraice fanilla uel fumus dici potest.
Citra huc ad nos: ultra uero a nobis ad aliam partem: citra. te absque te: citra ultra extra absque. Citra præpositio non componitur & eandem pœne significationem habet quam cis idest localem. nisi quæ propriis nominibus fluminum uel montium cis solet præponi: ut cis rhenum: cisalpes. Reliquis uero magis citra: ut citra saniam: citra cruorem uel forum: a cis citra: inde citer ceterior citimus: utriusque tamen interpretatio apud græcos est ad uerbium.
Citreus de citro ligno.
Citrus arbor odorifera.
Citra dicta quæ eius pomum ac folia cedunt odorem referant.
- Citrosa** uestis dicta: quæ concrispa ad similitudinem citri.
Citus cita tum a cio penultimam producit: a cio corripit: idest uelox.
Ciues uocati: quæ in unum coetum coeant societatis uinculo adunati ad custodiendam legem a cio es.
Ciues romani dicti quia testamento liberi effecti. sub consulibus uel principibus in numero ciuium romanorum erant. Cæteris autem libertis prohibebatur ne uel in urbe roma uel infra septimum ab urbe miliarium commanerent.
Ciuitas est hominum multitudo in quodam uinculo redacta concordia.
Ciuitas est collecta hominum multitudo ad iure uiuendum. hic & hæc ciuis. nam in is non potest finiri neutrum inde ciuicus ea cum ciuilem ciuitas.
Ciuitas mansio hominum.
Ciuiles pænes. serui ecclesiæ: uel quæ expensas recipiunt.
Chium bonum uinum a loco dictum. nam chius nomen est insulæ.
Chius & encheladus gigantum nomina
Ciziti: fons amorem ueneris tollens.
Cladis dicta quæ currêdo lædat uel quæ claudat.
Clades: morbus. tames. calamitas. periculum.
Clam: occulte. absconsc.
Clandestinus na num aliquid occultum uel latens inde clandestinare occultare. quod quia clam dicitur non habet corruptam.
Chlamys genus uestis militibus & palæstris apta
Chlamys dis græcum est.
Clamare. uocare: insonare.
Clamare significat ualida intentione preces effundere
Clamo simplicis oris est. conclamo cum aliis: acclamo incuso. reclamo post aliquam uel ite. inclamo: & iucclamo murmurantis est: proclamo laudandi uel deprecandi exaltatio. declamo rhetorizandi. exclamo eleuo uocem.
Clamosus dicitur quasi clamosus a calamo quæ sonat.
Clamor rationabilium: clangor uero irrationabilium & sine anima.
Clam aduerbium per se & præpositio est lungitur ablatiuo & accusatiuo & grauatur. deriuatur ex hoc clandestinus. facit diminutiuum clanculum apud græcos est aduerbium tantum.
Claudire: claudicare.
Clangere: personare.
Clangor sonitus tubæ uel planctus. proprie uox anseris est.
Clanius fluuius campaniæ qui præterfluit aceras ciuitatem.
Claricare: clarere. florere.
Clarius. i. apollo. dictus a claro insula.
Clarius. i. discus uel mensa.
Claritas est splendoris. claritudo uero nobilitatis
Clarus dictus a cælo quæ splendeat.
Classis dicta a τὸν κλάων. i. a lignis. quæ portat ligna: unde calones. i. nauticæ: quæ ligna militibus portant.
Classes dictæ propter diuisionem exercitus: qui postea manipuli dicti sunt. **Seruius**. **Classem** p

una naue ponit Virgi.

Classes equites: inde classica. i. tubæ quas equites portant. inde etiam classendix dicitur concha: quam ferunt equites.

Classes nauium multitudo. nauigia.

Classis dicitur αὐτὸ τὰν καλὸν plura significās & nauium multitudinem & hominum collectionē deriuatur ide classica sic cum. sonitus est tubarum: inde classica nominantur: quia classes ordines equitum ut dicta est uocantur: quia maxime utuntur tubis.

Classica sonus tubæ.

Classica cornua: quæ conuocandi causa facta erāt a clamando dicta.

Clatri ligna uolubilia in caueis ualidissimi fustes quibus octia obseruantur ualli.

Claua qualis herculis fuit: dicta quæ sit clauis ferreæ ligata. hæc cateia dicitur. n. genus gallici tæli.

Clauati focii dicti. quæ sola caligis minutis clauis uiciantur.

Clauo uel cludo clausi uel clusi. inuenitur etiam claudeo: sed & clauo pro claudico.

Claudia gēs ē a clauo quodā antiquo uiro dicta.

Claudicaria: nauis sonora.

Claudere: claudicare.

Claudus dictus quasi clausus in eūdo uel quasi clauus

Claudicat claudus incedit uel sonat.

Clauis dicta quæ claudat & aperiat.

Clauis militum calciamenta militum.

Clauus uel fixorium: quo aliquid firmat: uel gubernaculum nauis uel termo uel remus.

Clauis sunt: quibus ligno aliquid adhæret. dicti quasi chalybæi. ferrei.

Clauus gubernaculum nauis manica remonis. remus aut caput remi. Interdum autem acutus fit ex ferro.

Clauus uestis purpurata.

Claufula ē in oratione breuis sententia sicut in epodo.

Calendix cōcha qua signū tegit. fœmininum est

Clazomenii ciuitas asiæ pluraliter declinatur.

Clemēs pius: sanctus nobilis misericors: dictus ab eo quæ cluat. i. ptegat sicut patronus clientem.

Clemens cluētē mentem habens.

Cleophas frater ioseph sponsi uirginis mariæ pater simeonis: quæ simeō iacobo episcopo successit.

Cleophe maria mētē iōānis & iacobi uxor alpei.

Cleopatra regina & soror ptolemei regis ægypti.

Cleo des cleui cletum.

Clepo clericorum faldestonum.

Cleothedrū: in quo plumæ sternuntur sessoris.

Cleos κλεῖος græcæ gloria latine: inclitus idest gloriosus.

Clepere: clā rapere. furari. subripere. celare.

Cleptes κλεῖτῶ τῆσ fur græcæ uel gippus a clepē do uel κλεῖτῶ τω.

Clepydra uel cleyndria uas quod de fundo clam aquā emittit: dicitur autē a clepere: quod est furari & hydor idest aqua.

Clærose græc dicitur fors.

Cleronomia græcæ hæreditas.

Cleronomus hæres:

Clericus dictus quod de sorte domini ē: uel quæ dominus fors & pars clericorū est.

Cleri libri noui & ueteris testamenti.

Cleribus peccatis.

Clibāus fornax furnus a cliuo dictus. quæ in erectiōe sit collectus. Cliuus. n. ascēsus dicitur flexuosus.

Clibanus ardens intrinsecus: conscientia impietatis significat.

Clibanicus panis in testa coctus.

Clibanari quasi tunica ferrea.

Clibola inclinata.

Cliba: aspera difficilia.

Clide urtica.

Cliens a colendo patronum dictus idest amicus domesticus.

Clientes discipuli quasi colentes magistrū. qui prius colientes dicebantur.

Clientela: officium domesticum.

Clima mensura pedum sexaginta.

Climax gradatio. cū a quo sensus superior terminatur: inferior incipit: ut est illud ex innocentia nascitur dignitas. ex dignitate honor: ex honore imperium. hanc figuram nonnulli cathæna uocant: quod schema est.

Clima assensio.

Climata partes sunt cæli. quæ quattuor. i. orientalis occidentalis septentrionalis australis. Alias uero septem dicuntur quæ septem lineæ ab oriente in occidentem: sub quibus & mores hominū dispares & animalia specialiter diuersa nascuntur quarum prima est merois: secunda sienes. tertia catacoras idest africa quarta rhodus. quinta helespontus sexta melopontus: septima brustenus.

Climata sunt in mensuris agrorū quæ undique habent pedes. lx. sic.

Climateria natura rei incerta profugia auxilia macra

Climpia species colorum.

Clinis inclinatus: componitur acclinis.

Clinici sunt qui delecto non descendunt quia cliuus dicitur lectus.

Cline κλινῆ græcæ dicitur lectus.

Clinicus paralyticus.

Clingo excludo.

Cinxit: decurtauit.

Clio una de nouem musis historias canit: interpretatur fama uel luna.

Clipsea ciuitas africæ

Clipeare: contegere. a clypeo.

Clipeola: anulus uel rotula.

Clypeus dictus ab eo: quod clepat idest celet cor / pus periculisque subducat. Clypeus peditum. scutum equitum est. Clypeum uero neutro genere ornamentum uel pictura dicitur.

Clysterizare per foramen manū aliquid immittere.

Clisciscere: disiungere.

Clitellæ: farinæ sellæ. somæ.

Clyton græcæ gloriosum.

Clitūnus lacus in umbria fluuius in meuania.

Clitūnus fluuius spoletinus de quo si statuit con-

conceperit hos biberit album parit.
 Clinofus inclinatus inæqualis.
 Clius monticulus siue ascensus flexuosus.
 Cloaca dicta quod per eas colantur aqua. has dicunt
 primum romæ tarquinum priscum ideo fecisse ut
 quoties pluuiarum inundatio existeret: per eas aqua
 extra ciuitatem emitterent: ne strages aquarum fun-
 damenta subuerteret.
 Cloantus princeps troianus. unde genus cluenti-
 us romanus duxit: ut uirgilius dixit.
 Clode: clam. occulte.
 Clodus pro claudus: uacillans pedibus.
 Clodit. fabricat. excutit.
 Cloes folles uel pluma.
 Cloma graece nos ramulum possumus dicere uel
 picem.
 Cloto una ex tribus parcis conuocatio interpretatur.
 Cloto colu baiulat: lachesis trahit: antropos occidit.
 Clunacia dea paganorum a clunibus dicta.
 Cluere: pollere. excellere. uigilare. protegere: inde
 dictus clemens clementia.
 Clunabulum dictum quod liget ad clunem. i. pugno. est
 enim patuus gladius lateri adherens uel spatia.
 Clanior nobilior.
 Clunes dicta quod sint iuxta collum: quod est longio.
 Clunis masculini & foemini generis inuenitur.
 Clura uel clurium simia dicitur. alias scythiae oppidum.
 Clusinae urbs italiae: quae nunc est tuscia.
 Coacquare. congregare. coaugmentare. com-
 paginare.
 Coagulatum a colando uel colligendo dictum.
 Coagulatus constrictus.
 Coactus tantum constrictus in unum collectus: a
 cogogis.
 Coactor: agitator aselli.
 Choa insula una de cycladibus.
 Choa uina uel unguenta: dissyllabum est a loco dicta.
 Coalescere simul crescere.
 Coacernatio concameratio. i. coniunctio arcuum.
 Coarguere. cocercere. coartare: constringere. con-
 densare.
 Coaspis fluuius per fidis nimum dulcis: inde coaspi-
 tis gemma uiridis fulgoris aurei.
 Choa: inclinare se. uel insidiari.
 Choatre populi sunt.
 Chobar fluuius in babilonia interpretatur onus
 uel grauitas.
 Chobor interpretatur exuberans siue primitiuus.
 Concaua buccina.
 Cocem urbs in asia.
 Coccineum sanguineum a cocco deriuatur.
 Coctio arillatio.
 Cocistrio tabernarius est graecum.
 Cocitus: inferni palus: uel fluuius. uel omnia flu-
 mina ignea.
 Cocytus dictus graece αὐτὸ τοῦ κῶκυ τῶν id est
 a luctu & gemitu: & significat quicquid homines in
 luctum lachrymasque compellit.
 Cocitos fuit dea atheniensium: quam solae foemine
 colebant: quae psaltriam exercebant.

Cocitia infernalis.
 Cocleatus lapis cocleis lapillisque compositus &
 harena:
 Coclear: mensura dimidia pars drachmae.
 Coclear in singulari neutrum. in plurali masculinum
 & neutrum.
 Coclearium pondus retinet. i. scropulum & y.
 Coclearium quod pendet. graecum est.
 Coclea. i. conchae marinae.
 Cocleae altae turres & rotundae dicuntur quasi cychae
 quod per circuitum conscendantur.
 Coclea per circuitum ascensus graecum est.
 Coctum dictum quasi coactum ab igne uel ab aqua
 dum aptum sit: a cocco coxi deriuatur.
 Cocula uasa omnia coquendi causa parata.
 Coquus unde coquina deriuatur & culina. i. co-
 quendi artifex.
 Coccus graece rubens uel uermiculus dicitur quam
 quam ipsius & purpurae una sit materia coloris tamen
 diuersitas magna est. purpura enim nigra magis
 ex primo humoris cochiliore. i. ostreore colore tra-
 gitur. Coccus uero magis rubeus ex secundo.
 Codex librorum multorum est. liber unius uolumi-
 nis: dictus a caudicibus arborum: quod ex se multi-
 tudinem librorum quasi ramorum contineat unde
 uites codices appellantur.
 Codex cis. diminutiuum coduculus & codicillus.
 Codex radix arborum uel ramalia in radice iuncta
 ueteres enim codex nos caudex dicimus sicut illi
 clodus nos claudus.
 Codex lapis codices libri. commentarii historiae.
 Codicillus paruus codex uel scriptura nulla indi-
 gens solennitate: sed solummodo testatoris uolun-
 tatem significans. loco testamenti habetur.
 Codia papauer.
 Codrus quidam pastor uel poeta uanus de quo
 iuuenalis prima satyra. uexatus totiens rauci the-
 seide codri.
 Cohelet hebraice graece ecclesiastes: latine concio-
 nator dicitur.
 Coenomonia non canina musca sed omnimoda per
 oe scribitur non per y.
 Coenodos una ex linguis graecorum mixta uel con-
 munis qua omnes utuntur.
 Cenodoxus uanae gloriae cupidus qui famam captat.
 Cocco is neutrum est: nam pro conuenio accipitur.
 inuenitur tamen actiuum & passiuum pro colligere.
 Coepi coepisti defectiuum tantum praeterita habet. &
 scribitur per ce: & significat captionem. unde coep-
 tus tantum. i. inchoatus.
 Cohæres coniunctus unius hereditatis.
 Coeuentis. i. socii.
 Coetaneus: unius aetatis.
 Coetus conuentus multitudo hominum. uel circulus.
 Coeus & encheladus gigantes terre filii.
 Cophilos graece follis.
 Cophinos graece corbis.
 Cophinus uas & uirgultis aptum aliquid munda-
 re. dictus quasi cauus.
 Cogere: compellere.

Cogiarium: donatio Imperatoris.
Cogitare a cogo gis: un̄ cogitatio dicta q̄ frequēter cogat animum reminisci.
Cognabo ignarium: unde ignis excutitur.
Cognati dicti: quia sunt propinquitatis cognatione coniuncti nec sunt agnati: sed post agnatos habent: quia per femineū sexum ueniunt.
Cognitio incognitorum prius notificatio.
Cognitor præsens præsenti datur ad litē soluēdā procurator uero etiam absens ad omnes res.
Cognitus: notus.
Cognidium genus potionis ad bibendum.
Cognomen dicitur: quod nomini cognationis causam adiiciat. uel cum nomine.
Cohibere: retinere. refrænare. uetare.
Cohibilis: conducibilis.
Cohibilius constabilius.
Coinus genus arboris.
Coinquino nas stercoreare simul peccare.
Coire: concumbere. uel in unum colligere.
Coitus: concubitus.
Coitio natura genitura.
Cois uestis: quæ fit in insula coo perlucida.
Coinon κὸνὶνον uel μίητρον idest commune uel mixtum: in quo poeta & subintroducæ personæ loquuntur ut in iob & in aeneide.
Colon fit: cum iam sententia sensum præstat sed adhuc de sententiæ plenitudine aliqd̄ superest & mediâ distinctionē uocamus: quia punctū ad mediâ litterâ ponimus hoc apd' oratores: apud poetas uero ubi post duos pedes & dimidiū de parte orationis nihil superest: colon est.
Colo græcū gn̄is neutri singulariter & pluraliter.
Colo i uersu: cū diuidit̄ uersus in partē oratiōis.
Colon est prolongata sententia.
Colon interpretat̄ membrum. Cola dicunt̄ p̄ que mustū fluit: a colando dicta. hoc colum.
Cola genus pigmenti: quod græci acida dicunt Cola ceruisia.
Colax κολάξ idest adulator. assentator.
Colaphizare κὸλαφιξ̄ idest colum cædere.
Colaphus αλαπά: pugnus.
Callanū castrū ē. unde dicit̄ colina porra romana.
Collatio cōtrouersia symbolū.
Collatus genus lapidis pigmētoꝝ usibus aptus.
Colare: liquare: purū facere. curare.
Colatorium. liquorium.
Colacteus ex uno lacte nutritus.
Colatū uinū purū uel uas. p̄priū in quo deportat̄.
Colax qdā pasitus adulator: a quo fabula dicta ē.
Colchi gens orientalis iuxta caucasum montem. seui sunt.
Colchos insula un̄ fuit medea: unde dicit̄ colchica.
Cole fel græce.
Colene ergo fellis motio.
Collecta dicit̄ eo q̄ colligatur populus in unū: ut ostendat christū in euangeliū uenturū. p̄pe.
Collectio uel ratiocinatio dicit̄ quādo ex eo quod scriptū est: aliud non scriptum inuenitur.
Collectiuum est cum in unum colligunt̄ ea quæ

sunt argumentata.

Collega a colligo dicitur generis masculini: officium uirorum est.
Collega a colligatione societatis dicitur.
Collegarius: unus ex ipsis sociis.
Collegiati dicuntur q̄ eorum collegio custodiisq̄ deputentur: qui facinus aliquod cōmiserunt. Est enim sordidissimū genus hominum patre incerto progeneri.
Collegiū societas collegarū: i uno honore positōꝝ.
Collecturia argumenta.
Collegiatus: carpentarius.
Cholera felis effusio. nam græci χοληρὴ bilem & fel dicunt.
Colles significat̄ factōꝝ uel m̄ioris meriti & i malo.
Colles sūt præffiora iuga mōrium quasi colla.
Colere: honorabili recordatione uel præsentia frequentare.
Colyrida subcinericius p̄is modicus & triāgulus.
Colyridæ panes quadrati de simila cum oleo i sartagine frixi.
Collibeco collibes collibui: & collibesco. cōplacco.
Collibia sūt apud hæbreos: quæ nos uocamus tragemata uel uilia munuscula: ut cicer frixū uua pasapoma diuersi generis.
Collibiste uero dicuntur: qui ea uendunt.
Collibus ubi mundantur uestimenta uel aquarū influens locus.
Colici sunt qui dolorē in parte dextra super pectinem & uentrē constrictū habent. uctositatē patiuntur: sanguinē mixtū cum stercore egerunt: his dolor ascēdit ab umbilicio usq̄ ad splenētōrium ilium dextrū tenens. Descendit quoq̄ plerunq̄ ad inguinem sinistrū perueniēs usq̄ ad anum ab ilibus usq̄ ad renes infestis doloribus cinguntur qui hoc morbo laborant: sentiuntq̄ intestini ipsius idest coli grossitudinem.
Colica passio a colon. i. intestino dicit̄.
Coli. dolores uentris uel uiscerum.
Colibrum poene genus uel pecunia.
Colyphia dicuntur panes azimi & genus carniū. i. carnes assæ & semicoctæ qui ē uestus athletarū.
Collisio est quotiens nouissimæ syllabæ finis in alterius principio est.
Collisiones sunt cum aspere consonantes in constructione sibi occurrunt sic: si iuret auriga per lora per flagella per fræna.
Collitura. boues facientes opus.
Collis collinus: sicut follis follinus.
Colina coquina a coquendo dicta.
Collina turris est rome incolle sita.
Collyria sonant q̄ uitia oculorum tergant hoc collyrium medicamentum.
Colyria: pustulla curruum.
Coliurus arboris genus.
Colurnus uero ex arbore coryli factus.
Coliciani hæretici a quodā colito dicti. qui dicunt deum non facere mala contra illud qd' scriptum est. Ego deus creans mala.
Colobium genus uestis dictum: quia longum est

& sine manibus hoc antiqui utebantur: sed quia nuditas brachiorum culpabatur: usus colobiorum in dalmaticas est mutatus.

Coloni, sunt cultores aduenæ dicti a cultura agris: Sunt. n. aliunde uenientes: atque alienum agrum locum colentes ac debentes conditionem genitalem solo propter agni culturam sub dominio possessoris pro eo quod discolatus est fundus.

Colonia est quæ defecte indigenarum nouis cultoribus adimplet: dicta quod sit agriculturæ dedita.

Colophonium trimetrum a colophonio in uetore dictum constat ex spodeo & dactylo siue trocheo: ut hic. Si te diua potens.

Colocasia genus herbarum species medicinae.

Colophonia resina dicta: quæ ex tyrrhena colophonia unde affertur.

Colophonia quæ post ephesus dicta est ubi fuit oraculum appollinis.

Colophium quod graeci cronchiu dicunt.

Coloyron graeci dicunt currum.

Colo pro diligo. habito. & aro accipitur.

Colomelli dentes pro longitudine & rotunditate dicti. i. canini inter praecisores & molares.

Colona dicta quod infusa coleret uinum herba est.

Colocynta & colouintida cucurbita agrestis & uehementer amara: quæ similiter ut cucurbita per terram flagella reddit dicta autem colouintida: quod sit fructu rotundo atque foliis ut cucumeris usualis.

Colores dicti quod calore solis uel ignis perficiuntur siue quia in initio colabantur: ut subtiles essent: Colores aut nascuntur aut fiunt. nascuntur ut synopis rubrica paritionium. melinum frecia: auripigmentum. caeteri finguntur.

Colores rhetorici sunt qualitates uel species dicendi.

Colos color non uerus sed fictus.

Colossus uocatur statua marmorea & alta.

Colustrum lac nouum.

Columitas salus.

Columis a columna dicitur: quod firmus sit rectus & saluus.

Columis corpore. In columis animo dicitur.

Colpus dicitur sinus graece.

Coltax claudicans a coxa.

Coluber colubri dicitur quod colat umbras uel quod sit lubricosus: ceruum fugit: leonem interficit.

Coluber colubri cuius foeminiuum colubra facit.

Colu colatoriu a colando mustu.

Colus instrumentu unde foemine nent. generis foeminiui secunde uel quarte declinationis.

Colum: fastigium templi rotundum.

Colos color.

Colum. i. longior quoddam intestinorum.

Collum significat ceruicem singulariter: colla pluraliter superbiam:

Collum dicitur quod sit rotundum & rigidum caput sustentans ut columna.

Collum inde dicitur collarium. componitur colaphus inde colaphizo componitur de collo in columis. inde dicitur columna.

Collumna sustentamē summitatum dicta a colu

mine: nam columen est culmē summa fastigia

Columbaria in sumis lateribus nauium loca concaua sunt: per quæ remi imitantur dicta quod sint similia latibus columbarum. i. nidis.

Columbar genus uinculi neutrum est.

Collas: colli ornamentum uel pro collum.

Colubæ dicte: quod colla earum ad singulas conuersiones colores: mutat: unde colubinus na nū. i. simplex.

Columba septem uirtutes habere notat: caret felice: nullum lædit: alienos pullos nutrit gemitum pro catu emittit: iuxta flueta morat: granum eligit quod comedat: in foraminibus petrae nidificat: quod omnia in significatione conueniunt fideli anime significat etiam spiritum sanctum.

Columbinus lapis a colore auis dictus.

Colurnus de corylo: sicut quernus de quercu.

Coluri imperfecti circuli interpretatur. Sunt autem duo diuidetes caelum: unus per medium cancrum & capricornum alter per medium arietem & librā. nec pueniunt nisi ad australem circulum. unde imperfecti dicuntur.

Colluuium collectio sordium luxuria imundicia

Cōma dicitur quando post duos pedes syllaba remanet: quando uero post tres pedes nihil remanet: colō dicitur: quæ tamē nomina in differenter ponuntur apud oratores quasi integrā sententiam periodō: partes eius cola: & cōmata dicantur ut sustineris. n. si quis uos in seruitutē redigit colō est Si quis extollitur & caetera usque ad plenā sententiam cola & cōmata sunt: plena uero sententia periodos: Interpretatur autem colō membrum comae incisio: periodus clausura uel circuitus. cōma breuis distinctio.

Cōma est prima positura uel distinctio orationis quæ subdistinctio dicitur ad unā partē litteræ pūctus positur. Media distinctio sequens nuncupat cum punctum ad mediam litteram posimus. ipsa est & cola ultima: quæ totā sententiam claudit periodus.

Cōma est in uersu: cum ipse diuiditur in semiquinaria uel semiseptenaria uel trochaica: ut Arma uirūque cano. Semiquinaria. Arma uirūque cano trochaica. Semiseptenaria mūera clara dedit dat trochaica.

Cōma particula sententiæ: inde comaticus & comatice breuiter.

Comaticū: articulatum. disciplinatum. breuiloquum.

Coma crinis non incisus graecum est per ramis etiam ponitur arborum.

Comare. crescere. frondere.

Comata dicitur concinnata. **Coma** dicitur illud tantum quod sextoni superuadunt diapalō.

Comagena prima puincia siriæ a comagena urbe

Cōmanipularius: conscius collega uel commanipularius.

Coburere: exurere inde cōbustus cōbustio.

Cōbos & teutyca ciuitates uicinae.

Comere: ornare. coma fieri uidetur: actiuum est de comptus.

Come graece castellum.

Cōmeat: s. alimenta. uictus. fruges. a cōmeando anomalo derivatur.

Cōmeare. n. simul ite meare uel transire.

Comedere manducare. uorare. glutire.
 Comedo uerbu anomalū comelum & comestum
 Comedo a comedendo tinea uel uorax.
 Comædi dicti quia prius post comestationem ad
 eos audiendos uenire solebāt hoies. Sed postea
 aggressi gesta uniuersorū & delicta corripientes
 in scena proferebant.
 Comædia est q̄ res priuatarū & humiliū persona-
 rum comprehendit nō tam alto stillo ut tragædia
 sed mediocri & dulci qd̄ sæpe etiam de historica
 fide & de grauibus tractat personis.
 Comædia pro κωμῆ Δία.
 Comædia uillage carm̄ nā come κωμῆ dicit̄ uilla.
 Comædia in quattuor partes diuidit̄ in prologū
 prothesin epithesin' catastrophē; plogus ē præ-
 fatio fabulæ in qua licet absq; argumēto aliquid
 ad populū loqui ex comodo poetæ uel rectoris.
 Prothesis ē primus actus & initium dramatis. i.
 fabulæ cuius prothesis persona postea nō appar-
 ret in & temper aperit in principio maximā par-
 tem. Epitasis est incrementum processusq; turba-
 tionum. Cāastrophe est custodia turbationum
 ad iocundos exitus. Comædiarum nomina ex
 quattuor rebus sumuntur a loco ut Andria. a fa-
 ctō ut Eunuchus: ab euentu ut adelphocæ: a no-
 mine ut phormio.
 Comædos cātus agrestes græce uel castella. κω-
 μος iocus immodestus.
 Κωμῶν ἄξω procax sum.
 Comædipolium: marubium.
 Cōmendare. laudabilem reddere.
 Cōmentari. cōponere. adiuenire: a cōmento. qd̄
 item fit a cōminiscor.
 Comento pro cōmentor innenitur.
 Cōmentum: mendacium. inuentū. fraus.
 Cōmentabundus idest cogitabundus.
 Cōmenta crimina ficta inuenta uel interptatiōes:
 ut cōmenta uirgilii: deriuatur uero a cōminisci.
 Cōmentaria quasi cum mente: sunt. n. interpretati-
 tiōes ut euangelii.
 Cōmentarium cōcinnum. i. breuiter ordinateq;
 cōpositus liber.
 Cōmentum uolumen libri.
 Commentus idest cogitatio.
 Cōmercia. i. cōmutatio mercis. nam a mercibus
 dicit̄: quo noīe res uenales appellamus.
 Cōmercia negocia.
 Cōmereor comereris ritus: q̄ aliquid deliquit.
 Comessor ris. tio.
 Comestatio. luxuriosa cōniuiā. a comedēdo dicta
 Comesser. comedister.
 Comestatio: q̄si mēse collatio. supflua cōuitatio.
 Comessor oris. gulæ ac uētri. nimirū deditus.
 Comes uocatur ab ecclesiasticis uixis cōgregatio
 celestium lectioinum.
 Comes socius a comitando dictus. seu a comean-
 do uel a comeo is: qd̄ nō est in usu: unde cosules
 romani comites dicti sunt: qa duo erāt: Inde etiā
 ex ea cōsuerudine uinuisuiusq; comitatus proui-
 sor adhuc comes uocat̄: quis in usu nisi unus sit.

Comes cōis generis neutrū etiā cōiūctum iuenit̄.
 Lucanus. Imperiūq; comes.
 Cometes uel cometa. masculinum est.
 Cometes stella ē dictus: q̄ comas lumis ex se effū-
 dat qd̄ genus syderis pestilētiā famē. aut bellū uel
 regni mutationē significat: quē latini crinitē uo-
 cāt q̄ i mōm criniū flāmas spargat: q̄s dñt eē. xxx
 Comici res latus. tragici argumēta ex reb' luctuo-
 sis describūt. Duo sūt genera comicorū. neteres.
 q̄ iocularēs extiterūt: ut terētius. Noui q̄ satyrici:
 quibus generaliter uitia carpūtur: ut Persius: lu-
 uenalis: & nudi pingūtur: eo q̄ uitia denudent.
 Comicus: qui comædias describet.
 Cōmilito tonis. militiæ socius.
 Cōminiscor: cōmentū cōmune fuit antiquitus.
 Cōminisci: quasi cū mente aliqd̄ inuenire: cōfinge-
 re. mentiri. recordari.
 Cōminor ris. deponens.
 Cōminatores. argentarii.
 Cōminus iuxta sine intermissiōe statim fere i præ-
 senti simul. ppe de proximo. cui cōtrarium ē emi-
 nus: cū duabus. m. scribitur.
 Cōminus a cū & manus dictum.
 Cōmissa. uitia uel peccata.
 Cōmissum: in fide traditū. creditū. cōiūctum.
 Cōmissura. cōiūctio. ligatura.
 Comis hylaris benignus.
 Chomys & inasylus satyrorū nomina.
 Comites socii a comitando dicti: uel cōsules: inde
 comitatus. i. tm̄ spatii: quātū unus comes tenet.
 Comitatus. comitem tenēs.
 Comitria dicūtur quæ sunt romæ ad creandos ma-
 gistratus kl̄ ianuarii in cāpo martio: ad quæ oīs
 populus romanus & de italia cōueniūt.
 Comitriū imperii adeptio. uel locus seu tēpus: ubi
 uel quādo honores dātur comiti.
 Comitialis: morbus quo caduci tenētur. cui tanta
 uis ē hō ut uallens cōcidat spumetq; dictus q̄ cui
 accidisset quādo comitia erāt comiti admittebat̄
 hæc passio caduca siue epileptica uocatur hī qui
 eam patiūtur lunatici dicūtur.
 Comitari cōe est apud Boetiū. i. simul insequi.
 Comitatus benignitas humanitas.
 Comiter: benigne ornate: a comis deriuatur.
 Comitto pro credo & pecco: unde cōmissum idest
 peccatum.
 Comizo κὼμίζω græce. i. uero.
 Como mis idest orno uel pestino. inde dicitur cō-
 ma & comatus ta tū: & hic & hæc comis. i. cōposi-
 tus benignus & cōptus ta tum. i. ornatus: & comi-
 ter aduerbium & comitas momē & componitur
 incomptus.
 Cōmodum: emolumentū. merces. lucrū. pficuum
 in quo dominus iuris est cū mō tēporis.
 Cōmodare. i. præstare. quod sibi reddatur uelut
 pecuniam cum cōmodo aliquid dare. i. præstare.
 Cōmorari cum aliquo morā facere: uel aliquem
 retinere & morari facere.
 Cōmorō pro commoror.
 Come græce uicus castellum. Comos græce co-

- mēstatio: unde comedie q̄ in cōiuiis canunt.
 Cominolare: dentibus cominuere.
 Comopolis municipium græce.
 Compages: iunctura. ingressus.
 Compago coniunctio.
 Comparare: emere. cum aliquo æquare. assimila-
 re contra præparare.
 Cōparatio actiui ē: inuenit tñ cōparor deponens.
 Comparatio reꝝ cōtractus ex conuenientia.
 Cōpareo uero corā. appco alicui uideor neutriū ē.
 Cōparatiuus gradus dicitur assimillatiuus: quia alte-
 ri cōparatus plus significat: ut doctior hic q̄ ille.
 Cōparatio dicitur æquiparatio uel assimillatio i alie-
 su uel descēsu: ut doctus doctior indoctus idocti-
 or: ad laudē quoq; uel uituperationē ut iustus or
 iniustus iniustior: uel ad mediū ut magnus ma-
 ior sanctus uel latro.
 Comparatio dicitur cum nomen alterius cōparatio-
 ne profertur.
 Cōparatiuū est qd̄ cū positiui intellectu uel cum
 aliquo particeps sensu positiui magis aduerbiū
 significat: ut fortior magis fortis: ulterior magis
 ultra q̄ ille qui ultra est.
 Comparatiuus deriuatur a noibus adiectiuis sump-
 tis ex accidentibus substantiæ nominis.
 Comparatio autē fit inæqualia: in quibus semper
 notat eadē inæqualitas: aut inæqualia. Inæqua-
 lia ut maius aut minus diuidunt: q̄ nunq̄ absq; se
 sunt. Ois igitur cōparatio: aut in numero constat
 aut in specie: ut q̄ innata uel q̄ aduētitia. uel quæ
 ppter se expetitur ut salus: uel q̄ ppter aliud: me-
 dicina: aut in. yi. ut quod non indiget: uel qd̄ in-
 diget: aut in aliqua affectione extrinsecus locata
 ut quod p̄ficit maioribus uel minoribus.
 Comparietici: cōsortes vicini quasi unum parietē
 habentes.
 Compascuus ager dictus: quia cōmuniter ad pa-
 scendum uicinis relictus sit.
 Cōpater cum aliquo eiusdem filii pater.
 Compatriota unius patriæ. cōmune est.
 Cōpati simul pati quasi ille qui patitur: unde fit cō-
 passio duorum uel plurium passio.
 Compescere: pacificare. constringere. cohibere.
 Compescio perfectū est: tamen deficit futuro infini-
 to: quia formā habet inchoatiuor.
 Cōpedire impedire: p̄des continere. inde compe-
 des dictæ: quia continent pedes.
 Compes cōpedis fœmininum est.
 Cōpello lis ad conuulsionē. compello compellas
 ad prouocationē pertinet. Illud cōpuli. hoc cōpel-
 laui faciunt. ambo actiua sunt.
 Compellor inuenitur deponens.
 Compellare id est alloqui.
 Compendiū lucrū. emolumentū. utilitas. a cōpēde
 re. i. cōpetenter operā dare: unde deriuatur cōpen-
 sum & cōpenso fas. i. inuicem reddo.
 Compensatio est cū aliquid aliud alterius factū cō-
 tendit utile uel honestū qd̄ ut fieret illud quod ar-
 guitur datur esse cōmissum.
 Cōp̄rire: cognoscere: inuenire.
- Cōp̄tor p̄ cōp̄rio inuenitur prisci. Cōp̄rio peri
 Cōperendinare differre in die tertia dilatare: ex
 craftinare.
 Comperendinatio: dilatio.
 Competo tis: inde cōpes: & mutatione e in o.
 Compos. i. perfectior uoti socius.
 Competere: conuenire. simul petere.
 Competens proportio.
 Cōpetens uocatur quod post institutionem com-
 petat gratia christi.
 Cōpetenter: bene conuenienter.
 Compilare: furari: depopulari. expoliare. depilare
 Compiler qui aliena dicta suis miscet sicut solēt
 pigmentari i pila diuersa mixta cōtundere.
 Compingo gis conlungo.
 Compicta dicta: quia plures in eis cōpetant uia: i.
 de hoc compitum.
 Copitalia festa: quæ in cōpitis fiebant: sicut termi-
 nalia: q̄ in terminis: & quinquatria: quæ in quin-
 q; & similia: ut saturnalia uulcania floralia semp
 pluralia gn̄ faciūt scdm̄ declinationē secuudā &
 tertiam ut uulcanaliorum & uulcanalium.
 Complete: ad summū implere.
 Complecti simul uel totum amplecti ligare.
 Complecto pro cōplector inuenitur: quod cōmū-
 ne antiquitus fuit.
 Complicare: multiplicare.
 Complices sunt qui uno peccato coniuncti sunt
 conscii. non in bono dicitur.
 Comploedere: repercutere mutuo percutere:
 Compluere: pluuia irrigare.
 Compluta: irrigata.
 Cōpluuū dictum: q̄ collectio pluuie conuenit.
 Componere: coaptare. fingere: inuenire. ornare.
 Compositus moribus uel cæteris conueniens re-
 bus compatatus.
 Compositio quattuor fit modis ex duobus inte-
 gris ut detego: ex duobus corruptis: ut in paro
 ex integro & corrupto ut perficio: ex corrupto &
 integro ut irruo:
 Cōpos uoti possessor cuius cōpletū est desiderū
 Compos mentis compositus mente. Compos ita
 in se fundatus: ut prosperitate uel aduersitate nō
 frangatur.
 Cōpotor uel compotrix simul potans pro compo-
 tator. a cōpoto. as simul bibere ultra modum.
 Comptus cura ornatus. Compositus uero natura
 a como is.
 Compure bene diligenter.
 Cōpungi delictorum suorū remissi & cōtristari.
 Compunctio cordis dicitur de malis penitētium
 dolor cordis.
 Comulcare: conculcare.
 Comulcere: turbare.
 Cōmune imundum uel inusitatum uel quod plu-
 ribus habetur:
 Cōmune est: quod accidit omnibus tempore fere
 eodem: ut messis calor. publicum uero est: quod
 uniuersa ciuitas frequētat aliqua de causa uel lu-
 di dies festus bellum.

- Communis** dicitur qd ad plures pertinet uel lenis placidus omnibus conueniens.
Cōmunis dī spiritualis esca: qn in cōe ad uiuificandas animas a cunctis percipitur dignis.
Communi diuidendo est inter eos: quibus communis res est: quæ actio iubet postulantibus his arbitrum dari: cuius arbitrato res: diuidatur.
Commune est cum in duobus generibus unum nomen communicat ut hic & hæc homo.
Communæ uerbū est: qd una terminatiōe tā actionem q̄ passionē significat. i. in or: ut largior: experior: uenior: moror: osculor: hortor. Crimior: amplector tibi sunt communia lektor.
Communicare simul participare de uno pane.
Communicarium participarium communicatio.
Communicipes ciues.
Commutare cum uno aliquid mutare. uændere.
Cōmutatio cū aliqd datur: pro quo aliud accipit.
Con loco cum præpositionis accipitur.
Cona poma syluestria uel fructus cyrī dicti: quod conum imitentur.
Cona alta rotunditas.
Conari: attentare. anñiti.
Conamen: nifus. tentatio.
Cona dicta quasi concaua.
Concameratio. fornix. transuolatio.
Cocameratum curuū admodum circuli flexum.
Conchæ & cocleæ dictæ: quia deficiente luna cauat. i. uacuantur.
Cōcentus. i. cītus mixtus. i. symphonia a cōcinno.
Concētus etiam cæli dicitur esse a quibusdam. i. consonantia planetarum.
Concentor dī qui in cantādo consonat cū aliis.
Concenturiare: instruere. dictum a centurionibus qui milites ordinant.
Conceptus: susceptus.
Conceptio partus quartæ declinationis.
Conceptus ratum in utero acceptus: aut in mente a concipio pis.
Conceptiones sunt: cum aliquid certū mente concipimus: ut si pares iungantur numeri par quoq̄ fiet numerus: græce hebdomades dicuntur.
Concessio est cū reus non id qd factum ē defendit sed ut ignoscatur postulat apud rhetores.
Concedere: permittere. donare.
Conciliabulum locus in quo multi homines sunt in sua potestate.
Conciliabula dicta a conuentu & societate multorum in unum ubi plures suis uiris sedent.
Concilio concilias conciliabulum.
Conciliare: amicū facere. ad integritatē reuocare.
Concilium tractū ex hoc q̄ romani conuenientes communi intentione tractabant. Nam cilia oculorum sunt. quorum similitudine concilium dicitur: id est conuentus.
Conchis. i. nomen piscis: unde tingitur purpura q̄ sic appellatur.
Conchilia: pro purpura. genus coloris.
Concino nis nui concentum. i. cum alio canere. cōuenire: prædicere. conuenienter canere.
Concinno uero as aui. i. adaptare: componere cōfonare: apponere: irridere.
Concinne compositæ.
Concinnum breuiter & ornate compositum.
Concinus cantus subtilis.
Concio contentio.
Cōcio populi multitudo ecclesia. a concieo es: de cōcionor aris. populū alloq̄ conuentum facere.
Concionator qui populum commonet.
Concionarius qui populum alloquitur.
Concitus festinus incitatus. a concieo es: inde cōcitare frequenter conuocare uel commouere.
Concitiatio iracundia.
Conclassare: classes iungere.
Conclauē locus inclusus uel munitus siue domus quæ multis clauditur cellis. interior cella.
Concleatus lapis dictus q̄ cōcleis lapillisq̄ & arena fit concretus.
Concludere: delidere.
Cōclusio inductiōis est q̄ aut concessionē illatiōis affirmat: aut qd ex ea conficiatur declarat.
Concordare: conuenire. unius cordis fieri.
Concordo & concordor.
Cōcors a coniunctiōe cordis dī. hic & hæc cōcors dicimus. Antiq̄ uero hic & hæc cōcordis & cætera a corde cōposita. prisc. hic & hæc & hoc cōcors.
Concupiscentia uel cupiditas nisi addat cuius rei sit nō nisi in malo intelligitur. August.
Concrepare: resonare. concinere.
Concretus a concerno. i. cōiunctus. cōglobatus.
Concubium: excubiæ.
Conchula mensura tres cocleares habens.
Conchule marina aīalia dicta: q̄ sint concauæ.
Conchus lapis in mari: est. n. conchula totunda in duas partes diuisa: q̄ diluculo de profundo maris ascendens ad littus aperit os suū & suscipit intra se rorē cæli & circūfulget eā radius solis. tūc fit speciosa & splendida margarita.
Condenseo es & cōdenso as. i. fulcire. conspissare.
Condensa spissa constipata opaca. significat secreta diuinæ scripturæ.
Condo dis didi itum: celare. reponere ædificare.
Condio is. iui itum. componere apparere salire.
Condus scythus patera poculum. i. caucus.
Condicere: constituere. denunciare. decernere.
Conditio: cōuētio. potestas. fortuna. casus. exitus.
Cōditiones pprie testiū sunt a cōdicendo: quia nō unus testis sed plures iurāt dictæ q̄si cōditiones
Condili. i. nodi. Inde condilogmatica passio. i. nodositas manū. & cōdilo as. i. pugnis cædo.
Condilomata glandula.
Conditura: impensa.
Conditum dictum q̄ nō sit simplex sed commixtione pigmentorum compositum.
Condina domus cū curia & cæteris necessariis.
Condonare: concedere. ignoscere.
Conducit impersonale utile est significat.
Conducere: congregare. expedire. mercede cōstituta aliquid ducere.
Conducibilis utilis. i. in foro conueniens.

- Conuentus habilis ad ducendum.
 Conductio res in usū accepta constituta mercede.
 Conciuitas est.
 Connectere colligere.
 Cōfesta debilitat i minima examinata. a conficio.
 Conferentia: collatio. confederatio. sacrorum. cō-
 municatio.
 Confederare: coniungere. in pace componere.
 confociare.
 Conferta: in unū collecta. plena. cōparata confocia-
 ta. a cōfertio tis ferti tum. a. cōspissare. implere.
 Confessio duobus modis itelligit: aut. n. cōfessio
 iustitiæ dei in laude fit: ut confitebor tibi dñe &
 collaudabo te in cōfessione: aut dum quis confi-
 terur peccata ob ea indulgenda.
 Cōfestim: statim. cōtinuo. q̄si cōfertim. i. cōiūctim.
 Conficere: aeuorare. deliberare. interficere.
 Confidentia in malis: fiducia in bonis esse solet.
 Confidere: constanter sperare.
 Confieri compleri. perfici.
 Confinalis: dicitur genere uel loco affinis.
 Confinis: iuxta positus. propinquus.
 Confinius: urbanus.
 Conheri: manifestare. aperire. proprii arbitrii est.
 Conflagrare. incendere. concremare.
 Conflare: in unum colligere. commouere. iuolue-
 re. furari. copulare.
 Conflatum: inuolutum. contextum. copulatum.
 Conflatorium: ubi ferrum uel argentum cōflat.
 Conflata: pro conflictis. id est afflicta.
 Confligare concertare. conuincere.
 Confligere: concertare. cōmittere. conflixi. confli-
 ctum: unde conflictio as & cōflictus. i. pugna cer-
 tamen: disputatio. quartæ declinationis.
 Confluere concurrere. undiq; conuenire.
 Conforancus: unius fori.
 Confodere: transforare.
 Confossus: iaculatus. uulneratus.
 Confraga: loca ubi uenti undiq; concurrunt ac se
 frangunt.
 Confragosa: aspera.
 Confunderemiscere. turbare.
 Confusus. a confusione sceleris.
 Confutere: deuincere.
 Congelare: frigore indurare.
 Congelasco. is. it. coit. miscetur.
 Congerere: congregare.
 Congeries: congregatio.
 Congium genus mēsuræ sextarios sex cōtinens
 a coniungendo. i. per augmentum crescendo di-
 ctum: unde postea pecunia beneficii gratia dari
 cœpta congiariū est appellata: quā populo roma-
 no Imperator erogat: unusquisq; enim sui tem-
 poris imperator fauorē populi captās adiiciebat
 ut largior uideretur in donis.
 Congiariū donatiuū: uel mensura liquidorum
 sicut & congiū.
 Congredior. i. pugno. luctor. concurreo. confli-
 go.
 Conglutinare: coniungere. copulare. miscere.
 Conglobare: coaceruare.

- Congruus conueniens.
 Congruis genus piscis.
 Coniuoli: concordēs. coniuncti.
 Coniuere: consentire.
 Coniuens: consentiens. primam & secundā pro-
 ducit. persus.
 Coniuere: oculos claudere. interdum dissimula-
 re parum dormire.
 Coniuoco es niui & apud ueteris coniuo uis cō-
 niui & connixi.
 Coniicere: astutare. arbitrari. immittere. suspica-
 ri. interponere: unde coniector. i. opinor & conie-
 ctio uel coniectura & coniector.
 Coniectura: argumētatio. comparatio. quādo illa
 inueniūtur: per quæ possit aliquid comprobari.
 Coniector uocatur aruspex uel interpres: q̄ conii-
 ciat. i. inueniat uel interponat.
 Coniectus: in uinculis missus.
 Coniecturalis status est: quando factum quod ab
 alio obiicitur ab alio negatur.
 Coniferi cyparissi dicuntur: quia fructus eius co-
 nus uocatur.
 Conniti: simul niti.
 Conire: simul ire. consilium accipere.
 Coitio: populi m altitudo.
 Coniuga: connubilis. comparticeps.
 Cōiugatio eo q̄ per eam ad unum sonum uel lit-
 teram multa uerba iungantur: docet enim i quā
 syllabam exeat tempus: ne per imperitiam quis
 dicat legebo pro legam.
 Coniugiū est legitime psonarū iter se coeundi &
 copuladi affectio idissolubilis. dictū a iugo: quo
 in nuptiis copulant: ne solui & separari possint.
 Conium herba lætalis: quæ cū tritico generatur
 hanc herbā sturni uescunt: nec est eis fraudi.
 Coniunctio est pars orationis indeclinabilis con-
 nectens ordinansq; sententiā. Coniunctio dicta
 q̄ sensus sententiasq; coniungat. Cōiunctiones
 præpositiue grauitur omnibus syllabis: postpo-
 sitæ uero acuntur in principio. Coniunctio est
 pars orationis indeclinabilis coniunctiua aliarū
 partium orationis quibus consignificat. huic ac-
 cidit figura ordo & species: figura simplex ut ar:
 composita ut atq;. Spēs sunt copulatiua continua-
 tiua. subcōtinuatiua. adiectiua. causalis. effectiua
 approbatiua. disunctiua. subdisunctiua. discreti-
 ua. rationalis dubitatiua. completiua. ordo. quia
 est ppositiua & suppositiua.
 Coniunctiuus modus dī: q̄ p eū coniungit aliqd
 ut locutio plena sit: ut cum dicam intende.
 Conix auis genus.
 Conixa: partu liberata. enixa. a conitor eris.
 Conon in geometria est figura: quæ ab amplo in-
 artum fuit ut triangulum orthogonium.
 Conopeum ræte: quo culices copiosi uel muscæ
 excludunt in modū tentorii. quo magis alexan-
 drini utuntur: q̄ ibi ex nilo culices copiosi dicū-
 tur nasci: unde conopeū dī a canopo. i. ægypto.
 Conopes: culices.
 Conoppi: somnia attendentes.

Conopeum stragulum uel rate: quod supra lectu-
 los nobilium tendebatur.
Conquassare: confringere. commouere.
Conquinisco. scis. conqueri. i. caput inclino.
Conqueritur: accusat. uel grauiter querelatur la-
 mentatur.
Conquiro ris sui itum: quod significat acquirere
 adipisci. cum alio quarere: unde conquestus lu-
 crum: quando uero a conqueror ris deriuatur cō-
 questus significat querelam.
Con sanguinei dicti: q̄ ex uno sanguine. i. ex uno
 patris semine nati sunt.
Con sanguinitas: sanguinis propinquitas.
Con sarsum plumatum. uel acute textum.
Consistere: coniungere. inferre. irrogare.
Consciuit: intulit. consensit.
Consciuis: particeps in cōscientia. hñs aliqd testis.
Conscientia: cognitio sui ipsius cordis.
Conscripti milites dicuntur: quia in tabulis conse-
 r̄tur ab eo qui eos ducturus ē. Sic quoq; patres
 conscripti conscribebantur.
Cōsectari: insequi frequenter. cōe fuit antiquitus.
Consectaria pernicialis.
Consecrare: deo dare.
Consentaneus a consentiendo.
Consenuit restricta est. defluit.
Conserere: committere. interponere.
Conserta: innexa conglobata.
Confessus: spectantium turba.
Cōsequor: plequor. affumo. cōe fuit antiquitus.
Considerare: uno loco sedere.
Confideo & confido confedi faciunt.
Cōsisto & consto constiti constitū & constatū facit.
Consiliari: secum uoluere. iudicare. exquirere.
Consilium quod ex animi prouidentia alicui tri-
 buitur: uoluntas mens.
Consipere: saporem habere.
Consisterium rupis alta.
Consisti: constipasti.
Constiturus: inferturus.
Constitū constipatum. umbrosum nemorosum.
Constitus ager arboribus auctus.
Cōsolator: qui soli se applicat & solitudinem allo-
 quio suo leuat. hinc & solacium.
Cōsolor ris. nunc deponens. antiquus uero cōe: p
 quo consolo apud antiquos inuenitur.
Consularia ipsa centuriata: quando sunt milites
 consuli: uel ornamenta.
Consonantes litteræ dictæ: quia per se non sonāt
 sed coniunctæ uocalibus.
Consors dicitur: quod ad eū p̄tinet pars bonorū:
 nam sortē pro parte ueteres ponebant.
Cōsp̄go sp̄si: s̄fudo. repleo ex cō & sp̄go consp̄sus.
Conspicari: rimari. intendere. credere deponens.
Conspicillo ita ut conspici possit: quod aiunt lon-
 gis lineis.
Conspicuus: pulcher. altus. præclarus.
Conspirare: coniurare. consentire.
Consp̄sum: compromissum.
Constans dictus: q̄ undiq; stat: nec in aliquā par-

tem potest declinari.
Constantinopolis urbs thraciæ: primum a paufo-
 nia rege spartanorum condita uccata bizatiū.
 quod tantum patet iter atticum mare & propon-
 riden: uel quod receptaculum terræ marisq; ha-
 beat: post a constantino principe magis aucta: cō-
 stantinopolis dicitur: & totius caput orientis. si-
 cut occidentis roma.
Consternatus: territus. conturbatus.
Consternor aris. terreor. mente cado: deponens.
Consternor eris ad terram cado.
Consternatus pprie mente: stractus uero corpore
Constellationes latini uocant superstitiones ma-
 thematicorum: id est notationes syderū: quomō-
 se habeat cum quisq; nascitur.
Constips: particeps.
Constipare: inspissare.
Constitutio uel edictum dicitur: quod rex consti-
 tuit. edicit uel facit.
Constructio a multitudine lapidum uel lignorū
 dicta & strue quod est compositio.
Consolor ris deponens secunda longa.
Consolari: confirmare. dictum quasi consolidare.
Cōsobrini dicuntur q̄ aut ex sorore aut fratre: aut
 ex duabus sororibus sunt nati: dicti q̄si cōsorini.
Consuere: q̄n̄ rupta & apta quæq; texuntur.
Consueuerunt: arbitrati sunt. ordinauerunt. iudi-
 cauerunt.
Consuetio: consuetudo.
Consuescimus bona. insuescimus mala: assuesci-
 mus utrunq;
Consuesco consueui uel consuetus sum.
Consuescere: id est consuetudinem facere.
Consuetudo est ius quoddā moribus instituti.
 quod pro lege suscipitur cum lex deficit
Consuetudo plurimorum institutio: ritus uero ad
 iusticiam pendet: quasi rectum.
Consules dicti a consulendo: q̄a consulebant reip.
 sicut rex a regendo. Nam per. ccxliiii. annos sub
 potestate regum multa mala perdurantes: elege-
 runt binos cōsules per unum quēq; annū unum
 ciuilem alterē militarē qui per. cccxlyii. annos re-
 gnauerunt: dicti sunt ergo uel a regendo uel a cō-
 sulendo cuncta cōsilio. Idem quoq; iudices: iidē
 & prætores nominabantur.
Consules generis masculini: unde consularis. con-
 sule dignus.
Consulo tibi consilium do. nam consulo te iterro-
 gatum est: & tunc habet passiuum: id est consi-
 lium peto a te.
Coniū ere consilium petere. futura exquirere.
Consultus: interrogatus.
Consulturus: interrogaturus.
Consultum prouidentia.
Consilium: placitum. inde consulere deliberare.
Consultus dicitur cauidicus. cōsultus etiam qui
 consilium accipit.
Consumare: ad finem perducere.
Consumere uero deuorare.
Consumptus: defunctus. direptus.

- Confus** Κῶμῖσος: consiliorum deus: cuius festiuitates consualia dicuntur.
Contactus: inquinatus. cōiunctio a contingo gis.
Contactio: coinquinatio. miseria.
Contagium morbus dictum: quia quicquid contingit poluit. ipsa inguinaria siue pestilentia uel lues dicitur.
Contaminare: corrumpere. deriuatur a tamen.
Contēnere: aspnari. non curare. contempti facit & contemptus. i. spretus. repulsus.
Contemplari: aspicere. rimari. Contemplo pro cōtemplor reperitur.
Contemptibilis: contemptui aptus.
Contendere: disceptare. pugnare. inde contentio: disceptatio. pugna. litigium.
Contentus uero a contineo: idest patiens sufficiens paucis.
Contentiosus q non rōne aliquid sed sola pertinacia contendit: unde dicitur a contendo.
Contestari ad iudices: obtestari uero ad aduersarios pertinet.
Conterminus: iunctus uicinus.
Conterminalis: confinalis.
Conternans uirula tertium agens annum.
Conticeo. ces & cōticeor ris. actiuū: inde cōticesco.
Conticere: simul uel statim tacere. nihil proferre.
Conticinium noctis tempus dicitur: quando cum stia silent.
Contiguus: proximus cōiunctus. a contingo.
Contignare: comportare coniungere.
Contignatio: cōiunctio tignorū.
Contineri: congregari uel coire. teneri simul: unde continentia & continua.
Continentia ē post corruptionē sexus abrenūciatio: a contineo es: qd est abstinerere. simul tenere.
Continens non solum in castitate post corruptionem sed ab omni uicio.
Continens dī perpetua terra nec ullo mari discreta: quæ epiros græce dicitur.
Contingere: attrectare. contaminare.
Contigit factio: obtigit forte. accidit malum. euenit casu.
Continuare: coniungere dilatare. prolongare.
Continuatum: cōiunctim. iugiter.
Continuo: confestim. protinus. illico. statim.
Contiquia: imbrium collectio.
Contra cata Κατὰ & ἀντὶ anti significat: & tūc est præpositio: cōponitur & separat ut contra adulerium dico: & contradico: quando uero aduerbiū est ἐναντίον significat: ut stat contra.
Contra here: simul trahere. abbreviare. cōmutare.
Contractus locatio uenditio & cæteræ species. cōductio.
Cōtribules cōsanguinei: dicti q sint ex una tribu.
Cōtrouersia bipartita iuxta ciceronē: aut simplex est aut iuncta: & si iuncta uidendū est: aut utrū ex pluribus q̄stionibus: an ex aliqua cōpatioe. Simplex est: q̄ absolute continet unā q̄stionem: ut corynthiis bellū indicimus an non? cōiuncta fit ex pluribus q̄stionibus hoc pacto utrum carthago

- ditur: an eo colonia deducatur. Ex comparatione utrum exercitus contra philippum mittat an potius contra hannibalem teneatur.
Controuersor aris deponens. contradico.
Contubernium: cohabitatio ad tempus conuendi: quod modo hic modo illic perficitur. unde & tabernaculum.
Contubernium quasi cōtabernium dicitur: idest unius tabernæ.
Contudelon hærba quæ nascitur in testis græce.
Contueor eris contuitus deponens & commune idest conspicio.
Contuor eris contutus idest defendo deponens & commune.
Contuer. statim. continuo.
Contum ferrum non habet: sed tantū cuspidē acuta est dicitur autem a cono.
Contumax dicitur quod cōtemnat superbus uel a tumendo.
Contumax in superiores.
Contumelia: iniuria. graue conuicium.
Conrumeliosus qui audax est: & tumet uerbis superbia.
Contumeliosus q̄ contumelias & conuicia dicit.
Contundere: frangere. domare.
Conuallis depressa loca: montium interualla.
Conuallis illustris proprium nomen est uallis.
Connubium: coniugium. a nubendo dictum.
Conuentus aduentus de diuersis locis.
Conuenit pro oportet impersonale.
Conuenio: alloquor. inuenio. exigo.
Cōuenitur cum passiuum reperitur pro exigitur accipitur.
Conuentus: congregatio. coctus.
Conuenustat: adornat.
Conuerto tis actiuum est conuerti preteritum.
Conuertilitas: conuersio.
Conuescitur: pariter comedit.
Conuexa: extrema cæli flexa.
Conuicior aris deponens. i. exprobro. inde conuicium. i. opprobrium. alii conuicium quasi conuicium dictum uolunt.
Conuiuia a multorū uictu epulæ: inde conuiuors conuiuium ago.
Conuiuio pro conuiuor dicitur.
Conuiuia communis generis.
Cōuinū genus uehiculi: quo beluacæses utebantur.
Conus est curuatura: quæ in galea ponitur: super quam christe sunt.
Conus fructus cypressi: quod rotunditas eius conum imitetur dicta.
Coph littera hebraea conclusio interpretatur uox.
Copadium particula carnis: qd græci copiuū dicunt.
Cooperire. i. contegere: unde coopertorium: idest amictus.
Cooperio ui. Nam comperio comperi facit.
Copia abundantia multitudo dicta quasi cum opibus: inde copiosus. i. locuples.
Copia a paganis dea fingebatur.
Cops: idest copia. inde copus: idest copiosus.

Cophilos græce follis.
Cophinos græce corbis.
Cophinus uas ex uirgultis aptus ad aliqd mūdā.
Copfa ciuitas: inde copfanus.
Coptus ciuitas ægypti.
Copulor pro copulo antiqui dixerunt.
Copulare: sociare. iugare. coniungere. inde copula confocietas. & copulatiu. i. contexte.
Copula fœmininum singulariter. pluraliter hæc copula & hæ copulæ.
Copulatiua cōiunctio est: q̄ copulat tam uerba seu substātiā q̄ sensum uel sententiā: ut & q̄. at. atq̄. quidem. quoq̄. ac. ast. sed autem uero.
Coquimella arbor quæ nixus dicitur.
Coquo coxi facit & coctus: inde coquina a coquendo dicta.
Coqna uel culia a coquo dicta q̄ ē artifex coq̄ndi.
Corauſtus dī superior linea cui uſlibet figuræ.
Choraules princeps chori: uel q̄ canuulis. i. fistulis canit. aulos αὐλός enī græce cānula dicitur: unde & aulodeus: id est tibicen: inde & choraules: q̄ tibiis in choro canit.
Choraula cantator: proprie qui cornu canit: uel mimus.
Cora hebraice: latine corus dī. q̄ ē triginta modiorū.
Coragium suffragium.
Coragium uirginale funus.
Coragio pars est in ludis: q̄n prouerbia dicuntur.
Coralis: regionarius.
Coragros græce latine uilla dicitur.
Coraiticus: genus marmoris.
Coraliū κόραλιον uirgæ sunt in mari nascentes sed detractæ sunt lapideæ. de quibus fit medicina.
Coram & palā aduerbia sunt & p̄positiones ēt dicuntur: quia p̄positiua casualiū possunt ēē: habentq̄ significationē contrariam & sp̄ in appositione sunt: sed coram magis ad p̄sonas: palam ad omnia accipiuntur.
Coram in p̄senti in aperto: palam uero euidenter in conspectu: ablatiuo seruiūt.
Coranus proprium militis.
Coranus albus lapis durus.
Corax: coruus uetulus: nomen a sono gutturis accepit.
Corbona gazophilazium: ubi pecunia sacerdotū erat: interpretatur oblatio.
Corbis a curuatis uirgis: quibus textitur uel a colādo dicitur.
Corbinus: chorda multiplex.
Corbulo gestator manualis: & latuarius.
Corcyra ciuitas optimi uini ferax: insula græciæ.
Corculum: paruum cor. diminutiuum a corde.
Corculus. i. Iebæus a corde dictus: ipse ē & taddæus: ipse est & iudas iacobi: quē ecclesiastica tradit historia missum edissam ad abagarum regem.
Corclauia: interior cella.
Cor cordis apud latinos dicitur a græco deriuatū quod cardiacū καρδιαν enim dicunt. In eo omnis sollicitudo & sciētix causa manet quod ideo pulmoni uicinum. ut cum ira accenditur: pulmo

nis humore mitigetur.

Cor cordis: idē deriuatur corculum: componitur excors. uecors: unde uæcordia. Socors & cōcors: unde concordia & focordia: & concordo as. comcorditer discors. discordia. duricors. graucors. Cura etiam. unde curiosus. curiositas. curia curialis. curialiter. curiatim. curo as componitur decurio. incuria. securus securitas. custos dis custodia: id est cum cura statio. Augustinus.
Cor cogitationes significat.
Cor dapsum. i. ileon: qd est dolor intestinorum.
Cor datus: gnarus. conueniens.
Concordatus uel qui canit cum cordis: uel qui facit illas.
Cor dipūgus uersus uel quodlibet corda pūgens.
Cordum serotinum: quod tarde nascitur.
Chorea sonus ludorum cantus uel carmina: dicitur a choro.
Chore interpretatur caluicium uel caluaria.
Choreph caluaria uel campeſtria interpretat lumbaria uel regumenta.
Corregionales: ex una regione.
Corepiscopi sunt uicarii episcoporū: pp sollicitudinem pauperū in uillis & in uicis cōstituti. gubernant sibi cōmissas ecclesias habentes licentiā usq̄ ad subdiacones constituere.
Corydalus: genus quoddam uolatile.
Corydalis species auis quasi dulce canens dicitur.
Corium pellis byrsa: proprie dicitur cum pellis detracta & subacta est.
Coriambus pes ex longa & duabus breuibus & longa constat: temporū sex. ut armipotens.
Coriambus dictus: quod ex hoc pede carmen cōpositum choris aptissimum est.
Coriandrū quod græci corion uocant: cuius semē dulci uino datū proniores reddit inuenerē: si supra modum dederis amentiam facit. in cibo sumptum calefacit & stringit: & somnū facit.
Coriales: ciuitas uolscorū optima.
Corymbætes dii paganorū: latine ministri matris deum ipsi & demones.
Corymbanta: ioculator.
Corycus est ciuitas ciliciæ: inde corycius.
Coritiū ciuitas fuit piratarū: ubi famosissimum est Antrum id est templum.
Coricula: initia infantium.
Conficina: macellum.
Corrigiæ a corio uel a colligādo q̄si colligiæ dictæ
Corylus species arboris nux auellana.
Corylus per y scribit a κορυλδύ inde eolurnus.
Corymbata: uauis.
Corymbus κορυμβος cacumen.
Corymbi hederæ: baccæ: uuæ uel anuli uitium qui eas ligant ad pallos.
Corineus unus equorū solis.
Corinis mater æsculapii.
Corytheū commixtio omnium metallorum dictum a eoryntho quam dum hannibal cepisse. omnes statuas omnium metallorum in simul

cōflauit. unde siquid ex ipso uel simile illi fit hoc nomen haber.

Coryntheus genus lapidis.

Corynthus urbs quā corynthus oreftis filius nobilissimam græciæ ædificauit in achaia.

Coriri: subito nasci. uel simul.

Coriosum: uestitum.

Coriolum. spuma corio uestita.

Corion hærba: quam nos cimiciam dicimus syrii marubium.

Corrigibilis: habilis ad corrigendum.

Corripere: reprehendere. simul rapere.

Coris Κορις græce seorsum.

Coris Κορύς. πεός. cimex.

Corrigere: emendare.

Coritus ciuitas tusciæ.

Corita: equus masculini generis.

Coriolum ciuitas: unde coriolanus.

Coritus auus dardani.

Coritus mons ethruriæ a corito dardaniæ uitrice

Corium a corrigendo dictū. inde corrigia corrigiaris componitur ex corio as cortex.

Coryza Κορυζα mucus nasi cū infusio capitis ī os uenerit: & præfocationem narium fecerit cū strepitatione.

Corineus: aceruus lapidum.

Corneliana genus carthæ a cornelio.

Cornus & cornu idem significant. ponitur etiam pro extremitate exercitus. i. alis hic cornus huius cornus genus tubæ. atiqui uero hoc cornu dicebant: unde adhuc cornuog dicūt & nūc dicimus hoc cornu huius cornu & hic cornus huius cornus: unde cōponit secundæ declinatōis capri cornus ni. Cornus uero scemini generis gen^o arboris ē: cuius fructus hoc cornū facit. Inde corneus a um: inde cornetū: locus ubi sūt corni: dicta cornus q̄ similes cornibus ramos hēat secundæ & quartæ declinationis dicitur esse a prisciano.

Cornix auis species: quæ dicitur uiuere ad millenarium: unde cornicoris quasi cornix inepte & importune loqui. deponens est.

Cornix plena uoce pluuiam uocat.

Cornicen: qui cornu canit.

Cornificium proprium oppidi.

Cornipes equus sonipes: q̄ corneū hēt pedem.

Cornipeta cornu appetens bos.

Cornua significant sublimitates superbog Aug.

Corona generaliter dī: diadema uero specialiter: nā est gestamen regi capitis: corona uero quorūcūq̄. dicta a corrigo uel quasi capitis rota.

Corona circulus capitis græce antyx ἀντήρυος dicitur. inde coronare. i. redimere. uelare.

Corona signum est ariadnes liberi uxor ab eodē inter sydera collocata. dicitur liber hanc coronam ei dedisse.

Corolariū dicitur: unde coronā meretur. dictū q̄ coronā ferat. uel circūlocutiua ostētio ab ambitu coronæ quoddā ornamentum: præmium.

Corolarium quasi corone. i. p̄mii illatiuū: sicut colarium quod est in collo.

Corpulentus dictus: quod sit corpore ualidus & lentis carnibus.

Corpus proprie dicitur quicquid per quinque sensus corporis capitur uel sentitur.

Corpus a corrupendo dictū uel quasi cordis pus. i. custodia: uel q̄ corruptū pereat uel coram positū unde deriuatur corporeus corporalis corpusculum diminutiuum & corporo as actiuum.

Corpus ut dicit Macrobius aliud dī solidū qd̄ trina dimēsiōe distendit solūmodo. i. lōgitudine latitudine p̄funditate. i. altitudine: ut bis bini bis: aliud mathematicū qd̄ geometræ sibi p̄ponunt cogitationi tñ subicienda nō sensui: ut punctū: qd̄ indiuiduū corpus dicūt & linea. i. corpus unius diuisionis. i. tantum per longum. atq̄ superficies: q̄ duabus diuisionibus æstimatur longo latoq̄: sed alto caret. hæc superficies si duplicetur: ut adiciatur profunditas: solidū corpus efficitur: quod octo angulis cōtinetur quod uidemus ī tessera: quæ cubos dicitur. his geometricis rationibus applicatur numerorum monas & punctū putatur quia sicut punctum corpus nō ē: sed ex se facit corpora. ita monas numerus nō est: origo numerorum. primus ergo numerus in duobus est: qui similis ē lineæ de puncto sub gemina puncti determinatione productæ: hic numerus geminatus efficit quattuor ad similitudinem mathematici corporis quod sub quattuor punctis longo latoq̄ distenditur. quaternarius quoq̄ geminatus octo efficit: qui nūerus solidum corpus imitatur quod dicūt bis bini bis eodē modo fit ex impari. ter terni ter.

Corpus ē quicquid maioribus uel minoribus suis partibus maiora & minora locorum spatia obinentibus constat.

Corporeum: quod constat corpore: ut animal.

Corporatum: quod sine corpore est: nec tamen nisi in corpore ut color.

Cohors quingetog militū numerus a cohortanda.

Corsica insula a duce suo corso dicta multis p̄mōtoris angulosa. hæc habet ab oriente tyrrhenū: a meridie sardiniam: ab occasu insulas baleares: a circio & septentrione lygusticū sinum.

Cortyna ab aliis Cortyna ciuitas cretæ.

Cortinæ a coriis qbus prius fiebāt dictæ. i. pellib^o.

Coorta: simul nata. uel subito.

Cortex cis liber dictus quasi corium tegens.

Corus uetus: q̄ ab occidēte flat inter fauoniū & circiū dictus q̄ ipse uetog circulum claudat & quasi chore faciat. hic aut̄ caurus uel argestes dicitur.

Corus dicit & coaceruat nubila.

Corus dī circulsus hoīum cōiunctorū. i. ordo cantantiū: dicitur a cluo is: inde deriuatur chorea.

Corus mēsurā. xxx. modioq̄ q̄ hebraice cora dicitur

Coruus in tutela apollinis cū ab eo missus esset cū cratere ad fontē inueniens ficus nondū maturas expectauit donec maturescerēt unde fit: ut quando ficus non coquantur: bibere non possit: uel quia matrem cotomida asculapii phæbo prodidit ex quo prius candidus est factus niger.

Coruus siue corax Κορῶδες nomen a sono gutturis h̄c: fertur aut̄ q̄ nō prius plene p̄beat escam pul-
 lis suis: dōc̄ uideat similitudinē sui nigri coloris
Coruinus niger similis coruo.
Coruscus.splendidus:uibrans.ide coruscare splē-
 dere.flagrare.
Corruere:simul ruere.cadere.
Corrumperē:frangere.deuigrinare.deuiciare.in-
 ficere morbo.uel malis moribus polluere.
Corruptela corruptio a corumpo.
Cossi uermes in ligno:qui & teredones dicuntur:
Cosmetæ dicunt̄ ornatrix crinium a comando.
Cosmus mundus ab ornatu.Nam cosmos gr̄æce
 ornamentum dicitur.
Cosmopeia:mundi fractura.
Cosmographia:mundi descriptio.
Cosmus fuit unguentarius.
Costæ dictæ:q̄ ab ipsis interiora custodiantur.
Costi gr̄æce dñr:qui in extremis partibus exerci-
 tus maiores creant:dicti q̄ castra ducant.
Costum:radix h̄erbæ.species aromatica.
Cossum:rugosum.contractum.curuum.
Cos cotis f̄emininum est:proprie uero duri lapi-
 des cotes appellantur quasi cautes.
Cotana genus fructuum scilicet nucum.
Cotes:incisio gr̄æce dicitur.
Cotei Κοτῶος ira & Κοτῆώ irascor iracundi.
Cotes pro cautes dicimus.
Cotricula in qua cit̄. unducta collyria resoluuntur
 erat enim lenis.
Cotila:emina.in ezechiel.
Cotilon cyathus.
Coti lunacii.
Cotio ad comminandum.
Coti dicta q̄ ferrum ad incidendum acuat.
Cotis dignitas corporis.
Corizon:rex d̄corum.
Corula est hemina habēs cyathos sex.cote.n.gr̄æ
 ce incisio dicitur.quia igitur a sextario ī duo æqua
 diuiditur cotula dicitur.
Cotyla Κοτύλη coxa.
Cothurnum altum.uel superbia.fastus.
Cothurni tragica calciamenta:quibus calciabant̄
 dicturi in theatro alta uoce similes crepidibus.hi
 calones dicuntur.
Cothurnus uenariū & agreste calciamentū utriq̄
 pedi conueniens:unde siquis duobus discordati-
 bus fuerit amicus cothurnus Κοθορῖος dicit̄.
Cothurnix gr̄æce dicitur hortyx.
Cothurnices a sono uocis dictæ:quas gr̄æci hor-
 tygas dicunt eo q̄ uisæ prius fuerint in orygia:
 cibos gratos h̄nt femina uenenor̄:& hoc aial so-
 lum morbū caducū patitur ut homo.
Couenum:indigestio.
Couium inane uel uacuum.
Chou uinū uel unguētū de coo isula maris ægæi.
Chous est quod cælū continet uniuersa creatura.
Coxæ dictæ quasi cōiunctæ axes.in ipsis enim ca-
 pita femorum iunguntur.
Coxa:semur.perna.

Crabro uermis dictus a cabone: ex quo nascitur:
 idest ab equo.
Cragentes:craciles.
Crapula immoderata uoracitas dicta quasi cruda
 epula: cuius cruditate cor grauatur & stomachus ī-
 digestus efficitur.Est autem uini cibi q̄.
Crapulor aris deponens.
Crapulari.superflue manducare.bibere.inebriari
Crassa:pinguis.sæcunda.spissa.
Crassus:sagina corporis.pinguis.a creando car-
 nes dictus.
Crassor.ris deponens.deprædari infestari.
Crassari corporis ē & saginæ:grassari uero animi:
 & crudelitatis.
Crassator:depredator.latro.
Cras ad tempus futurum ptinet:ex quo crastinus
 na num:& procrastino as.
Crater uas uinariū facit αρωτῶν Κρατῆιν.i.tene-
 re.hic crater gr̄æce latine hæc cratera declinat̄ ab
 accusatiuo gr̄æco.
Crater uel cratera fiala uel uas habens tres urnas.
Crates dicuntur:in quibus lutū pro lateribus cru-
 dis portare solēt dictæ αρωτῶν Κρατῆιν quod
 inuicem se teneant.
Creacræ:tridentes.fuscina. ad carnes decalda-
 ria proferendas.
Crealis:uitreis.
Creantes:graciles.
Creas:agrestes:capræ.
Creas Κρεῖσος gr̄æce latine caro.
Creator a cremeto:quod semen est masculi.
Creare:generare.formare:unde creatura dicit̄ q̄
 quid a deo creatum est.
Creber:frequēs.spissus.assiduus:facit uero crebra
 crebrum & crebrior creberrimus.& crebro aduer-
 bium: idest frequenter.
Crebreo es crebrui:Inde crebresco: idest inotefco
 multiplicor spissor.
Crederē:confidere.sperare:unde credulitas.
Crecian gr̄æci usum dicunt Cressis usio.
Cremare:comburare.
Cremata χρυσῆτα gr̄æce pecuniæ.
Crematius gr̄æce pecuniosus.
Crematimos χρυσαισμός gr̄æce oraculū dī.
Crematescentes:defnientes.
Cremera oppidū italiae ubi trecenti fabii sūt iter secti
Cremetum semen masculi:unde aialum corpo-
 ra cōcipiunt̄.Inde creatores parentes dñr.
Chremes tos gr̄æce latine chremetis & chremis.
 Nā in tos defnētia duplicē habent genitiuum.
Chremes interpretatur diues.
Cremes suspensus.
Cremiū:srixoriū.a cremando.uel qd̄ est aridum.
Cremona urbs uenetiæ in italia.
Cremunia sacrificia immolatio.
Crenis dis proprium nymphæ.
Creperē:spissare.dubitare.
Creperē asper.dubiū.incertū:unde & crepusculū.
Crepidæ genus calciamenti a pedū crepitu dictæ:
 clauī militum:magni subtulares.

- Crepidæ** pauimenta uel ut quidam dicunt calcia menta cōsulentium apollinem. Est autem nomi natiuus singularis crepis.
- Crepido** ide. i. extremitas saxi abrupta dicta q̄ sit abrupti saxi alitudo. est autem ambitus uel sum mitas rei cuiuslibet.
- Crepido** pro ripa. ponitur.
- Crepitaculum** puerilis sonus minute uocis. a cre pitando.
- Crepitare** frequenter sonare. a crepitu.
- Crepitus** strepitus sonit⁹ sonus flāmax a crepādo.
- Crepitalia** i sonitu infantibus sūt: hinc crepūdia.
- Crepo** as: diuidi. cōfringi. uel sonare. crepui & cre pitū facit: inde crepor dictus: qd crepet. i. sonet.
- Crepulus** madidus.
- Cræpule** Κραιῶν ἄλη græce crapula.
- Crepundia** puerilia ornāmēta indicia: quæ expo sitis infantibus adhibentur.
- Crepundia** significant puerorum initia incunabu la. insignia. cunabulum.
- Crepulum** Imber cum graui sono ruens.
- Crepusculum**: dubia lux inter diem & noctē. nam creperum dubium dicitur.
- Cresco** creui & cerno creui: unde cretum.
- Cressa** decreta.
- Cressa** pdigia: taurus quē pasiphæ amauit. i. creta.
- Croesus** rex lydiog: cui de sua felicitate iactāti: so lon sapiens interdixit: non debere gloriari: i cra stino nāq̄ cruce suspensus est.
- Creta** insula græciæ pars quondā centum urbibus plena: hæc ab oriēte finit carpathio mari: ab occa su & septentriōe mari cretico. a meridie Libyco.
- Creta** genus terræ albæ ab insula creta: ubi ē melior
- Cretensis**: de creta insula.
- Creticum** mare: qd pamphiliā & ægyptū ptendit.
- Cercitici** dies iudiciales uel determinatiui apd phy sicos. nam Κριῖνω crino est iudico.
- Cretio**: certus dierum numerus: in quo institutus hæres aut adit hæreditatem aut finito eo excludi tur per centum dies.
- Cretus** participium est procreatus per syncopam quasi natus.
- Creusa** uxor fuit æneæ.
- Crian** species est sententiæ: qñ additur persona.
- Cribalon** græce dicitur acus: id est pui gamentum frumenti.
- Cribrum** dictum q̄ ibi currat frumentū quasi cur rifrugum.
- Cribrare**: frumentū cornere: purgare. exquirere.
- Crimen** a carēdo noīe dictū ut furtum & cætera q̄ non occidunt sed infamant. Inde criminalis.
- Crimina capitalia**: quæ in transitorio igne purga ri nō poterunt: quis apostolus plura commemo ret: nos tñ ne desperationē facere uideamur: bre uiter dicamus. Sacrilegium. homicidiū adulteriū uel fornicatio: falsum testimoniū: furtum rapina Superbia. inuidia. auaritia & lōgi tps iracundia: ebrietas si assidua fuērit & obrectatio.
- Criminor** aris pro crimino inuenitur.
- Criminor** te dicimus: unde criminalia.
- Crines** proprie sūt mulierum dicti q̄ uittis disce nantur. unde & discriminalia.
- Crinilus** fluuius siciliæ.
- Ciriones** quasi currones dicti q̄ discurrāt ab utra q̄ parte labii.
- Crypra** spelunca cuneus uel turba hominum.
- Cryphicus** fraus.
- Cryphia** circuli pars inferior cū puncto: ponit i his locis: ubi q̄stio dura & obscura dissolui nō potuit
- Crissare**: ceuere. clunem mouere.
- Chryse** & argiræ insulæ dictæ indiæ auro & argen to ita abundant: ut pleriq̄ eas aureā supficiem & argenteā habere. prodiderint: unde & dicuntur.
- Chrysanæ** uasa deaurata græce.
- Chrysis** Κρισις discussio uel salus percipienda.
- Chrysibe** in propheta erugo uel rubigo messiū.
- Chrysites** lapis crocei coloris.
- Chrysimon** nota quæ in libro ex uoluntate unius cuiusq̄ ad aliquid notandum ponitur.
- Chrysos** aurum græce.
- Chrysoberillus** lapis dictus: q̄ pallida eius uiridi tas in aureum colorem splendet.
- Chrysolitus** lapis quasi aurum fulget: unde dicit & uidetur e se emittere quasdam ardentis scintil las. Auri color chrysolitus scintillat: uelut clibāus præterdit mores hominum perfecte sapiētium: qui septiformis gratiæ sacro splēndescunt iuba re: omne genus serpentium fugat.
- Chrysolauus** aurata purpura uel purpleum.
- Chrysocolla** dicta q̄ uena eius aurum habere fet tur: foditur ex metallis auri uel æris.
- Chrysocula** lapis auro similis.
- Chrysolausis** aurea die nocte ignea: unde & dicit.
- Chrysofopis** aurum tantum uidetur esse.
- Chrysofossus** purpleus auri color ac flammeus cuius splendor in tenebris flammæ euibrat ocu lis: quæ est perfecta charitas: quam nulla sternit feritas.
- Chrysofossus** indicus est colore porri succum re ferens aureis interuenientibus guttis.
- Chrysofoas** flumen.
- Chrysofossus** lapis quē: lux celat: pdit obscuritas.
- Crispare**: uibrare. concutere.
- Crispus**. clodus. uel curuus.
- Crispus** capillis retortis & retractis.
- Crispido** propiciatorium uel. iiii. anguli altaris.
- Cristallus** glacies græce resplēdens & aquosus co lore traditur: quod sit nix glacie durata per ānos hic & appositus radiis solis adeo rapit flammam ut aridis foliis fulgidum ignē præbeat: nihil alio ud patitur q̄ frigidum.
- Cristallum** genus saxi candidi.
- Cristaticum** genus humi.
- Cristatus**: galeatus. id est zabatus.
- Cristæ** sunt pinnæ super galeam positæ.
- Cristutus** honestus dicens.
- Criteis** Κριθεῖς participium iudicatus.
- Crisis** nomen iudicium significat græce.
- Critici** iudices. nam critos græce latine iudex.
- Crito** iudex morum interpretatur.

Chro flos modicæ herbæ miti odoris.
Crocitare coruorū est proprium.
Crocitus uox corui.
Crocia dicta similitudine crucis.
Crocodilus croceo colore dictus animal quadrupes in nilo in terra & in aquis uiuens longitudine plerūq; uiginti cubitorum. hoc solum ex animalibus superiorem maxillam mouere dicitur similis lacertæ: sed maior ita ut homines māducent huic dormienti ore aperto hyarus ingrediens fauces uiscera dilaniat exitq; uiuus: quod de inferno fecit christus.
Crocomagina confectio expressis aromatibus cronici unguenti.
Crocus dicitur ab oppido ciliciæ qd' uocat' coricium qd' & alibi nascatur: sed nō tantum & tale: ut ibi **Crocus aurei** coloris hēt florē. uñ croceus cea ceū.
Cromō perinthiorum lingua Iunius mensis.
Cromatico: genus musicæ. medium.
Croma τὸ κρῶμα græce uel frōs atrii uel humor unde **cromaticus** dicitur: quia non confunditur uel colorem mutat.
Chronius prolixus corporis morbus. **Chronos** χρόνος. n. græce tempus dicitur.
Cronis nota: tm̄ quæ in fine libri ponitur.
Chronicon græce latine canon tēporaliū regnorū.
Chronica temporum series.
Chronici uel breues temporales.
Cronynion capra canina.
Crotenium oppidū iuxta aretium: inde **crotonite**
Crotos græce pulsus dicitur: hinc **cymbalū crotalū** dicitur a pulsu.
Cruces tormenta a cruciando.
Cruciaris cruce dignus.
Crucior ris uerbum.
Cruciari lacerari uexari.
Crudum: dictum: qd' sit **cruentum**.
Crudeo es dui crudescō.
Crudelis inferiores: fastidiosus in pares. cōtumax in superiores: ingratus in amicū. Impius i parētes.
Crudelis in sanguine dī a crudo quasi cruento.
Cruentatus sanguinolentus a cruore.
Cruor dicitur: qd' diffusus currat. effusus uero **cruor** sit. i corpe uero sanguis. uel a cruditate. Alii dicūt cruorē uictimæ sanguinē hominum esse.
Crumena: sacculus. criminis marsupium.
Crusina sonus musicæ.
Cruminare: ruminare.
Crumicula: qd' accipiūt illi qui uicē in bello seruāt.
Crura sub genua usq; ad talos dicta: qd' his **currimus**. hoc **crus** huius **cruris** tibiæ.
Crusma quasi **crisma**. i. pulsus chordarum.
Crusta superficies panis. hoc **crustum** uel **crustulū** de fragmento panis: hæc **crusta** de fragmentis ligni uel lapidis.
Crustæ uasa cristallina uel tabulæ marmoris.
Crustula: panis oleo conspersus & concavus. a **crusta** diminutiuum
Crustula: edulii genus. uel pars panis: uel placēta.
Crustumū oppidū in græcia. uel fluuius Italiæ.

Crustumia pyra ex parte rubētia a **crustumio** oppido dicta.
Crustumia genus oliuæ: item & uolema: qd' uolā complet.
Crux qd' lata est. significat opera charitatis: qd' lōga est usq; ad terrā: pseueratiā usq; in finē qd' sublimis supernū finē quo cuncta referunt: qd' profunda & i terrā occulta profunditatē gratiæ. uel significat carnis mortificationem cum uitis.
Cubile dictum qd' eo cubamus.
Cubilia corda significat. Aug.
Cubicularius custos cubilis. **Cubicularis** uero lectus cubiculo aptus.
Cubo bas & **cumbo** bis cubi faciunt: sed **cumbo** modo non est in usu: nisi in compositis: inde deriuatur **cubitus** **cubiti**: inde componitur **bicubitus** **tricubitus** **bicubitalis** **tricubitalis**. Inde etiā **cubitus** **bitus**: a quo **cōcubitus** **accubitus**. Cōponitur **accumbo** **occūbo** de. pro. **incumbo**. **suc. trās. recon.** unde **cōcubina**. **Recubo** **succubo**. **secubo**: unde **succuba** p. **cubo** **incubo**.
Cubitus dicitur: qd' ad cibos sumendos huic p. cūbamus: quia in eo est manus.
Cubitus duorum fit palmorum.
Cubitus habet pedem & dimidiū significat operationem. **Cubitus** geometralis sex nostros habet cubitus.
Cubitus dupliciter dicitur: **Vnus** qui naturaliter ad digitorum summam a cubito usq; protenditur quali Moyses arcem mensurauit. **Alius** **cubitus** est qui & maior dicitur: qui brachio extenso toto cubito capiti prælato se esse demonstrat: quo arca noe demetita est
Cubitale muso.
Cubile laesum dicūt: cum duo pene iūctis cubitis pilam feriunt.
Cubia copulorum genera.
Cubio masculus.
Cubos græce latine tessera uel cubus dicitur quæ octo angulis constat undiq; ut hic æq̄līter quadratum corpus ut bis bina bis.
Cucula per diminutionem dicitur a casula quasi minor cella.
Cucullus generis masculini uelamen nigrum uel uelum capitis est.
Cucullus genus uestis monachalis: quam capā dicimus proprium autem pileum.
Cucula auis quæ dicitur **cucuca** a **cuculo** dicta cuius oua fouet: a quibus perimitur.
Cuculus auis abiecta sua obliuiscitur oua: aliena calefacit: pigra ut interdum fame moriatur: dicitur a sono uocis.
Cucuma a sono feruoris dicitur uas æneum in fundo & ore de super coopertum: in quo calefit.
Cucuma noctua: **Cucuma** & **cacibus** a sono feruoris dicuntur: uasa sunt. i. græcis & latinis hæc habentur incertū ē a quibus sint mutuata.
Cucumis uel **cacumer** ntūs huius **cumeris** gñis masculini dicti qd' sūt amari fructus ei'. i. **cucumeres**.
Cucurbita quasi **cucumeris** speciem habet. Est au

- tem calida & humida.
 Cucurbitularis hærba dicta: q̄ odorẽ ex parte cucurbitæ referat: idem camperos græce. Cucurbita unde sanguis dicitur. i. trahitur.
 Cudere cedere facere uel proferre aliquid excludere. Incus inde dicitur.
 Cudo dis di & cusi dicitur cusum: cuius frequentatiuum cuso as facit: ex quo componuntur incuso re cuso accuso excuso.
 Cudere est ferire: unde incus dicitur: quod ibi aliquid cudimus. i. ferimus.
 Cui & huic pro monosyllabis accipiunt metrici: quia genitiuus in ius definẽs una uult superare syllaba suum datiuum.
 Cuius ia cuium denominatiuum est: a quis cuius cui. cuiuscunq; modi qualiscunq; speciei.
 Culcitæ dictæ: q̄ calcentur. i. forciatur plumis.
 Culco nestigio.
 Culeus faccus qui pice & bitumine liniebatur.
 Culeus faccus ab oculendo. i. claudendo dictus. In ipso. n. parricidæ cum simia & gallo & serpẽte iclusi in mari præcipitabatur: ut ipsis contendentibus inter se homo maioribus pœnis afficeretur.
 Culex animal paruum uolatile ab aculeo dictus quo sanguinem fugit.
 Culices non tangunt hominem si absinthium cum oleo coctum superungat.
 Culices centiales.
 Culina latrina.
 Culina uel coquina locus coquendi a coquo dicta q̄ artifex est coquendi.
 Culit. uchæmenter percussit.
 Culmus est ipse calamus cū spica: quia radicibus nascitur dictus culmus quasi calamus.
 Culmen uero summitas.
 Culmina dicta: quia antiqui tecta culmo tegebant inde tecti sumitas culmen dicitur.
 Culminare: culmẽ agere uel accumulare. actiuũ ẽ.
 Culmites: pro diuites ponitur.
 Culpa reatus. offensio. dicta quasi calũnia parata.
 Culpare: in culpam ducere. increpare.
 Culponei: rustica calciamenta.
 Cultelli a cultura dicti: quia ex ipsis putationem. ueteres usi sunt.
 Cultura ab incolendo dicitur. significat factos cultores christi.
 Cultus ornatus. aptatus.
 Cultus religio: quã credentes deo exhibemus.
 Cululli: calices fictiles.
 Culus dictus q̄si currus: q̄ p eũ iteriora discurrat.
 Cum aduerbium potest esse: quando significat: & præpositio quando σ̄ῡ syn. & est copulatiua: ut cum ducibus pugno: & per solam appositionem inuenitur. cum loco eius. semper in cõpositione componitur: ut coniungo. eandem eni significationem habent. nec scriptura multum differt. Antiqui enim per cū conscribebant & m in n & e conuerso: ut cõmunis eundem. Pronominibus præpostera postposita eucletici uice fingit: ut mecum tecum secũ nobiscum uobiscum. Alii
- postposita acuitur ut quocũ quacũ quibuscum.
 Quidam tñ dicunt ideo encliticum eẽ ne si acuetur aduerbium esse putetur.
 Cumæ ciuitas i campania dicta ᾱω̄ο̄ τ̄ω̄ϋ̄ κᾱλ̄ᾱ τ̄ω̄ϋ̄ idest undis quia iuxta mare sita est uel ᾱπ̄ δ̄ τ̄δ̄ῡ κ̄ῡε̄ īϋ̄ pregnãtem esse: quia troiani exeuntes de mari pregnantis mulieris augurium habentes illam ædificauerunt.
 Cumæ cumanus: sicut thebæ thebanus.
 Cumana nomine amalthea una de decem sibyllis quæ nouem libros attulit tarquinio. ipsa ẽ: & cumæa græce quæ quattuor sæculorum ordinationes scripsit.
 Cumeræ: uas frumentarium.
 Cuminũ græce cyminũ latine hærba neutri gñis.
 Cumi interpretatur surge.
 Cumulus acruus mensuræ augmentum.
 Cunabula lectuli: quibus infantes iacent dicta a κ̄ῡω̄ græce: q̄ partui adhibeantur. hoc conabulum idem est & cuna.
 Cunabula: rudimenta. initia. uel panni infantia.
 Cunctari: dubitare. cogitare. trepidare morari.
 Cuncto pro cuncto antiqui.
 Cunctus tantum: inde cuncto aris: & componitur cunctipotens cunctitenens.
 Cuncti: omnes: si simul sunt. quasi coniuncti.
 Cunctalis generalis.
 Cundus: cyphus. datera.
 Cuneus crypta. κ̄ϋ̄ τ̄ω̄ τ̄ω̄ abscondo.
 Cuneus collecta multitudo in unum quasi cuneus dictus: q̄ in unum omnes coeant.
 Cuneus quo aliquid funditur dictus a coeundo uel committendo.
 Cunina paganorum dea cunis infantium p̄posita.
 Cuniculi genus animalium agrestium dicti quasi caniculi q̄ canum indagine capiuntur.
 Cuniculus transitus occultus occulta uia.
 Cunnus est foramen.
 Cupas uel cupos a capiendo dictum: unde caupo Cupes fastidiosus: superbus. cupidus.
 Cupere: quælibet mundana inbianter quærere.
 Abire uero honores petere.
 Cupiditas uel concupiscentia nisi cuius rei sit ad datur: non nisi in malo accipitur.
 Cupiditas est motus animi ad fruendum se & proximo & quolibet corpore non propter deum.
 Cupidus a capiendo multum dictus.
 Cupido cupidinis. masculinum. proprium ẽ dei fœmininũ uero ipsam rem significat.
 Cupidinaris: uoluptarius.
 Cupio pis idẽ dicitur cupidus tas. cupido cupidinarius componit percupio cõcupio & cõcupisco.
 Cupitum: mulieris desiderium.
 Cuple i tectis domo: q̄ copulent in se luctantes.
 Cupressus dicta eo q̄ capite sit pressa. nam caput habet rotundũ: huius arboris fructus dicuntur conii eadem dicitur cyparissus.
 Cupressus y in u apud latinis uersa. Cupressus dicta a puero eiusdẽ nominis: quẽ syluãus amauit.

Cuptare: cupere multum.
Cura ē sine moderatione dicta: q̄ cor urat sollicitudo uero a tēporalibz moderata.
Cur interrogatiuū & relatiuū ē: ut causa ē cur fiat. cui oēs species causarū respondēt.
Curare: sanare. custodire mederi.
Cura appellatiuū ipsius rei: potest tamē & de aliq̄ re itelligi: ut de ea deriuat curiosos. curagrs cura tor. curatio curatura. curialis. componit securus decurio obscurus. tricuriū. dicitur cura q̄ cor agit.
Curculias nauarū suo more uocant funes: quibus in tempestatibus utuntur.
Curculio: uermis frumenti. uel fabarū.
Curcilla opillago.
Cures populi iuxta romam. pluraliter curetes populi pugnaces in creta insula ut Diodorus scribit in sexto historiarum: quos ait primos omnium greges coegisse: aliquaq; mansuefecisse pecora. melis insuper ac sagittandi uenandiq; modū induxisse. perhibent hominum quoq; coetus ad cōem uitæ & legum disciplinā illas instituisse: repisse insuper ensem galeas: accū armis saltandi morem: quorum strepitu per magno Saturnus deceptus est. Aiūt p̄terea iouem clā Saturno ab Rhea matre datū ab iis fuisse nutritum. Et multa de curetibus in creta prosequitur.
Curetes populi feroces in dalmatia.
Curia dicitur q̄ ibi cura de cūctis administratur.
Curia togarū. aduocatio iuridica.
Curiales idem & decuriones dicti: q̄ ciuilia iura procurant.
Curibus: pasuis sabinis.
Curias. atis. sabinus.
Curitius uetustus.
Curicula dñr: quia non stant sed currunt: hæc & tempora dicuntur.
Curriculus & hoc curriculū a curru diminutiua.
Curriculum neutrum: spatium: ad currendū aptum uel ipsum currendi officium.
Curriculo: celeriter.
Curro ris curius currus: unde curriculum curfor curso cursito curulus cruor: unde cruētus a quo crux componitur: occurro inde occurfus similit̄ per. tr. in. l. ex. de. præ. pro. in. suc. dis. con. re.
Curro is curso as & cursito as. frequentatiuū.
Curro ris curi. in compositis uero quibusdam gemi at in quibusdam non.
Curio: præco theatri.
Curiosus: facetus. dicax urbanus.
Curri dicuntur philosophi a curio consule & philosopho
Curis: uirtus. fortitudo. i. de curitis. i. potens regalis. fortis.
Curis hastadicebatur lingua sabinorum.
Curulis sella magistratus uel triumphantium.
Cursus a uelocitate crurum dicitur.
Curules sellæ erant magistratus: in quibus sedētes iura populo dabat: sic dictæ quia apud ueteres consules & prætores causa longiquitatis uel diguitatis per forum uehebantur curulibus sel-

lis insidētes & iura dantes: quæ selle solite erant deferri in curia.

Curfus uel currus quartæ declinationis & curriculum uel curriculum p̄ diminutionem faciunt.

Curfor aris deponens est.

Currus uolubilia tempora significat.

Currus a cursu uel curro dicitur: quia rotas habere uidetur: unde & carrum quasi currus.

Curricula est anicula: quæ alterius filios educat. hæc dicitur linosa uel cucula eo q̄ cuculus dum eius oua sorbeat sua relinquit quæ curruca tam diu fouet: donec extracti pulli eam comedant

Curtus dicitur quasi carens toto uel cauda uide curto as auitatus.

Curtina responsum.

Curtatæ: figure dicuntur semel bisue sic.

Chus filius cham a quo æthiopes geniti sunt.

Chus hebraica lingua æthiopia.

Chusi: interpretatur silentium.

Cuspis una pars hastæ: a cespite dicitur.

Cuspis fœmininū est gladius acutus quasi spica.

Cuso as frequentatiuum a cudo: inde componitur acuso & incuso & excuso recuso.

Custos: seruator. pastor. procurator. hic & hæc custos a custodio dis & custodia.

Cutis est: quæ in corpore prima est dicta q̄ corpori supposita incisionem prima patitur Cutis enim græce incisio dicitur. eadem & pellis.

Cuticula diminutiuum quod antepenultimam producit apud luuenalem. cum bibat æstiuum contracta cuticula solem: canis canicula diminutiuum cuius antepenultimam similit̄ produxit Persius in secunda satyra. Et quid ego. siccas insana canicula messes iam dudum coquit. Idē in tertia. Scire erat in uoto dumosa canicula quæ tum raderet. Martialis quoq; in octauo in craticula produxit antepenultimam. Parua tibi curacuticula sudet ossilla. Acutis componitur intercus: unde intercutaneus uel subtercutaneus. uel subcutaneus cicatrix unde cicatricare.

Cuia antique.

A porrige: dona. uel pro dic. Dabyr oraculū domini quod erat factum in media interiore parte templi: quo erat arca domini. hæc appellabatur sancta sanctorum.

Dabyr interpretatur loquela.

Dabreiamin quod est uerba dierum. idest paralipomenon.

Dabæ populi indomiti.

Dacæ gothorum soboles dicti quasi de gothorū stirpe creati.

Dacy populi scythiæ a dacia regione.

Dacycus. i. traianus imperator: quia dacos uicit.

Dactylos digitus græce.

Dactyli fructus palmarum dicti q̄ similitudinem digitorum imitentur.

Dactylus pes dictus a digito: q̄ a longiori nodo i choans in duos desinit breues. Nam manus. op-

panfa dicitur palma: pendentes digiti dactyli.
Dactylica metra principalia sūt. Recipiūt tñ dactylū spondeum locis oībus in fine trocheum.
Dactylū metrū heroicū dī eo q̄ maxia heroū hoc est uirorū fortium facta canerentur & p̄ælia.
Dactylos genus h̄erbæ idest pionia a similitudine digitorum dicta.
Dacusa ciuitas in cōfinio cappadociæ & armenię haud procul a loco ubi euphrates nascitur.
Dacusata: ornata.
Dadan filius rhegma: a quo gens æthiopiæ in occidente.
Dahæ scotiæ.
Daphinon: hoc est oleam lauream.
Diphnis nomen proprium.
Dagon Idulum fuit in azoto: ubi arca dei capta ē.
Dalida iterp̄tat paupercula uel sicula cōiūx s̄ap̄lonis
Dalmanuta: quod dicitur magedon.
Dalmatia prima puicia gr̄aciæ a dalmatica eiusdē puicia ciuitate dicta. Adhæret aut̄ ab oriēte **Macedonia:** a septētrione mysiæ: ab occasu Istria terminatur a meridie uero hadriatico clauditur.
Dalmatica uestis primū in dalmatia extitit tunica sacerdotalis candida cum clauis & purpura.
Dalum minimū uelū ad nauis proram defixum.
Dalus: ticio gr̄ace.
Damascus urbs syriæ condita & noīata a damasco dispensatore abrahæ perhibetur. hæc antea in oī prouincia syriæ tenuit principatum nondum. n. florebat antiochia laodicia & apamia.
Damascus interpretatur sanguinem bibens: quia ibi abel sit a caim interfec̄tus: absconditūq; in fabulo stuminis.
Damascena arbor a damasco oppido dicitur cuius pomum stomacho mederi probatur. cetera noīa perhibentur.
Dama animal dubii generis.
Damæ animalium genus timidum & imbellē. canes nimium fugiens.
Dama uel damula dicta: q̄ de manu fugiat capra agrestis: genus feræ: capreoli similis christum significat uel lanctum.
Damen danensis: proprium hystorici gr̄aci.
Damium sacrificium: quod in aperto fit: & mulieres faciunt bonæ deæ.
Damnare punire. animaduertere.
Damnum insolita & nobis nescientibus diminutio: iacturam autem scientes & ultro patimur: de trimentum uero leue damnum fit i parte. Varro tñ de lingua latina detrimentum iquit a detritu q̄ ea quæ trita minoris p̄ætiū sunt.
Damon & alpheiboeus propria nomina.
Damocetas: proprium.
Dan interpretatur iudicium aut iudicans: fuit nero filius iacob ex ancilla rachel: de quo rachel domina eius dixit: iudicauit me dominus & exaudiēs dedit mihi illum. De huius genere atichristus est nasciturus.
Dan interpretatur iudicium transiens.
Danai gr̄aci a danao rege.

Danatheton gramon figura plana plano pede in geometria.
Daniel interpretatur iudiciū dei: q̄a inter psbyteros iudiciū dei exhibuit: seu q̄a futura p̄dicebat. hic & desideriorum uir appellatus ē: q̄a panē desiderii nō manducauit & uinū cōcupiscētiæ nō bibit.
Danizo Δανειζω sc̄neror gr̄ace.
Danus sc̄nus lucrū gr̄ace: qd̄ rustice darnua seu sc̄nerator. uel sc̄nus dī sc̄nerator: sc̄neratio.
Danubius germ̄niæ fluuius dī a ui & copia niniū: quibus augetur. Iste est: q̄ in europa plus oībus hēt famam. Idē & Ister q̄a per numeras uadit gētes: mutatq; nomen & maiores uires acq̄rit. Oritur aut̄ germanicis iugis in occidentalibus partibus barbarorū pergens cōtra orientē. Ix. fluuios in se recipit septem ostiis in pontum fluit.
Dapes dictæ dans opes: prisce. hæc dapis huius dapis sed nominatiuus non est in usu frequenti.
Dapes regum: epulæ uero priuatorum sunt.
Daphnis: filius mercurii, formosus puer. primus pastor.
Daphne arbor gr̄ace dicta q̄ nunq̄ deponat uiriditatē. hanc latini dicunt laurē. gr̄aciæ nymp̄ha quæ in laurum fabulose dicitur esse mutata.
Daphilis largus gr̄ace: uel qui satis erogat dapes.
Dardanus ex loue & electra natus a latio in phrygiam profectus: prius ibi regnauit. post quem filius eius erichthonius: deīde nepos tros: a quo troiani dicti sunt. hic aut̄ duos habuit filios illum qui condidit illum: assaracum: qui capyn genuit ex quo anchises pater aneæ. ex illo uero natus Laomedon pater priami.
Dardanus proprium & primitiuum: abutitur tamen pro dardano pris.
Dardanus mons appuliæ.
Dares daretos gr̄ace latine daretis & daris facit sicut omnia quæ faciūt in tos. proprium cuiusdā gr̄aci.
Darius rex Persarū gr̄ace asuerus astyagis filius: qui destruxit imperium chaldæorum cum cyro coguato suo.
Dasia interpretatur aspiratio: ubi h̄ poni debet tali notatur figura uel dasia: idest flatilis. psyllen uero gr̄aci dicunt.
Daticius dediticius pro filiis datus: qui uictus hosti se tradit.
Datiuus castus dictus quia per eum nos alicui aliquid damus: ut do tibi librum: hic & commēdaticius dicitur: quia per illū commendamus: ut commendo tibi hæc rē: uel amicabile quia per illum amicos salutamus: ut uenerabili patri salutem.
Datim per manus.
Datusa cappadocum lingua Ianuarius mensis.
Daucos h̄erba foliis feniculi similis.
Dauid interpretatur desiderabilis seu manu fortis uel misericors.
Daunia apulia dī a dauno rege socero diomedis.
Daustris: pascina stili.
Dauus interpretatur deuius uel dans uiam.
De gr̄aca coni unctio enim significat.

De nō solū to apo significat: sed etiā το ὄρω πῖ πε
ri memoratiuū: ut de p̄ibus orationis. accipitur
ēt pro κατὰ cata locali in cōpositiōe: ut deduco.
est ēt intentiū ut dedo: est priuatiū ut desum.
de quoq; nunc aufert memoratur s̄pius auget.
De ambulare ire.
De ambulatorium: locus ambulandi.
De ambulacra: ubi deambulari potest.
Debellare: depopulari. expugnare.
De bacchatur peragatur.
De bello as actm̄: debellor etiam dicitur.
Debilis dictus q̄ per bilem factus sit fragilis: b. lis
enim humor est afficiens corpus: inde debilitas
& debilitare id est debilem facere.
De bora iterpretatur apis uel loquax. Apis quia
fuit ad bellum promptissima dimicās aduersus
syfaram: quo perempto cecinit cāticum: unde lo
quax dicitur.
Debris fons apud garamantas inuicē in die aestu
ans & frigesens.
Deca gr̄ce latine decem.
Decachordum: psalterium decē chordarū: quod
hebr̄ox̄ est pp̄ numerum decalogum legis.
Decachinnare: deridere.
Decas decadis decenarius.
Decalogus: decem p̄cepta legis. Nā deca decem.
logos sermo.
Decani dicti: q̄ decē militibus p̄ferunt uel clericis.
Decalanzare: cantare cum lætitia.
Decalceatum de calce albatum.
Decantatos. i. centum.
Decapolis regio decem ciuitates habēs: quæ post
uocata est cæsarea.
Decarpit: decrustat. minuit.
Decedere: per mortem exire.
Decem quod gr̄ci deca dicunt numeri a gr̄ca
etymologia dicti sunt q̄ ligent & coniungant in
fra iacentes nūeros. Nā desmos ligamen est.
Decempeda deriuatur a gr̄co decapoda. f̄mini
num pertica mensuralis.
December dicitur quia decimus est a primo men
se & imbribus quibus abundare solet. Decēber
tñ ut uaroni placet a numero dictus est.
Decens: compositus a numero decem. hinc deco
rus & deciblis.
Decennale: bellum decem annis gestum.
Decentarius: ingeniosus. promptus exercitatus.
Decenter: pulchre eleganter.
Decernere: cēsere. definire. cōstituuē. decreui facit
Decerpere de maiori parum rumpere auellere.
Decertare pugnare.
Decet imperlonale uerbum a decus uel decem
deriuatur. i. bene apparet.
Decent cum persona ponit ouidius. Ista decent
umeros gestamina uestros.
Decætero: denuo. deinde. iterum.
Decempoys δεκάπουσ masculinum gr̄ce
latine hæc decempeda facit.
Decidum quod cito cadit. caducum a decidere. i.
de aliquo cadere.

Deci duo fuerunt pater & filius. qui pro ciuibus
' hostibus sua se sponte dederunt.
Deciosi a deciduo dicuntur mures ob paruitatē
corporis: dum nascuntur.
Decipere fallere: inde dicipula deceptio musci
pula laqueus pedica.
Deficere dissentire uel a proposito seiungi.
Declinare: uitare. delinquere. peccare. obtundere
declinare. incuruare.
Declius: inclinatus locus.
Decluere decoriare.
Decolor sine colore. Inde decolare. i. fuscare.
Decolor dictus q̄ desit ei color.
Decor ris masculinū: & est formæ: hoc decus ue
ro ris gloriæ est: & hæc indecor deformis
Dedecor ris corripit penultimam: nam a decus
deriuatur. Inuenitur etiam simplex corripens
penultimam apud antiquos. decoris pro deco
corus rarum.
Decor formæ pulchritudo a decem uel decet: in
de deriuat decorus rarum egregiæ formæ pul
cher inde ēt decoro as. decoratus decorosus.
Decoro as correpta penultima a dec° id ē honorat
Decoquere. i. ualde coquere. conturbare.
Decoctor: deuorator. prodigus.
De contra uideo usu dicitur non ratione.
Decrepitus dicitur senex q̄ morti pp̄ior ad tene
bras uergat: sicut crepulum. alii dicunt q̄ iā cre
pare desierit. i. loqui.
Decruit priū a decerno nis. statuit definiuit. inde
decretum. præceptum. constitutum. apud Dona
tum i andria Ter. decernere ac de magnis rebus
certam proferre sententiam. Idem in ecyra decre
uerim: statuerim & defixerim.
Decretio: dispositio.
Decreta instituta proprie papæ sunt ad discernen
da animi interioris dicta. præcepta uero regum
a precipiendo.
Decudes decuriores.
Deculare. decurtare.
Decumanus limes maximus in agris qui ab oriē
te in occidentem per transitum dirigitur quia p̄
eo q̄ formam decimā facit: sic dicitur: Ager bis
diuisus figuram denarii numeri facit: uel dicitur
a decimo fructu: id est maximo.
Decumbere: infirmari.
Decurio: curialis. a curando ciuilia iura.
Decuriōes dicti: q̄ sint de ordie curiæ uel decani.
Decurio: princeps super. x. homines.
Decuria: numerus decem hominum.
Decuriatum quasi honore curiæ dignum.
Decurata: finita. confecta. a decurso quod tamen est
neutrum.
Decurtas: detrahere. detrūcare. dīminuē adimeī.
Decursare: honorare.
Decus oris neutrum ad gloriā ptinet: idē decoro as.
Decussis. x. assēs generis masculini.
Dædalus Cupalami filius genere atheniēsis a mi
nerua fabricam prius didicisse fertur hic labyrin
thum in creta ædificauit. Inde dædaleus.

Dædalus la lum. id est artificiosus. ingeniosus.
Dedan filius thegma: a quo gens arthiopia: in occidente.
Dedecoris corripit penultimam: Nā a decus deriuatur & est commune: id est homo sine decore.
Dedecet: non decet.
Dedecus: uituperatio: quod sit contra decus.
Dedecorare: id est dehonoreare.
Defecere: tradere. componitur ex de & do as. id e dicitur dedicio: quando uicti hostibus se tradunt spontanea traditione.
Dedicare: deo dare consecrare. deputare.
Dedignari: sperare. indignari respicere.
Deducere: quod didicerat perdere.
Dedititri deditione dicti quondam: dum aduersū populum romanum serui arma sumpsissent cōprehensi stigmatibus affecti sunt. ex his post manumissi propter suppliciorum notas ad dignitatem ciuū romanorum non peruenerunt.
Deducere: diuidere. deportare: tenuādo pducere.
Deduco: de amico pducendo. diduco uero dtraho.
Deductum: gracile. subtile: deportatum.
Deductiua uel pronomina dicuntur. quæ ab aliis deducta sunt. ut quispiam.
Defamare: detrahere. conuiciari.
Defacare: decolare a face purgare: inde defacatū id est sine face uel fordibus purum.
Defeciscor: id est deficio. uincor.
Defectus: tenuis pallidus.
Defectus quartæ declinationis solis & lunæ uarii labores: solis cum inter nos & ipsum luna obicitur. quod nūq̄ sit nisi finita luna. Lunæ uero defectus cum iter solē & ipsam umbra terræ obicit.
Defendere: protegere: inde defensor. patronus. auctor.
Defensores a romanis pontificibus constituti sūt episcoporum adiutores: quibus honores inter clericos sicut & regionariis concedimus.
Defessus: lassatus. fatigatus. a defeciscor deriuat.
Deficere: cessare. inde defecescere defatigari.
Deficio qñ pro relinquo uel desisto ponit actiū est: quando pro defeciscor uel uincor neutrum.
Definitio: pax. fœdus. condiciones. leges. conuenio. Denotio est rei alicuius aqua cōprehensio ex genere & differentiis proprie: ut homo ē animal rationale mortale.
DE DIVISIONE DIFFINITIONVM EX MARII VICTORINI LIBRO ADBREVIATA.
Definitio philosophorum est: quæ in rebus explicandis uel exprimendis explicat quid ipsa res sit. & qualis sit: & quæ admodum mēbris suis constare debeat. Est. n. oratio breuis rei uniuscuiusq̄ naturam a cōmunionē diuisam. ppria significatione concludens. Huius diuisiones in ptes qundecim habent. Prima species definitionis est uisus. i. substantialis: q̄ proprie & uere dī definitio: ut est: hō est animal rationale mortale. sensus: disciplinæq̄ capax hæc. n. definitio p spēs & differentias descendēs uenit ad ppriū & designat plenissime qd sit hō.
 Secūda spēs est: q̄ græce neomatrice dī. latine nō

tio nuncupat: qui in notionem cōi non pprio noie possumus appellare. hæc isto modo sp̄ efficit: hō est quod rōnali conceptione & exercitio pest animalibus cunctis. Non. n. dixit quid est hō sed quæ agat: quasi quodā signo in noticiā deuorato. In ista enī & in reli: quis noticiā rei pferat nō substantia. Illa uero q̄ substantialis ē definitionū obtinet p̄cipatū.

Tertia q̄ græce τῶιο τῆσ latine qualitatiua dicitur: quæ ex qualitate nomē accepit pro eo q̄ quale sit id qd fit: euidenter ostēdit ut illud hō est: qui ingenio ualet artibus pollet & cognitioe reg: aut qd agere debet eligit: aut ai aduersioe qd inutile sit cōtēnit. his. n. q̄litatibus exp̄ssus ac denotus ē hō.

Quarta quæ græce hygraphice latine descriptio notatur: quæ adhibita circuitione dictorū factorūq̄ declarat. Quæritur. n. quid auarus: qd crudelis: quid luxuriosus sit: & uniuersi luxuriosi auari crudelis natura describitur: ut si luxuriosū uolumus definite dicamus: luxuriosus est uictus non necessariis sed sumptuosos & onerosos appetens in delictis affluens i libidine promptus: hæc & talia pro descriptione definiunt luxuriosum.

Quinta quæ græce εὑρημα latine aduerbium dī: hæc uoce illam de cuius requirit: alio imo ac singulari sermone designat: ut conticescere est tacere uel cum terminum dicimus finem.

Sexta quæ græci διὰ ὄρα in nos per differentiam dicimus. scriptores uero artū de eodē & de altero nomināt: ut cum quæritur quid inter sit inter regem & tyrannum: adiecta differentia: quid uterq̄ sit definitur: id est rex est modestus & temperans tyrannus uero impius & inimitis.

Septima quam græci τῆσ τῶρα latini p translationem dicunt: ut illud hitus est quo fluctus elidit: hoc uarie tractari pōt modo ut moueat: modo ut designet mō ut uituperet aut laudet: ut moueat: nobilitas ē uirtutis modorū apd posteros apex ē corporis. ut laudet: adoleſcētia est ius aratis: ut uituperet. Diuitiæ sūt breuis uitæ longū uaticū.

Octaua quæ græci ὁρα τικῆ latini per priuantiā contrariū eius quod dīnitur dicūt. ut bonum est: quod malum non est. Iustum est: quod iniustum non est: & his similia. hoc autem genere uti debemus cum contrariū notum est.

Nonā quæ græce εἰκοςισ latine p quandā imaginationem dicitur: ut æneas est ueneris & anchisæ filius: hæc semper in indiuiduis uerſatur: quæ græci atomos appellant.

Decima τῶρα latini p indigentiam pleni ex eodē genere dicūt: ut si q̄rat: qd sit animal respōdeat hō rem. n. q̄sitam p dīctum declarauit exemplum.

Vndecima quæ græci κα τῶρα latini iuxta rationem dicunt. idem per indigentiam pleni ex eodem genere dicunt: ut si quæritur: quid sit thesis: respondeatur: quis eris: deest: ut artis.

Duodecima τῶρα μοςισ latini par laudem dicunt: ut Tullius pro cluentio. lex est mens & animus & consilium & sententia ciuitatis.

Tertiadecima quam græci τῶρα τῆσ latini ad aliquid uocant: ut pater est: cui est filius: & dñs:

cui est seruus.

Quartadecima dicitur generalis: ut Cicero in rethoricis. genus est qd plures amplectit partes.

Quintadecima *καταλογον τῆσιν μερασ*. Latini secundum rei rationem uocant: ut dies ē sol super terras. Nox est sol sub terris.

Definitiuus status est cum id quod obiicitur non hoc esse contēditur. Sed quid illud sit debitis definitionibus approbatur.

Desit deest: non est: minus est determinat.

Desitetur: negat. abnuuit. dissoluitur euanescit.

Deflauit: defluxit: elanguit cessit:

Deflare: respuere. deiicere. irridere.

Deflagrare: exardere. furorem deponere.

Deflectere: declinare deuertere.

Deslere plorare. euacuare.

Deformis ad corpus: cui forma deest. turpe autē ad crimen uel ad animum refertur.

Deformis cui deest forma. Informis uero ultra formam.

Deformicata arbor defectis astulis.

Defodio dis astiuum.

Defossus transfixus.

Defragrare diuulgare.

Defraudare fraudem facere.

Defresum: detritum. unde adhuc faba fresa dicitur quæ obtrita frangitur.

Destudare: defraudare minuere quo frui debuit.

Defrudo a fraudo componitur au in u mutata si cut claudio includo.

Defrutum: uinum passum & costū dicitur quod coquendo defraudatur.

Defungi: finire. significat liberare.

Defunctorie: transitorie. leuiter.

Defunctorium est quicquid ita dicitur: uel fit ut ad finem alicuius rei spectet.

Defunctus. cōsumptus. priuatus spiritu: idest qui compleuit uitæ officia: quia defungi est ab officio cessare.

Degener qui de genere nobili nascitur & inhoneste uiuit.

Degener commune ē: idest ignobilis impari genere suo generi dissimilis.

Degenerare de suo genere exire peccando malis moribus.

Dexis *Δηξις* morsus græce.

Dego gis gis: componitur ex de & ago: idest uiuo consisto demoror. neutrum est.

Degrathides cælatura.

Degri agri.

Degulator dicitur: quod gulæ sit deditus.

Deicida est: qui deum occidit: sicut homicida qui hominem.

Deierare deos iurare: pro deiurare & male iurare

Deificium: diuinum.

Dechine & dein deinde & deinceps aduerbia sūt temporis uel ordentis sed dehinc proprie de præsentis tempore: uel ordine accipitur: ut post hæc ex hoc deinde colibet alio uel longinquo: ut postmodum dein communiter aut de futuro.

Deiceps autem ab hodie inantea uel denuo uel alia uice: quia hoc fecisti: unde etiam numeri esse uidentur.

Deinitio. denuo.

Deintegro: iterum rursus.

Deimpronso subito.

Dehiscere os aperire: rimis interpatere.

Dehiscēs: apertum hiatu. diffusum. ualde hiscēs.

Deiurat satis iurat. uerum iurat.

Deiurium: iusurandum.

Delapidare. euertere. cōsumere. erogare. uastare.

Delanguere: deflagrare. extinguere.

Delargior commune antiquitus: ualde uel in diuersas partes distribuere.

Delator: accusator eo quod detegat quod latebat aut facultates prodat alienas.

Delecta de multis electa: a deligo gis.

Delectat: placet. cordi est impersonale uerbum.

Delector aris deponens: idest iocundari. gaudere placere.

Delere: diluere. destruere. extinguere.

Deleth littera quarta hebraica. D. interpretatur tabulatum.

Delirus mente defectus. propter ætatē *δωροφου* *ληρυν*: uel qd recto ordine quasi a lira aberrat.

Delirat errat.

Delirat: uanum significat.

Delphica una de decem sybillis in templo delphi cæpollinis genita: quæ ante troiana bella uaticinata est: cuius uertus homerus operi suo inseruit.

Delphica: ciuitas apollinis.

Delphos: locus ubi collebatur apollo.

Delphines fratres fuerunt nobilissimi sub quorū titulo columnæ erectæ erant.

Delphines lupi: qui ex alia parte sunt delphini.

Delphines belluæ mariæ dictæ græce eo quod uoces hominum sequantur: uel quod ad symphoniam gradatim conueniant: quando præludunt in fluctibus præcipiti saltu: tempestatem significant. hi proprie simones dicuntur.

Delphin delphinos græce: latine delphinis dicitur tamen latine delphinus delphini.

Delia: diana a delo insula in qua nata est.

Delibare: degustare: tenuè aliquid facere.

Delibatio: immolatio. parua gustatio: reffloratio.

Delibor: immolor.

Delibare. sacrificare a libo tractū: unde sacrificabāt.

Delibuit: unxit. idem delibitus: p̄fusus bene unctus.

Deliberare. præmeditari. cogitare. retractare.

Deliberatum: statutum. decretum.

Deliberatiuū genus dicitur eo quod de unaquaq; re quod aut debeat aut non debeat. in eo deliberatur.

Delicatus dicitur quod deliciis p̄tus uiuat in epulis & in nitore corporis.

Deliciæ dictæ quod his delectentur homines.

Delicior aris deponens.

Delicius: puer in deliciis matris nutritus.

Delictum: peccatum a delinquo quasi derelictum quia derelinquit officium suum qui peccat.

Delictum est quando mandatum dei non impletur.

- tur peccati: quando fit prohibitum sed indifferēter ponit. Delictum dī quasi derelictū & fit in cogitatione: peccatum uero in operatione.
- Delicuit in liquorem uersus est.
- Deligit probat eligit.
- Delidit ruit.
- Deligare de ferre: quod & dilicare dicebant pro cōmercio litterarum.
- Delimat acuit accendit polit stimulat.
- Delinire placere.
- Delinquere grauius peccare eo quod relinquit dei mandatum.
- Deliquia loca depressa: ubi appropinquatibus gal-
lis sacra quaedam loca occulta romani defoderunt.
- Deliquium defectus defectio.
- Deliquio obliuio.
- Delirare decipere: apud se non esse aliena loqui.
- Deliteo res tui: quod est latere: inde delitescens.
- Delius uares apollo interpretatur: declaratio: idē delia diana.
- Delos insula in medio cycladum sita: dicta fertur: quod post diluuium: quod Ogygii temporibus notatur fuisse. prima apparuisset: Nam delō Δη-
λοῦ græci manifestum dicunt: Ipsa dicitur & or-
tygia. In hac insula Latona orta est uel enixa est
Apollinem & dianam. Delos dicitur ciuitas uel
insula.
- Delta littera apud græcos quarta: quæ apud nos
est d: & significat quattuor in numeris.
- Deltoton signum triangulum.
- Delubra ueteres dicebant tēpla fontes habentia:
quibus ante ingressum diluebant. inde delubra a
diluēdo dicta: Ipsa sunt nūc ædes cū sacris fontibus: in quibus fide & aqua regeneramur. Celubra
a libro. i. rasili ligno uel diluēdis tectis: quia sub
uno tecto multa facella erant.
- Dilubricatum dilaceratum.
- Delumbis sine lumbo. i. uirtute. hic & hæc de lum-
bis & hoc delumbe deludere. Decipere illicere.
- Deluere purgare uel abluere: diluere uero permi-
scere: inde diluuium.
- Demas dis. uinculum.
- Demagis uæhementer.
- Demere detrahere minuere.
- Demersū incisum sectū: defectum uel mensuratū.
- Demens dictus: quod diminutionē mentis habeat:
est autē temporalis: amens uero perpetuus.
- Demetria græce cerealia. Demetrius ergo cerealif
Demetere incidere.
- Demetrius interpretatur nimium persequens.
- Demetiri defecare.
- Demetrios bithyniensis lingua september mēsis.
- Demitere deorsum mittere.
- Demoliri dissipare.
- Demolior: ris communē antiquitus.
- Dæmones a græcis dictos aiūt: id est peritos & re-
rum scios.
- Dæmon græce dī ualde sciens pae scribitur.
- Demonstrare ostendere explanare.
- Demonstratiua pronomina dicta eo: quod habe-
ant demonstrationis significationem: ut hic: ego
tu ille sp demonstrant ille & ipse interdum demō-
stratiua: Interdum etiam relatiua.
- Demonstratiuum causæ genus dicitur: quod unā
quaque rem aut laudando aut uituperando de-
monstrat.
- Demore ex consuetudine.
- Demorari tardare.
- Demortuus: qui ante terminum sui officii: ut con-
sulatus moritur.
- Demo mis p̄si tum interposita p̄ causa euphoniæ
sicut promo mis prompsi promptum.
- Demp̄sit deduxit diminuuit.
- Demulcere oblectare leuigare.
- Dæmulus eiusdem artis æmulator.
- Demū postmodū nouissime iteḡ: maxime uere.
- Demusio dubito dissimulo.
- Demutilare aliquid integrum detruncare.
- Denarius dictus: quia pro x. nummis imputaba-
tur. Denarius hēt siliquas decem & octo.
- Denymphales feriæ erant apud paganos ob ho-
norem nympharum: aquam non licebat induce-
re agris.
- Deniq̄ postmodum postremo nouissime. deniq̄
componitur ex denuo & que.
- Densus factus spissus.
- Densare spissare urgere uelare artare.
- Denseo es & densio as eiusdem significationis.
- Dens dentis masculinū est: idē dentulus & denta-
tus. cōponit edentulus. bidens bidental tridens.
- Dentale pars prima aratri: in qua uomer induci-
tur quasi dens.
- Dentales aures aratri: quibus latior sulcus reddit̄
- Dentes significat uerba maledica uel pricipes pec-
catore: quorū auctoritate quisq̄ de societate recte
uoluentiū præcidit: & quasi incorporatur male uol-
uentibus: His contrarii sunt dentes ecclesiæ: quo-
rum auctoritate in corpus christi transferuntur
quique ab errore gentilium. Dentes dñr quasi ci-
bos diuidentes uel a græco odontes. i. edētes ho-
rum primi dicuntur precifores: sequentes cani-
ni quos collonelos uulgo dicunt: ultimi mola-
res dicuntur. In uiris plures. In fœminis paucio-
res dicuntur.
- Denticare dentes imprimere uel mouere.
- Dentrix genus piscis pro multitudine & grandī-
tate dentium dictus.
- Dentrices lapis ē arboreus: id est succinum: Nam
dendros græce arbor.
- Denuo iterum rursus.
- Denunciare omnibus notum facere.
- Denus nomen pecuniæ: unde nūmus denarius dī.
- Deoda id est diuina.
- Dehonestare conuiciari contaminare.
- Deogratias interiectio computatur sicut pro ho-
lor pro nefas &c.
- Deorsum desursum id est desubter.
- Depactus defixus: quod aliqd conuenit a depacifcor.
- Depalata manifestata.
- Depannare dilaniare de panno rapere.

Depascit: consumit deuorat.
Depasco & depascor passiuum accusatiuo iungit: ut miser depascitur artus.
Depascor a paciscor componitur. Nam corripit pacem conuenio.
Depectio: pacis confœderatio.
Depeculari cœ antiquitus: deuastare: inde **depeculatus** tum: pecora deprædatus. furatus.
Depeculatus est qui prædas exegit. uastauit.
Depeculatio: de publico deprædatio.
Depegisse: deflexisse a pangendo dictū uelut trāf legisse a paciscendo.
Deperco a parco componitur a in e mutata.
Depelliculari decipere a pelliciendo dictum.
Dependere: reddere. pro alio satisfacere. soluere.
Depiasma factura uel ars.
Depilare. deuastare. extirpare.
Depilor te illam rem.
Deperire: turpi amore.
Deligere: perire.
Depygis denaticata. sine natib°. Nam pyga extrema pars corporis.
Deplexit: transuexit.
Deplet: euacuat.
Deponere: commendare soluere dimittere. de sublimi deprimere.
Deponētia uerba dicunt: quæ depouit futuri tēporis pticipiū quæ i dus desinit a significatione passiuæ: ut gloriādus. uel p antifrasi quæ nūq̄ ponit r.
Deponēs uerbū dicit: quæ cum similem habeat positionem cōibus: amē deponens dicitur quasi simplex & absoluta que per se ponit non egēs alterius compositione: uel quod deponat unam significationem: & alteram p se teneat.
Depopulari: uastare.
Depollat: dispollat. detrahit: sed proprie ad purū redigit.
Deportare: de loco ad locum portare. spatari.
Deportatio est cum libertas & ciuitas amittitur & quis exulat.
Deposcere: petere. deprecari.
Depositum pignus. ad tempus commēdatum.
Deprauare: prauē facere. uel de pollicitatione recedere.
Depræcatio est cum & peccasse & consulte peccasse se se reus confitetur: & tamen ut ignoscatur postulat.
Deprecari: mala precando depellere.
Deprecari: ualde preces effundere.
Deprædari: prædas facere. dissipare.
Deprædator: prædo. grassator.
Depreciatus dictus quod non sit aliquo precio dignus.
Depreciari: de precio auferre. deprimere. uilificare.
Depræhendere: pfecte cognoscere. ualde tenere.
Deptimere: humiliari. tribulari.
Depromere: proferre. cantare.
Deptus securus.
Depultus: pro depulsus dicitur.
Depudascens impudens. pudorem deperdens.

Derectum in rectum uadens: directum uero in latere rectum.
Derepente: subito.
Deridere: subsannare. de aliquo risum mouere.
Derigo quæ orta sunt. dirigo cum aliquid ostendo.
Deriuare deducere. deriuo trahere. de uia errare.
Deriuare: de riuo ducere. diuidere. pducere.
Deriuatio fit principaliter tribus modis: litteratura & sensu. ut ab aureo aureus: littera & nō sensu ut a fero fere. Sēsu & nō littera: ut ab uno semel. Itē deriuatio littera & nō sēsu fit sex modis: trāformatione ut a ποισωουσ pes. abiectione idest diminutiōe: ut ab honore honor: adiectione: ut a terra terrenus: formatione uel cōpositione: ut a furca furcifer: mutatiōe ut doctus us ior fit doctor. Significatione ut a formido uerbū formido nomē. Item ad deriuationem cognoscendā cum duæ partes sibi comparant: quæ a qua deriuetur. Sciēdum quæ pars quæ in numero syllabarum creuit ipsa deriuetur. Quæ regula maxime consideratur in genitiuo nominis & in secunda psona uerbi acti uæ declinatiōis: ut facilis a facio cis: a iustus iustitia. Si autem pares fuerit genitiuus & secunda persona uerbi: tūc requirēdus ē intellectus rerum secūdum quæ prius alter: altero fuerit: ut a fumus fumo as: de uticio istud perutile ē scire. quod si nominibus uerba ad hærentia cōsonantem nominis seruat: & nō superent a syllabis genitiui nisi a nominibus quæ declinatiōis. ueniāt primæ quæ sint cōiugatiōis sine dubio magis uerba a nominib° deriuant: ut a spuma spumo as & a mora moror aris: a liber ri libero liber as: miser ri miser feraris. a uigil. uigilo as. ab æstus æstuo as aluxuries luxurio as. formido ar. caligo ppago palpo & idago quæ una uoce nomina sunt & uerba magis nomina a uerbis deriuantur: quia genitiuus eorum uerba superat: Illa etiam uerba a nomini bus traducuntur quæ eis ad hærentia delinūt i coto lo uel lor uel cinor uel cito uel go: ut a faber fabrico as. a debilis debilito as. apulus pulo. a gratis uel grates gratulor: a latro latrocino. a febris febricito. a lites litigo primæ cōiugationis. Si quod autem uerbum nomini appositum ē cōsonante præcedente nō primæ cōiugatiōis illud non ex nomine deductum: sed nominis uidetur eē principium: ut a scribo bis scriba. Ab aduenio ad uena & similia. Ex supradictis igit colligi possunt si primæ coniugationis sunt uerba nominib° ad hærentia tunc multa & numerabilia uerba a nominibus traduntur: pauca uero nomina a uerbis. Si uero secundæ tertiæ uel quartæ sint coniugationis: plurima nomina a uerbis: uerba uero a nominibus pauca traducta. Nā flos floris floreo es deriuatur a superbus superbio bis. & his similia: pauca tamen. Quod si tertiæ sint coniugationis. nomina iterminabilia a uerbis iuenies deriuata uerba uero a nominib° pene nulla. Deriuatiōes uero uel compositiones dñr cum ex una dictiōe alia quælibet formatur uel traducit uelut ab hebraicis a græcis sepæ: a barbaris quæquæ: a nostris ue

- ro q̄ sapiſſime. q̄ ſit aut ex cauſa: ut rex a recte regendo: aut origine. ut homo ab humo: aut a cōtrariis ut lucus a luce. mons a mouēdo aut denominatione: ut a prudētia prudens: aut ex locis q̄ buſlibet uel rebus: ut a thebis thebanus: a mōte mōtanus. a ſilua ſiluanus: a luce antelucanus. De ducitur etiam interdum per imutationum a proprietate ſonorū: quōd facticium dicitur. ut tyntinabulum: turtur: Nam licet nomina ad placitum inuēta dicantur. tñ put placuit. qui inuenit earū dem dictionū originē alicunde traxit. Non enim ſicut latinus hoīem ab humo: ſic græcus antropō ſed quia ſurſum conuerſus ſit dixit Pauca igitur i ueniūtur partes. quæ ſi p̄quiſeris etymologiā aut aptā aut paulo latentē iuenire nō poſſis. Mutat̄ at̄ iterdū litterā & ſenſum: ut ab humo hūaus Interdum uero ſſam & nō ſenſū: ut labo'bas labor eris oleum & oliuum. qñq; ſenſum & non litteram. ut a gramma grammatica: aliqñ uero nec ſenſum nec ſſam niſi forſitā declinationem ſicut in quibusdā græcis ad latinā regulā translatis: ut pater in noſtro eadē uox idēq; ſignificat apud græcos atq; latios: Quæ itaq; a barbaris hebraicis uel græcis ſunt: nō leuiter quam hēant originē diuoſcuntur ut numidia ab icertis ſedibus lingua barbarorum eiſdē dicta mare quoq; amaræ quod hebraice ſonat amarū: deus uero græce dicitur theos ut de dicitur: Quæ uero a noſtris pro dicuntur: a quibus ſiant per etymologiā uerbi ſatis patet. In quibusdā uero per ſæpe latet: ut q̄ a luceo lucerna dicitur quiſ nouit? Nō uero q̄ ab eodem luceo luſcus dicitur: leuiter nouit: niſi quia gentiles ibi ſacrificantes funalia ponebāt: uel qd̄ minime liceat uel cætera ſimilia nobiſq; occulta.
- Derogare:** detrahere. uituperare.
- Deror:** ſeptimus annus remiſſionis.
- Descendere:** de ſurſum uiſum uenire.
- Deſcio minus ſapio deſciui facit præteritum inde deſciſco id eſt deſipio.**
- Deſciuit:** ſeparauit aperuit. deſeruit.
- Deſcribere:** exprimere. formare tractare.
- Deſcriptio eſt proprietatibus quædā informatio rei tanquam coloribus quibusdā depiſtio: ut omnia ſimul ipſi rei æquentur niſi ex genere & diſferentiis fiat.**
- Dæſeuit:** pedem retraxit: ab iracundia lenitus eſt: ualde ſæuit. uel quieuit.
- Deſecari:** occidi.
- Deſerere:** derelinquere.
- Deſertus:** ſedolatus: egenus auxiliis.
- Deſerūt:** dereliſtū dictū q̄ n̄ ſerit: & iō deſertū eſt
- Deſertores dñr co q̄ dereliſtis militarib' officiis euacuātur.**
- Deſes deſidis id eſt deſidioſus: ceſſās ab inchoato p̄poſito. piger: inde deſidia quæ a ſedendo dicit̄**
- Deſidere:** deorſum abire.
- Deſiderare:** auide petere. uel amare.
- Deſiderium eſt rege abſentiū & nondū adeptæ. Cōcupiſcentia utrorūq; amor auiditas.**
- Deſiduus:** diuturnus.
- Deſideſcere:** negligenter agere.
- Deſidia:** ignauia. pigritia corporis a ualde ſedēdo dicta.
- Deſino niſi deſiui:** ceſſare ſignificat refluere. pedē retrahere.
- Deſilire:** deſcendere.
- Deſios perinthior:** lingua nouember' menſis.
- Deſipere:** de ſapientia exire. delirare: uñ deſipico
- Deſirum.** proſperum bonum.
- Deſituata:** delinita forma.
- Deſiteſcere:** contemnere:
- Deeſis græce deprecationes.**
- Deſmo Δεσμω** græce cōiūgere uel ligare uñ decē
- Deſnas denas.**
- Deſolare:** ſolum relinquere.
- Deſolatus:** de ſolo iectus: inops. deiectus.
- Deſor:** diſſimilis forte.
- Deſperatio dicit̄ q̄ deſit ſibi ſpes p̄grediēdi: quia qſq; pctm̄ amat: futuram gloriam nō ſperat.**
- Deſpicere:** contemnere. uel deorſum aſpicere.
- Deſpectare:** frequenter aſpicere. ſine ſpe fieri.
- Deſpicor cōe antiquitus inde deſpicabilis.**
- Deſpina Δεσποινα** græce dominatrix.
- Deſpotes dominatores græce Δις ποτῆς Δεσποτῶν** dominor græce.
- Deſpondere:** ualde promittere.
- Deſpuere:** reiicere.
- Deſponſores:** debitorū expoſitores.
- Deſta:** deguſtata.
- Deſtare:** ualde ſtare.
- Deſto as deſtiri.** quod eſt ceſſare.
- Deſtinare:** inceptare: deſignare. deputare.
- Deſtituere deſerere.**
- Deſtinæ:** furcæ.
- Deſtrictus:** iratus: ſeruus. potens.
- Deſudare:** laborare. deponere ſudorem:
- Deſueta nō aſſueta.** de uſu tracta.
- Deſultores dicuntur q̄ olim prout quiſq; ad finē curſus uenerat: deſiliebat & currebat.**
- Deſtego giſ detexi deiectus:** apertus. publicatus.
- Deterior a bono detractor a malo peior. hic malus ille peior. inde deterio as aui.**
- Deterior & deterrimus a deter. nā antiq̄ a deter ſicut a ſub ſubter. alii a detero uerbo id eſt deſprio**
- Deteſtor cōe antiquitus: id eſt execro. maledico.**
- Deteſtābilis:** extra teſtimonium.
- Detractare:** derogare. deſignari. renuere.
- Detractatio:** aliorū bene geſta in malū mutare. uel minucere.
- Detractor:** qui detrahit.
- Detrahere:** lædere cauillare.
- Detrimentum:** damnum. iactura.
- Detrudere:** excludere. propellere.
- Detruſus:** incluſus. expulſus.
- Deuaricare:** pronehere: diſſimilem reddere.
- Deucalion filius promethei frater pyrthæ uel maritus. duo q̄ i diluuiō a pagāis remanſiſſe dicunt̄.**
- Deuerticula:** ſemitæ peruerſæ a deuertendo: deſſexio deuij in alteram uiam uel dies uertentes.
- Deueho is deuexi deuexū. id eſt declinatū p̄num.**

Denia: loca secreta. quasi sine uia.
 Deus deūcis q & bes dicit dictus q de asse uncia
 minuit id ē undeci ad. i. qui q sic scribit fff. 555.
 Deuoco accuso. de super uoco: deduco.
 Deuorare: consumere dissipare
 Deuoueo es deuoui deuotum: debitū destinatū.
 Deuouere: destinare maledicere. idē frequētatiuū
 deuotare: per furorē maledicere exprobare.
 Deuotio: timor & obseruatio.
 Deus siue dominus dicitur: uel q timeatur a cun
 ctis uel q dominetur omnibus.
 Deus & diuus ita distinguitur: deus semper est. di
 uus uero fit.
 Deus hebraice: latine dicitur timor: q ab omnib^o ti
 meatur: græce theos: qa theoro θεω dicitur ui
 deo: q cuncta uideat: theo θεω quoq dicitur curro.
 qa cuncta percurrat: uide deus dicimus protheos.
 Deuterogamia: secundæ nuptiæ: gamos γάμος
 enim nuptiæ interpretatur.
 Deuteronomiō græce interpretatur secunda lex id
 ē repetitio & euāgelicæ legis pfiguratio quæ sic
 ea habet quæ priora sūt: ut tñ noua sint omnia q
 in eo replicantur.
 Deuterolis græce nouitas. deuteris renouatiōes.
 Deuulgare: publicare. propalare.
 Dexia. Δεξια græce dextera.
 Dextranx uel decunx aictus qa decem uncis stet
 uel constat: qui q scribitur. 555.
 Dexter: propitius. propei. fauens: facitq dextera
 dexterum.
 Dextera manus dicitur a dādo uel quasi dans ex
 tra: ipsa enī pignus pacis datur ipsa fidei & salu
 ris testis adhibetur.
 Dextera a dexia græco deriuatur.
 Dextra significat fauorē & propitiationem. Aug.
 Dexter dexteri & dextrini: nō & a grō fœmininū de
 riuat dextra & dextera: sicut liber liberi libera.
 Dextri dicuntur passus mēsurandi apud quosdā.
 Dextralia: brachialia. genus ornamenti commune
 uiris & fœminis: aute manichas portant iungū
 tur uno clauo.
 Dextrariola: armilla.
 Didis e undē significationē habent. & sunt separa
 tiuæ: ut diuiao diutrahō: qd dia apud græcos fa
 cit. Sciendū tñ q dis tūc pponit: quādo legi. c. f.
 p. s. t. uel. i. conionās: ut diicūbo differo disipito:
 disferio. diutrahō disūgo. Aliis tñ qd qd cō
 sonā: bus di pæponit. ut diduco. dinutro. & di
 gero. diluo: & ubiq di producit: excipit dirimo
 & disertus.
 Dia generosa. dio. Διο græce duo.
 Dia per uel propter.
 Diaberes passio similis hydropi.
 Diabolus hebraice dicitur deorum ruens.
 Diabolus criminator.
 Diacalon frequēter surgētes & sedētes in poplite:
 Diacodion dicta q ex codia idest papauer fiat.
 Diacon græce: minister idest diaconus.
 Diaconium græce ministerium.
 Diathece Διαθηκη testamenta.

Diadema uitta capitis regis: specialiter ē gestamē
 regii capitis:
 Diadema ornamentū capitis matronarū: quod re
 tro astringit: & ex inde dī græce q pliger: fit autē
 ex auro & gemis contestū: & circūactis extrema
 tibus retro astringit.
 Diaphne uesciæ passio ex urinæ frequēti dimissio
 ne: nihil enī tenet.
 Diaphonia organum dicitur.
 Diaphonia uoces discrepantes.
 Diaphoros græce differens.
 Diaphoresis per quam fit differentia.
 Diaphoreticum idest cardiacum.
 Diagonum linea ducta ab angulo i angulum sic
 Diagnosticon græce cognoscentium.
 Dialabis cōstitutum imperatorum siue diathete.
 Dialectica est disciplina ad discernēdas rerum. cau
 sas. intellectum mentis acuens. ueraq a falsis di
 stinguens: dicta q in ea de dictis disputetur. nā
 ἀεξισ græce dictio dicitur.
 Dialyton uel asyntheton. i. solutū est figura quæ
 sine coniunctionibus effert: ut neminus uidi
 mus placuit.
 Dialogus duorum disputatio uel plurium. Nam
 dia duos: logus sermo græce interpretatur disputatio.
 Dialogus capituli dictio delectabilis.
 Diamoron a succo myrrhæ dicitur: ex quo conficit
 Diameros persona comica mitrata.
 Diameros psona de diebus biduum.
 Diametros generis fœminini.
 Diametrus circuli recta linea p centū ducta in du
 as æquales ptes circulum diuidens sic.
 Dia localis ppositio per significat: ut Διαπενω dia
 reno græce idest perumpo uel duo uel de uel
 trans uel iter ut diarenas Διαπενωσ interrūps
 Diastoros: internuncius.
 Diacorema: intercapedo.
 Diastema: interuallum.
 Diaconizo: transueho.
 Dia græca ppositio p casuali accipit: ut est ppter.
 Dianoeas idest sententiæ.
 Diapason musicæ artis symphōia: constat ex quinque
 tonis & duobus semitonis idest de diapete & dia
 tesserō. dicit uero diapason de octo: quia octo
 uoces habet.
 Diapason interpretatur de oibus quia omnes habet
 uoces: uel qa cithara atiqua octo habet chordas
 Diapente symphonia ē quæ cōstat ex tribus tonis
 & semitono: habet autē quinque sonos inde & dicit
 Diaplosiono idest dupla ppositio.
 Diaphonia idest dissonantia.
 Diaporelis idest ad dubitatio: ut quo me uertam
 neltio
 Diapsalma scdm quosdā hebraice intepretatur fiat
 græce uero significat interuallum psallendi idest
 disunctio uocū: ubi quædā requies distinctæ cō
 tinuationis ostenditur.
 Diapsalma in hebreo sella hoc est semp & iugi
 ter. Item & diapsalma: quod est pausatio.
 Diapsalma significat interuallū: ut tamen psalma

- sit quod psallit: & significat qd illa qbus interpo-
 nitur sunt sempiterna. Diapsalma: conuerso sen-
 suum. uel personarum.
 Diaquili dii inferi. Aglos eni nigros dicebat atiq.
 Diarium cibus unius diei.
 Diameron biduum.
 Diaschizo διασχιζω græce diuido.
 Diarrhoea διαρροια lysteria.
 Diarrhoea iugis uentris cursus quotidianus.
 Diastimos figura ea quæ magna sūt uerbis miuit
 aut minime extollit.
 Diastimos eleuatio uel impressio: cum quæ ab ad-
 uersariis dicuntur dissoluimus.
 Diaspermaton dictū: qd ex sēminibus componit
 Diastasis græce dissensio animæ uel seditio.
 Diastema interuallum uocis spatium ex duobus
 uel pluribus sonis mutuatum: uel certe tractus pro-
 nunciationis.
 Diastole idest distinctio dextra pars circuli. quæ
 supposita uersui contraria separat.
 Diastole græce latine interdictionem. est aut nota ad
 pedem litteræ posita: quæ male cōiuncta separat
 ne puer legens erret.
 Diastolen græci dicunt discretionem.
 Diatesseron symphonia cōstat de duobus tonis &
 semitono. habet uero quattuor sonos: unde dici-
 tur diatesseron idest de quattuor sonis.
 Diatyposis est descriptio: cum rebus psonisq; sub-
 iectis formasq; & habitus attribuimus.
 Diatyposis græce expositio.
 Diati græce ppter quid. Dioti relatiue causatiue
 quoniam. prius.
 Diatome idest media sectio.
 Diatonium tertium genus musicæ durum.
 Diatrihæ: dissensionem uel disputatiōem siue locus
 conflictus: ubi discunt discipuli.
 Diatritum idest abstinentia tridui ad cognitionē
 febrium.
 Dibulatio designatio.
 Dico as caui p nultima breui ad dicationē diis do-
 na confero: deo cōsecro. Dico uero dicis penulti-
 ma pducta idest loquor.
 Dicax: loquax: urbanus q uerbis bene loquit.
 Dicibile est quicquid uerbo nō aures sed animus
 sensit: & de ipso animo tenet inclusum.
 Dicit q semel nunciat. dico græce λεγω.
 Dica charta a dicendo.
 Dico cis: inde dictum deriuat. i. dictio rationis.
 Dicax cis: dica dica: dicto as: a quo dictio as dicta
 men: dictator dictatoriū dictatura cōponit addi-
 co iter dico dedico prædico iudico condico.
 Dico cas cōponit inde ab dico cas: prædico cas: de
 dico cas: indico cas: uendico cas: uindico cas uidi-
 ca. Index indicium: maledicus causidicus ueri-
 dicus falsidicus oium penultima longa.
 Dicio p c solam potestas conditio imperium.
 Dictio uero per et pars quælibet orationis ut no-
 men & uerbum.
 Dichis græce latine fortitudo.
 Didux uocabitur antichristus: cuius numerus est

- dclxyi. per litteras græcas
 Dichos δικωσ bifaria.
 Dicolos duorū membrorū diuersitas. Dicendi tria
 sūt genera: dramaticon. exagematicon: micton.
 Dichroz. idest breues longæ bitemporæ.
 Dictæi dicuntur cretenses: nā dictæus ē mons cre-
 tæ aut in quibus dictamus abundat.
 Dictatura ultima potestas imperatoris censoris.
 Dictatores: quinto āno post reges expulsos: roma-
 ni aduersus generum tarquini creauerunt. hi qu-
 quennii temporis imperio utebantur.
 Dictatores dicti quasi principes & præceptores: un-
 de & edicta dicuntur.
 Dictæus mons cretæ: unde dictamus dicitur.
 Dictamus hoc ē pulegium agreste uel polegium
 martis: quia tæla excutit. dictus a dictæo monte
 cretæ: qui similitudinem habet polegii.
 Dictum dicto as: dicturio.
 Dictus participium pro dictatus.
 Dictyma dicitur diana a græco δικων: idest ræ-
 te quia sit dea uenatorum.
 Dicubilis loquens.
 Didascalus græce magister. doctor.
 Didascalium magisteriale.
 Didascalicon doctrinarum.
 Didens firmus robustus ingens.
 Didonens uiuax ualens.
 Didyma mons phrygiæ insula.
 Didymaonea artes quas didymaon fecit.
 Didymus græce thomas apostolus dictus ē: quia
 diu hæsitauit in fide.
 Didymus græce simillimus scilicet dñi uel dubius
 Diditur: diuulgatur: diffamatur.
 Dido beli filia de phœnicia fugiēs pigmalionem
 fratrem suū: qui sicheū maritum suum interfece-
 rat carthaginem in africa condidit.
 Didomi διδομι græce do.
 Didrachma duæ drachmæ uel mensuræ sex scrup-
 puli.
 Didragmaton: genus poematis in quo poeta nū-
 q loquitur: sed personæ subintroductæ
 Diducere: diuidere.
 Diecula diminutiue parua dies.
 Diennium: biennium.
 Dies dñr a diis: quorū noia romani quibusdā syde-
 ribus sacrauerūt. uel q discer at lucē a tenebris.
 Dies inde deriuant diecula die scit: diare diurnus
 diuturnus. nitas: diutius diutissime cōpōit me-
 ridies redimo dispiter hodie hodiernus quoti-
 die quotidianus. pridie perēdie postridie: biduo
 biduāus. triduo triduāus: die & nocte: aut intel-
 ligitur sine intermissione. aut i læticia & tribula-
 tione. Aug.
 Dies significat cōtinationē: aut p tēpore ponit.
 Dies significat xpm. spūs spūalem Aug.
 Dies inchoat secūdū ægyptios ab occasu solis: se-
 cūdum persas uel chaldæos ab ortu. Secundum
 athenienses a sexta hora diei. secundū romanos
 uero a media nocte incipiunt & galliciniū gallo-
 rum est: quorū uox diei ostendit præconium.

Dies legitimus. xxiiii. horarū ē usq; dūdies & nox spatium suū pficiant id est ab oriēte ad occidentem: & iterū ad orientem. Abnsiue tñ unius diei dicit spatium solis ab oriente i occidentē. uocat autem dies a parte meliori.

Dies fasti dñtur: qbus ius fas. Nefasti qb' nō fas

Dies feriales i quibus res diuina fit: & abstineri a litibus conuenit. Profestis hi sunt contrarii. Atri dies q cōmunes dñtur. Syderales: qb' sydera mouent. & a nauigatiōe hoīes excludunt.

Dies pro tempore melius fœmininum dicit: licet masculinū reperiat: nam de tertio die tñ masculinum utendum est: Sei.

Dies in singulari masculinū & fœmininum. i plurali masculinum tñ: & masculinū certū tēpus significat: fœmininum aut ē incertum tempus significat. ut longa dies pro tempus.

Dies is est spatia quēdā & deductiones modulādi

Diesum ueteres uocabant semitoniū. nunc uero sonū semitonia minore.

Dies s medietas semitonia.

Dies is certa subductio uocum: qñ antiq aliquid de integro tono diminuebāt: qd fiebat solū i pro ductione quattæ uel quintæ uocis ad aliam.

Dies piter: diei pater. Iuppiter. huius dies piteris & dies piteris.

Diæreses: sectiones:

Diæresis: discissio syllabæ unius in duas.

Diæro: diuideo græce.

Diæra obseruantia legis & uitæ uiuendi regula.

Diæta uitæ usus uel ordinatio cibog: medicina stituta: quid ægrotus debeat obseruare.

Diæti regulares.

Diceusis disunctio dicit.

Differentia est q' de pluribus specie differētibus in eo quod quale sit in substantia prædicat.

Differre: dilatare. i posterum dimittere.

Difficile: arduū: asperum.

Difficuler: raro: tarde.

Diffiretur: negat. abnuuit: cōtradicit: re clamat: desit: diffutat: disceptat.

Disfriscit dissoluit. aut marcescit. languet: arefcit.

Diffudere: dilacerare: dispgerere: impartiri: alloqui.

Dignamus secundæ uxoris maritus. uel duæ.

Digamix: secundæ nuptiæ.

Digama: figura dicta q' duas habeat gāmas sic F

Digerere: dispōere. collocare. cōsūere: exprimere.

Digestum. ordinatum: expositum: exhalatū.

Digitamentis id est liberis pontificalibus.

Digitabulū: digirum.

Digitus dicti quia decem sūt: uel quia decēter iūcti sūt. primus dī pollex. q' inter cæteros polleat. Secundus dicit salutaris uel demonstratorius: quæ eo salutamus uel aliquid demonstramus. Tertius i pudicus. q' p eum pbr i sectario plærūq; exprimitur. Quartus anularis. q' i ipso anulus gerit. Idē & medicinalis: q' eo tāta collyra a medicis colligūtur. Quintus auricularis: q' eo autem scalpimus.

Digitus minima pars agrestium mensuræ. habet grana ordei quattuor.

Digitus significat spiritum sanctum uel eodē repletos. Aug.

Digna: urina.

Dignitas ē alicuius hōesta auctoritas cultu honore uerecundia digna.

Dignitas decus nomē. laus. gloria. sūmus honor

Dignor aris cōe antiquirus pro digno.

Dignari id est dignū habere. inde deriuat dignus gnior simus: dignatus dignatio dignitas dignāter cōpōit' dedignor idignor idignus cōdignus

Dignū: æquum. congruum: competens.

Digressi: ab inuicem separati.

Dii uel dei quos pagani deos asserūt homines oli fuisse pdunt: & p uniuscuiusq; uita: a suis post mortē coli ceperūt apud ægyptū. Isis. apud cretā iuppiter. apud mauros uiua. apud latios faunus apud Romanos qrinus: apud athenas mierua. Apud samum Iuno. paphon uenus. apud lemnō uulcanus. apud naxō liber: apud delō apollo. In quorū etiā laudes poetæ carmina cōponētes i cælos eos sustulerunt. Nā quorundā adinuentiōes artiū & cultū peperisse dicunt ut æsculapius medicinā. fuerūt etiā uiri sortes: aut urbium conditores: quibus mortuis homines q eos dilexerūt simulacra finxerūt: ut haberent aliquod ex imaginum contemplatiōe solatiū: sed paulatim hic honor psuadētib; dæmōis ita i posteros irrepsit ut quos illi p' sola nominis memoria honorauerunt. successores deos existimarent atq; colerēt.

Dilapidare: errogare. despicere: pdigere. sternere lapidibus.

Dilapidata: lapidibus strata uia.

Dilatare: differre. prolongare.

Dilatatus: diues factus.

Dilatator: qui differt. delator qui profert.

Diligere: amare. duos ligare.

Dilectio dicitur q' duos in se liget: nam dilectio a duobus incipit: quod est amor dei & proximi in bonis tantum accipi solet.

Dilema græce cornutus: syllogismus latine.

Dilibuit unguento unxit. per di scribitur.

Dilibuntur: unguuntur oleo.

Diligare probare.

Diligentia est quarta conseruatio suorum.

Dilituit latuit: inde delitescere latere.

Diliophō dicit' ibis quasi dilla Δειλιαφιων ophi on: id est formido serpentium.

Diluuium: dictū q' omnia aquis delect. Primum diluuū fuit sub noe toto orbe. Secundū in achæia iacob patriarchæ & ogygi temporibus. Tertium in Thessalia Mosæ uel amphionis temporibus. qñ maiorem partē populi assumpsit paucis p refugia montium liberatis: maxime in monte parnalio: cuius circuitu deucaliō fugit cum pyrha.

Diluuium græce cataclismus latine tempestas.

Diluere: permiscere: unde & diluuium.

Diluere: diligēter purgare: & multū lauare: tēpare.

Dilucide: diserte plano sermone. euidenter.

Diluculo dictū quasi iam incipiens parua diei lux i. aurora. aduerbium temporis. Diluculum uero

- nomen est. i. aurora.
 Dilucula: scit. dilucescere incipit.
 Dimensio: largitio. distributio.
 Dimensus: separatus: mensuratus.
 Dimetiri: largiri. diuersis mensuram tribuere: diuidere. efficere. separare.
 Dimicare. armis pugnare.
 Dimidiare: diuidere: medium efficere.
 Diminutiuum ē: quod diminutionem sui primitiui absolute demonstrat: ut rex regulus. i. paruus rex. Deriuantur plerumque ab appellatiuis. pauca a propriis: ut Sergiolus. antoniafter & seruant genera primitiuorum plerumque: præter ranunculus statunculus: canicula & scutula & scutella quæ fillum. pistrilla: aculeus. anguilla: ungula nubilum pannicula: glandula: ensicula. betatius Maluatius.
 Dimouere: disiungere: diuidere deducere.
 Dimus. bimus.
 Dynamedia potestas hæbarum: id est uis & possibilitas. Nam in hæbarum cura uis ipsa dynamif $\Delta\eta\eta\alpha\mu\iota\sigma$. unde & dinamedia nuncupatur: ubi eorum medicinæ scribuntur.
 Dina: proprium nomen filia Jacob.
 Dina transfertur in causam. Jurgii enim in sichimis causa extitit.
 Dindyma mons phrygiæ. pluraliter declinatur.
 Dinumerare. diligenter describere. numerare.
 Dicæosyne $\Delta\iota\ \kappa\omicron\epsilon\iota\omicron\sigma\eta\eta\eta$ græce iustitia.
 Diocesis $\Delta\iota\omicron\iota\kappa\eta\sigma\iota\sigma$ græce gubernatio: & hoc nō secundum proprietatem uel potestatem: sed secundum affectum.
 Dicein $\Delta\iota\omicron\kappa\eta\iota\eta$ consecrari.
 Dioclis: qui docet. doctor.
 I. yo $\Delta\eta\omicron$ græce duo.
 Diomedem pagani deum asserunt: cuius socios i aues conuersos ita se ludificare dicunt. ut suis id est græcis colludant: alienos uerberet: & ad templum diomedis rostro aquam portent. sed hoc fingunt uel si aquam portant uel tale aliquid ludificationibus dæmonū sit: qui eos a ueri dei cultu abstrahunt.
 Diomedæ: aues diomedis græce dicuntur herocios.
 Diomedis urbs in apulia.
 Diometria dispensatiua ordine sapienter disposita scientia est.
 Dione proprium matris ueneris. & pro ipsa uenus.
 Dionæum uenerium una cycladum.
 Dionysia liberalia græce sacra liberi.
 Dionysia gemma nigra mixta notis rubeis
 Dionysius byzantinorū lingua february mensis.
 Dios græce latine dicitur Iouis id est clarus. dios nouember mensis lingua macedonium.
 Dios mensis martius bithyniensium lingua.
 Dioscoria urbs colchorum: quam amphitus & circius aurigæ castoris & pollucis condiderunt: & ab eis nominauerunt. Nam græce dioscorig castor & pollux dicuntur.
 Diota uas habens duas auriculas.
 Diouolares: nihilum meretrices parui stipendiū uel diuolæ
 Diotrepes: hæresiarcha interpretatur speciosus insulsus: uel decor insaniens.
 Diple nota quam scriptores apponunt in libris ecclesiasticorum ad separanda uel demonstranda testimonia sanctorum scripturarum.
 Diplepenstichon. id est cum geminis punctis.
 Diple superne obelata ponitur ad cōditiones locorum personarum: ac temporum mutatas.
 Diple obolismene interponitur ad separandos in comædiis & tragædiis periodos.
 Diplazo $\Delta\iota\omega\ \lambda\alpha\ \omicron\ \omega$ græce duplico.
 Diplomafarius: duplicator.
 Diploys græce: dupla uestis: sagum.
 Diplosa: diuisa: separata.
 Dipodia tertia pars heroici uersus: quæ constat duobus extremis pedibus dactylo & spondæo.
 Dipodium duobus assibus constans.
 Dipodius quasi duo pondera: id est libræ. Nam pondus abusive una libra est.
 Dipas serpens exiguus intolerabilis. lucanus hic dipas siti interficit.
 Diptica: tabellæ: quibus corruptores amorem suum inscribunt puellis.
 Dipticon græce duæ tabulæ.
 Diphthogus græce dicitur cum binæ uocales iunguntur. Nam diphthongus est sonus: & singulæ uocales suas uoces habent.
 Diptota nomina dicta quæ tñ duobus casibus declinant: ut tabi tabo. Nam di græce duo ptos casus.
 Dira: aspera. amara. execranda.
 Dirce fons est thebis: & ciuitas quæ cadm' cōstruxit.
 Directum eo quæ in rectum uadat.
 Disiunctum: diuisum.
 Diræ deæ pœnarum dicuntur ultrices.
 Diripere in diuersas partes rape: uastare: diuellere.
 Direptio: separatio discordia: discidium.
 Dirimere: diuidere. detrahere: separare.
 Direptum: disiunctum. ablatum.
 Dirigo gis direxi directum: cōponit ex di & rego.
 Dirimo mis diremi diremptum: componitur ab enno emis & di interposita r uel diruo ris.
 Diripo pis diripui direptū cōponit ex di & rapio.
 Dirigeo es dirigui dirigere obstupere.
 Dirimitores erant: qui iustitia populi in tabulis scripta reparabant.
 Diritas: feritas adiro.
 Diruere: dinumerare.
 Diruiores: diuiores.
 Diriuata: digesta. separata.
 Diruatorium: locus contubernii.
 Dirocheus duplex refectio interpretatur. de ueteri scilicet nouo testamēto quæ librū fecit sedulius.
 Diruere: destruere. euertere.
 Dirutus: eiectus.
 Dirumpo: dispergo: dilacero. dissipō.
 Dirus dicitur quæ diuina ira in id actus: asper atrox detestabilis.
 Dis græce bis latine.

Dis: diues. opulētus: hic & hæc dis hui⁹ ditis: hoc dite debuit dicere: quod singulare neutrum nõ est in usu: sed pluraliter ditia. hic dis ditis proprium ἰ. π λ ο υ τ ο σ.

Discere cognoscere: discit qui non noscit: docet uero qui nouit.

Discedere: per diuortium recedere. separare.

Disceptat: contendit. disputat. usurpat. iudicat:

Discepit: diuisit.

Disceptrus: diuisus: scrutatus.

Discernere: in duas partes diuidere. diiudicare.

Discerniculū: ornamentū capitis uirgialis ex auro

Discerpere: dissipare mēbra lacerare diuellere ex dis & carpere.

Discessio: diuortium.

Discinctus: remissus. incompositus.

Discingere: deligare.

Discidium: euersio: separatio: diuortium. dictum cum quis a pacto discedit.

Discindere: diuidere. perfringere.

Disciplina ē præcepta quibus acceptis id quod desideramus implemus.

Disciplina a discēdo dicta: uel quia addiscitur plena: & agit de his quæ aliter euenire non possit. **Arts** uero etiam de his quæ aliter se habere possunt.

Disciplinæ liberalium artium. vii. sunt. prima grāmatica: id est loquendi peritia. Secunda rhetorica. quæ propter nitorem & copiam eloquentiæ suæ maxime i ciuilibus quæstionibus necessaria æstimatur. Tertia dialectica cognomēto logica quæ disputationibus subtilissimis uera secernit a falsis. Quarta arithmetica. quæ continet numeroꝝ causas & diuisiones. Quinta musica: quæ in carminibus cantibusq; consistit. Sexta geometria: quæ mensuras dimensionesq; complectitur. Septima astronomia quæ continet legem astrorum.

Disciplina est quarūcūq; rerum scientia. Aug. Inde disciplinatus aut disciplinatus: id est doctus.

Discipulus: qui disciplinam discit.

Disciscere: disungere: discuntire. discrepare. discere. destituere.

Disciuit: dissensit.

Disclusum: diuisum. dimorum.

Disco posco compesco: quis inchoatiua non sint: tamen quia eiusdem sunt formæ: deficiunt in futuro infinitiui'pris.

Discophorus: discoopertus: discūferens.

Discolus: difficilis aut moralis in disciplinatus a scholis dicitur. uel a dis & colere.

Discolor alium colorem habens mutatus a primo colore.

Discordare: diuersum cor habere dissentire.

Discordatio: disputatio.

Discordia: dissensio. diuortium.

Discerno nis discreuitum. distans dispersū. diuisū

Discretio: discussio quarūlibet rerum cōsideratio ad quid tendant.

Discrepare: discordare. differentiam habere.

Discrimen: periculum. distantia. labor a discernēdo: quod aliquando duarum rerum separationē

ostendit: quæ coniunctæ esse possunt: ut in ornamentis mulierum: unde discriminalia dicuntur. **Discrimina:** discrepantiæ. chordæ dissimiliter sonantes.

Discriminare: diuidere: intersecare discernere.

Discriminator: discretor.

Discriminalia mulieræ capitis ornamenta dicta quæ caput mulieris a uiro discernunt uel crines.

Discus antea scutus a specie scuti. unde & scutella post discus uocatus est. quæ de eo escas apponant a quo discumbentes dicti sunt.

Discus dicitur dans escas id est ferculum: missoriū uasculum.

Discus ludus plumbeæ scutellæ.

Discutere: examinare. disungere perquirere. componitur ex dis & quatio tis.

Discussum: iudicatum. diuisum.

Disdiapason: symphonia ex duobus constat diapason.

Dissentire: discordare. disconuenire: inde dissentatio.

Dissensio: separatio discordia.

Disseptum: intestinum: quod discernit uentrem & cætera intestina a pulmonibus & corde.

Differere: exponere declarare. eloqui lucide.

Disertus eloquens. facundus: doctus.

Diserte. lucide. distincte.

Dissidere: discordare. ex dis & sedeo.

Dissidens: discrepans: absurdum discordans.

Dissicio. cis. dissicci dissiectus: disperdere: dissipare diuellere.

Disiunctiuæ coniunctiones dictæ: quia disungunt res uel personas.

Dissilio lis dissilui: dissilire: discedere. crepare i diuersum cedere. rumpi. discrepare.

Dissyllaba: pars duarum syllabarum: ut musa.

Dissimular: qui quod scit nescire dicit. quod scio dissimulo: nescio quod simulo.

Dysenteria ulceratio intestinorum eorum: qui primo solutionem uentris passi sunt: græce diuriū dicitur.

Dysme δυσμη occidens.

Dissipare: destruere. euellere. componitur a dis & sape. uel separatio.

Dissiquidus: dies præcipuus. clarus

Dissituit: latuit.

Dismirando: emirando.

Dissoluo uis uit ui dissolurus: quaffatus. fractus.

Dissologia: duplex locutio.

Dissociati: diuisi.

Dissortes: diuisi.

Dissonum: peruerse sonans. dissimile.

Dissonare: dissentire.

Dispages: genus serpentium.

Dispalatum: diffugatum.

Dispar: dissimile: discors: discrepans.

Disparare: separare. disungere.

Disparile: dissimile.

Disparilitas: inæqualitas.

Dispectare: despicere.

- Dispendium:** damnum detrimentum.
Dispensare: distribuere. regere.
Dispensator: cui creditur administratio: pecuniæ quia prius qui dabant pecuniã: non numerabãt: sed appendebant.
Dispartit: partitur. dissipat.
Dispectio: fastidium superbia.
Dispectus: contemptus.
Dispesco: cis scui: disto as significat.
Dispicatus: decoratus: ruptus.
Dispiculare: sagittare.
Displodere: repellere: dirumpere.
Displacidus: morosus inconueniens.
Dispellere: dispergere in diuersum agere.
Dispello: lis dispuli.
Dispondens: dictus q̄ constat duobus spondæis.
Disponere: ordinare: collocare.
Dirigere: corrigere.
Disputitum: puduit: rubor fuit.
Dispuere: renuere: reicere.
Disputare: est diuersa mentis ratione pquire: ut ad rei ueritatem possit puenire: quod in syllogis morũ atq; locor: ratione fit pertinetq; proprie dialecticis: nam demonstrare est argumentationibus aut sub acutis positioibus quoquo modo aliquid uerũ ostendere quod philosophis p̄tinet. Cauillare uero per quasdam consequẽtias deceptorias falsitatem concludere: quod pertinet sophistis. **Require** in logica uel argumentis.
Dispungere: donare: inde & dispungtores dicũtur qui militibus dona erogant.
Dispuncta: exorta.
Disquit: audit. cognoscit.
Distentio: occupatio.
Distendere: dilatare.
Distentus: plenus: pinguis.
Disternat: disungit. terminos aufert.
Distychon: græce duor: uersuũ cola uel opus. Nã dis duo stychos græce uersus dicitur.
Distychum: genus ordei dictum eo q̄ duo ordies habeat. idest calaticum.
Distingo: distinxit distinctus.
Discernere: seiungere. diuidere.
Distinctus: elegans: gracilis. uariatus.
Distinctio: sine sensus facit: subdistinctio suspẽdit.
Distinctiones: uel posituræ quas græci uocãt thes tres sunt: distinctio. media distinctio. subdistinctio
Distinctio: est ubi finitur plena sentẽtia: & punctũ ad summam litteram ponit: Media distinctio est ubi fere de sententia tantum superest quãtum diximus: cum tamen respirandum sit & punctum ad mediam litteram ponimus. Subdistinctio est ubi non multum superest de sententia: quod tamen mox inferendum sit & punctum ad unam litteram ponimus: tota sententia periodos dicitur cuius partes sunt cola & commata: idest membra & cæsa.
Disto: as distiti distare. differentiã habere. cessare.
Distracta: elongata aut uendita.
Distrahere: diducere. uendere.
- Distros:** macedonum lingua martius mensis.
Dysuria: difficultas faciendi urinam.
Dissolutores: singulares.
Ditare: diuitem facere.
Ditis: idest diues. singulari numero.
Ditis qui & pluton: quem poetæ regem inferni fuisse fingunt.
Dityrambos: carmẽ cæteris rithimis uæhemẽtius.
Ditipnus: mons.
Ditrocheus: pes duos trocheos habens.
Diu: multo tempore. tarde.
Diua: dea: diualis diuinus: uel diurnus.
Diuaricare: disturbare. diffundere. dilacerare.
Diuellere: in duas partes diuidere. de suo loco extirpare.
Diuersus: nõ solum pro uario: sed etiam pro separato & discreto accipit: inde diuersitas dicitur.
Diuertere: ad diuersas uertere.
Diuerto: tis. inde diuerticulum.
Diuerforiũ: locus in quo diuertitur de uia domus hospitalis.
Diuerfores: hospites.
Diuerforium: rectorium. hospitale dictũ q̄ ex diuersis uis ibi conueniatur.
Diuerticulũ: diuersæ ac diuisæ uia: locus ad quem secedimus de itinere.
Diues: diuitis locuplex. hic & hæc diues. huius diuitis.
Diues: pecuniis: locuplex fundis dicitur.
Diuidia: tristitiæ.
Diuidiosum: molestum.
Diuidere: partiri. cõponitur ex di & uido dis secundum antiquos. uel quasi diuisis do.
Diuini: dicti quasi deo pleni: augures.
Diuinare: augurari.
Diuinationis: genera uarro quattuor esse dicit: terram. aquam. ignem. aerem. hanc geomãtiam. hydromantiã. pyromantiã: æromantiã dicunt: diuinationis duo sunt genera ars & furor.
Diuinalis: dicitur: quando ineffabilem naturã deũ aut spirituales creaturas ex aliqua profundissima qualitate differimus.
Diuinacula: sortes.
Diuinitus: a diuis uel diis factum: diuine uero ad similitudinem deorũ: idest theothen a theos: sic quoq; humanitus & humaniter.
Diunt: pro dent inuenitur.
Diuertium: separatio coniugii: repudium. fluxus uiarum.
Diurium: solutio uentris unius diei.
Diurnus: na num adiectiua sunt diurna mæces: id est unius diei i diem: diutina uero dicta ab eo q̄ diu durauerint. diuturna autem dicta a perpetuitate quasi æterna.
Diuus: dicitur deus uel imperator: qui post mortẽ uelut deus habetur.
Diuus: diuinus.
Diussidius: filius ionis.
Diutius: a diu dictum q̄ sit longo tempore.
Diulgare: publicare: omnibus notum facere.

Do idest dono. trado concedo **Pris.** do græcè dī didomi. do das dedūdōr non inuenitur qā est absonum sicut similia: sed daris uel dare datus sū datus ē: dans daturus dādus dator datrix datio dapfiliis daturus datum componitur.

Dono as cū suis: addo is: edo is: abdo is: pdo is: ido idis: credo dis: subdo dis: condo dis: unde absco do dis recōdo dis: reddo dīs: circundo as: pessunt do as: uæ nundo as uel uændo: nā cum monosyllabis præpositionibus cōpositū do tertiæ fit cō iugationis: cū dissyllabis suā seruat cōiugationē **Er** hoc solū primæ cōiugationis uerbum a penultimā corripit. Da .n. ī simplici ubiq; corripit præter monosyllabum da: ut damus datus datur dabam dabo dare. datus daturus: & quæ ex his fiunt dabamini datum datu dator. componitur. etiam dos dotis dapes discus seditio. cadauer iudis ior dextra oppidū gladius cōmodo as dens diuidio is.

Docere monstrare. instruere: inde doctōr doctrix doctio doctrina doctriño as doctrinatus: doctus doctior simus dogma dogmatizo zas: documētum: docilis docibilis: cōponit dedoceo edoceo pdoceo indoceo cōdoceo idoctus: idocens docti loquus doctiloquium.

Doceo & doceor passiuum actō iūgitur: ut doceo grammaticam.

Docilis q facile docet: docibilis uero q facile discit **Docilis** q doceri potest: est. n. ingeniosus ad dicendum **Tullius** in rhetoricis ad herēnium. Nam docilis est ille qui atente uult audire.

Docticanus qui doctè canit.

Doctrina studiū honestarū artū īstitutio pceptio **Doctrinalis** scientia dicitur: quæ abstractā cōsyderat quantitatem: abstracta enim quantitas dicitur quod intellectu a materia separamus uel ab aliis accidentibus: ut est par uel impar & alia huiusmodi: q̄ ī sola ratiocinatione tractamus: cuius species sunt quattuor .arithmetica musica geometria astronomia documenta extra similitudo.

Dodanim filius luani: quo rhodii.

Dodona oppidum epiro: ubi æs fabre funditur.

Dodona regio epiro. iuxta quam nemus ē quercubus & glādibus abundās ioui consecratum.

Dodoneus pro quercubus uel ioue.

Dodrans dodrantis masculinum est: sicut hic quadrās tis: quo nomine tres quælibet partes nuncupātur: quarta remota: ut sūt. ix. ad tres: dicitur etiam dodrans: quasi quadrante demptus: qui q̄ sic scribitur.

Dohec diabolus uel malū agens interpretatur.

Dogma decretum græcè inde dogmatizare. **Dogma** a putādo philosophi noīauerunt ut hoc puto esse bonū: hoc puto esse uerū. **Dogma** doctrina.

Dogmatica propria consilia.

Doylos δουλος græcè seruus.

Dolabra dicta: qd̄ habeat duo labra: hæc & bipennis dicitur. **Dolabra** assia lapidaria securis.

Doleo les dolitus dolor dolore as: dolosus dolus dolositas: componit condoleo les subdolos. **Do**

leo illam rem & illa te dicimus:

Dolias græcè dolose.

Dolere corporis inquietudo.

Dolones uaginæ: inter quas latet pugio sub baculi specie. **Dolones** tela abscondita græcè oxos dicuntur: idest acuta.

Dolo a fallendo dictus: habet in se latentem pugnionem.

Dolopes pp̄sus thessaliæ. pyrrhi milites fuerunt.

Dolosus insidiosus dictus ab eo qd̄ deludat: ut. n. decipiat occultam maliciam blandis sermonibus adornat.

Dolus fit animo: fraus circa fidem mutuā insidiæ loco uel tælo. **Dolus** est cum aliud agitur & aliud simulatur

Doma tectum est uel atrium: quod non tegitur uel spinarum

Domata græci dicunt tecta: mœnia uel superiores domos

Domare mansuere: facere frangere.

Domo domas ui domitus actiō est.

Domesticus dicitur q in una domo conuersatur. **Domesticus** amicus: sodalis: familiaris.

Domiciliū domus uel habitatio excellens: cæteris turis celsior.

Dominus dictus: quod dominetur creaturæ cunctæ. **Dominus** p̄ deriuationem dictus: quod domui præsit: uel quasi dans minas.

Dñicus dies proinde dī: quia in eo resurrectionis domini nostri gaudiū celebratur a christianis.

Domix proprium fluminis.

Dominor aris commune antiquitus.

Dominū ius tutela potestas.

Domodos inferos: hospitia.

Domus deriuatur a græco δουεώ δουεω quod est ædificare: inde domos masculinū apud græcos. hæc domus latine: inde domicilium domesticus: & domo as idest sub dominio facio: inde dominor aris dñator dominus: hic aduerbia ī loco. domi ad locum. domum. de loco uel per locū domo. diminutiū domuncula.

Domus a domate αρω του δουεω του græco. i. tecto: hæc domus huius domus uel domi: & iuenitur per omnes casus secundæ & quartæ declinationis absq; datiuo & ablatiuo p̄ pluralibus. **Domus** unius familiæ habitaculum est: sicut unius populi urbs. est autem domus familia genus seu coniunctio uiri & uxoris: & incipit a duobus. Est autem græcum: nam græci domata tecta dicunt.

Dona munera hominum: sacrificia præmia.

Dono as ui: actiō est: a quo donū donatus donatiuum: donatoriū: componit condono redono.

Donaria proprie dicta: qd̄ ibi dona reponantur: quæ in templis offerre consueuerunt abusiue et̄ templa dicuntur.

Donatio est cuiuslibet rei transactio: dicitur autem quasi do: postq̄ dicunt dotem quasi do item præcedente enim in nuptiis donatione dos sequitur: nam antiqui nuptiarum ritus erant: quo maritus & uxor se inuicem emebant: ne uideret̄ uxor

- ancilla: inde est: qd̄ præcedente donatione uiri. sequitur dos uxoris.
- Donatista: heretici a donato quodam afro. dicti: q̄ asserebat minorem patre filium & minorem filio spiritum sanctum.
- Donec q̄diu: quoad usq̄.
- Donicum dicebant antiqui pro donec.
- Donum honorarium est munus debitum ut patrono. Item donum est dantis munus accipientis. Donum deo munus homini datur.
- Dor urbs fuit quondam potentissima: post ab hero de thonore cæsaris cæsarea dicitur. Dor græce latine caprea dicitur.
- Doreas græce capreola præsciū animal: est dicta a doreo uerbo græco id est uideo q̄a acute uideat
- Dorcium pulchra uisu interpretatur.
- Dorcones auidi uoratores.
- Dorea siue dorica: una est ex linguis grecorum quam habent ægyptii & syrii.
- Doricon ciuitas thessaliæ est.
- Doris mater nereidum uel mare.
- Doris fluuius siciliæ de quo. Virg. Doris amara suam non intermisceat undam. alter eiusdem nominis hipporegiam præterfluit.
- Dorus qdam rex fuit: qui merfus in mare cum exercitu: unde mare doris dicitur: & exercitus eius nereides deæ.
- Dorus neptuni & clypis filius fuit: unde dorijs græciæ originem & nomen ducunt.
- Dori nomen oppidi.
- Dorius grauis somnus. in musica tonus.
- Doris ciuitas in promontorio maleo.
- Doricæ genus rotundarum columnarum.
- Dorsum est a ceruice usq̄ ad renes dictum: qd̄ sit in superficie durius & forte ad patiendum.
- Dorsenus genus paralitog.
- Dosis græce datio.
- Dos dotis scemininum est dicta quasi do inter.
- Dothaym defectio interpretatur. Dotalis. i. ascriptus. doxa græce gloria.
- Draco serpens maior cunctis animantibus sine pedibus: in speluncis requiescunt: & in aerem tolli dñr. Dracon dracontos græce declinatur. idē latine deriuatur draco: quia speluncis tractus fertur in aerem: concitat q̄ p̄pter eum aer: est autē cristatus ore paruo & artis fistulis: uim autem non in dentibus sed in cauda habet. Draco marinus aculeum in brachijs habet ad caudam spectantem.
- Draconita uel draconitas gemma est in capite draconis.
- Dracontides gemma est ex cerebro draconis eruitur. quæ nisi uiuenti abscisa fuerit: non gemiscit unde magis p̄gentes medicata gramina ut soporem capiant dormientibus draconibus eam amputant sunt autem candore translucido usu eare orientales reges p̄cipue gloriantur. Dracontea hærba dicta: quod a sanguine draconis nata fertur: & esse draconii coloris: & flos eius ut lingua draconis. Si quis racidem huius hærbe fanis cōfricet manibus: serpentes sine periculo præhæ-
- det: est autem terminatiua uirtutis si legatur mēle Iulii λαχρνοψ lachryma λαρυμα mani pulus rapina.
- Drachma δραχμη octaua pars uncie scrupulis tribus constat. hæc drachma huins drachmæ Drachma denarii genus uel certum pondus argeti Drama græce latine fabula. hoc drama tis. Dramaticon uel misticon genus primum poematis græce: qd̄ latine dicitur actiuum uel imitatuuum: est autem genus dicendi: in quo nusq̄ poeta loquitur sed personæ introductæ tm̄: drama. n. græce latine fabula dicitur sicut in prima æloga bucolici est.
- Draquili manus inuidi.
- Drepanum ciuitas non longe a mōte eryce transillybeū dictū p̄pter curuaturā littoris sui portus est.
- Drepanos græce dicitur falx: portus est: ubi uirilia celij patris saturnus dicitur incidisse.
- Dryades syluarum deæ ab arboribus dictæ.
- Driogabaptes auis quæ in capite suo in modum galli cristam habet.
- Dromedarius genus camelorum minor quod sed uelocior: unde & nomen habet: Nam dromos grece cursus & uelocitas dicitur. centū & amplius milia uno die pergere solet: quod animal ruminat.
- Dromedarius & dromas is idem est animal minus camelo sed uelocius.
- Dromedarii magis dromedariorum dici possunt
- Dromon græci cursum uocant.
- Dromos cursor græce.
- Dromones sunt longæ & uelocissimæ naues.
- Droselitus lapis uarius dictus: quod si ad ignem applicetur sudorem mittit.
- Drusecus hellenum lingua mensis Iulius:
- Drusus patiens aut rigidus aut contumax.
- Dualis geminus diuisus a duo deriuatur cōe est.
- Dualitas idē deriuari potest sicut qualis qualitas.
- Dubius est si duas tenēs uias dicitur: inde dubietas deriuatur & dubito as uerbum neutrum & dubicabile.
- Ducenti tæta dicti quasi bis centum.
- Duco cis xi.
- Duc pro duce facit impatiuum ad differētiam ablatiui dux cis.
- Ducor ris actum est: inde ductus tunc ductor trix ductilis dux cis: cuius penultima breuiatur: licet duco producat
- Ducatus tunc duco cas: ducto etiam ductas idē ductito as: frequentatiua uerba: componitur adduco: circum. ob. per. trans uel traduco ab. de. e. pro in sub re. di seduco.
- Ducere proprie est inter animalia quæ ire & duci possunt: portare uero quæ per se non eunt tunc.
- Ductile dictum quod maleo producat.
- Ductus aquæ decussus.
- Dudum olim paulo ante: antiquitus aduerbium temporis Dudum præteritum & futurum temporis significat dictum quasi diudum. Nā dum solet expletina inueniri ut quidum ageñ.
- Duella dicta quasi duæ sextulæ nam octo scrupulis constat: quæ sic scribitur.
- Duellio rebellis perditus belligerator

Duellum antea bellum dicebatur: quod duæ sint partes dimicantium: post mutata & detracta littera bellum dicitur.

Duere dare uincere.

Duit dedit.

Duent dabunt.

Dulcis suavis siucundus: amabilis .mitis miser cors Dulcis diminutiuum dulciculus dulcicula lū. hic & hæc dulcis & hoc dulce dulcis cior simus iter dulcedo.

Dulceo ces dulcesco.

Dulcor ratus idulco cas cōdulco cas : componitur dulciloquus dulcifiuus & scdm quosdā idulgeo.

Dulcia dñr genera pistorii operis a sapo sic noiata

Dulcoratum dulcedine repletum.

Dulcusis seruitus : quæ & deo quantum oportet reddenda est & hominibus.

Dulia Δουλία seruitus cōmunis græce dicitur idest deo uel hominibus uel naturæ: unde seruus dulos Δουλος græce dicitur.

Dulichium insula: in qua regnauit laertes.

Dum: cum quoad usq; donec tm̄ . Dū solet expleti uia iueniri: ut agedū ad esdū qddū. Inuenit aut ad uerbiū tēporis uel cōiūctio causalis: qñ p eina ei na cōiūctioe græca accipit . Cōiūctio uero subiunctiuo iūgit cū dumetū ubi dumī idest spinæ nascuntur.

Dum° spia: in q nascit mora syluestris .i. rubus.

Duum uir masculinum est: a uiro componitur.

Duū uir: q sup duos uiros: habet potestatem.

Dumtaxat sine præiudicio: tamē nanq; tantum.

Dumtaxat componitur ex dum & taxat: aduerbium est quantitatis.

Duo uel duæ dicimus: quæ singularē non admittunt numerū: ut bia castra arma. Duo & ambo p se secūda declinatiōis sunt i grō & accusatiuo duorum amborum duos ambos: quis neutro dici soleat duū cā differentia: accusatiuus quoq; masculinū est. qñ nomiatiuo similis pferit: quomodo i neutro: ut duo uiros. Datiuos & ablatiuis in bus in omni genere terminant.

Duodecim tabula dicuntur: quibus leges sunt a decem uiris inclusæ.

Duodeuiginti .i. duo minus de .xx.

Duonus bonus.

Duplex duplicis duabus ptib° cōstās generis oīs.

Duplaris numerus est: cum minor bis in maiore numeratur: ut quattuor ad duos: ex hoc nascitur symphonia diapason.

Duraconem græci dicunt nauim: quæ alio nomine trieris dicitur.

Durachium Δυρραχίον est mons epiri: ubi est castrum quoddam petra dictum.

Duricia herba galli cristæ.

Duro as actiuum: inde dureo eiusdem significatiōis: a quo dureo.

Durus rigidus patiens difficilis: inde duricia.

Durare pati. multum sufferre.

Dusios galli nominant dæmonas: q assidue stupri peragunt imūditia. hi græce panite: latine icubi

dicunt .i. idē & pilosi hos romāi faunos ficarios dñe

Dusmum incultum dumosum.

Dux ducis commune dictus: quod fit ductor exercitus non tamen statim rex. in bello uero melius est dux nominari quam rex.

Præpositio ē in compositio-
ne uel ē priuatiuum: ut ener-
uis: uel est intentiuum: ut
enarro: uel p extra ponitur
ut educo. præpōitur. b. d. g.
l. m. n. r. u. & .i. cōsonantib°
Reliquis uero sequentib°
ex præpōitur: licet aliquā
do. x. in. f. uertatur: In qui-
busdā. s. auferit: ut exequor

Ea insula circe.

Eacides eaci nepos idest achilles.

Eatus pater pelei patris achillis: qui apud inferos
index fieri dicitur meruisse.

Eale animal in india mouens. cornua.

Ean εαη græce si causalem significat.

Ei εη uero si continuatiuum.

Eatenus eo usque ea ratioe hucusq;.

Ebdomades cōceptiones: in aspiratis ponit q fiūt
in mēte: quæ partim notæ sūt oib: ut si de aqua
lib° æq̄lia demas equalia sūt q remanēt partim
sapiētib° tantum ut icorporea loco nō eē hebdo-
mades idest cōceptiōes p. b. debēt scribi declina-
tur uero hæc hebdomas dis: & pluralit̄ hæc heb-
domades. hebdomas pro septimana: & scribi de-
beret per. p. Nā deriuat ab hepta græco idest se-
ptē latine. h. in. s. mutata. Sed quia apud latios. p.
ante. d. nō reperitur transit: p. in. b. secundū quos-
dā: & dicit̄ hebdomada: aspirat hebdomas.

Ebenus arbor in Media & æthiopia nascitur: quæ
cæsa dureo in lapidem cuius lignum nigrum
est: inde ebeninus. Ebenus gēma speciosa & can-
dida: qua aurum poliunt.

Eber nepos arphaxat: a quo hebræi: interpretatur
transitus: eo qd ab eius stirpe transierit deus trā-
lita gratia in gentes.

Ebestitis gēma naturam speculi habet in recentibus
imaginibus: quāq; rutilet experimētū eius ē
si seruēt̄ aqua statim addita refrigeret: aut si soli
apposita aridā materiā accēdat. Nascit̄ in corio.

Ebiones pauperes

Ebionitæ hæretici ab ebione dicti: uel a paupertate:
christum enim prophetam solum uirum iu-
stum putant effectum: unde bene a paupertate i-
telligentiæ dicti sunt.

Ebis gurdus.

Ebor arbor imputribilis nigri coloris.

Ebur a barro idest elephāto dictū elephāti dens ē.

Eburneus nea neum de ebore.

Eccam ecce eam.

Eccas ecce eas uide uel aspice: q subaudiunt & in si-
milibus pnoia sunt in accusatiuo tm̄ composita.

Ecatombeo teucroæ ligua ianuarius mēsis aspirat

Echologus excelsus sermonis græce.

Ecce cum ostendis aduerbium est.